

Úradný vestník

Európskej únie

L 147

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 50

8. júna 2007

Obsah	II Akty prijaté podľa Zmluvy o ES/Zmluvy o Euratome, ktorých uverejnenie nie je povinné	
	ROZHODNUTIA	
	Komisia	
	2007/374/ES:	
	★ Rozhodnutie Komisie z 24. januára 2007 o štátnej pomoci C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), ktorú Talianska republika poskytla prostredníctvom príspevku na nákup digitálnych dekodérov [oznámené pod číslom K(2006) 6634] ⁽¹⁾	1
	2007/375/ES:	
	★ Rozhodnutie Komisie zo 7. februára 2007 o oslobodení od spotrebnej dane z minerálnych olejov používaných ako palivo pri výrobe oxidu hlinitého v Gardanne, v regióne Shannon a na Sardínii, ktoré uplatňujú Francúzsko, Írsko a Taliansko v uvedenom poradí [C 78/2001 (ex NN 22/01), C 79/2001 (ex NN 23/01), C 80/2001 (ex NN 26/01)] [oznámené pod číslom K(2007) 286] ⁽¹⁾	29

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

II

(Akty prijaté podľa Zmluvy o ES/Zmluvy o Euratome, ktorých uverejnenie nie je povinné)

ROZHODNUTIA

KOMISIA

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 24. januára 2007

o štátnej pomoci C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), ktorú Talianska republika poskytla prostredníctvom príspevku na nákup digitálnych dekodérov

[oznámené pod číslom K(2006) 6634]

(Iba talianske znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

(2007/374/ES)

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 88 ods. 2,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami ⁽¹⁾,

a so zreteľom na tieto pripomienky,

keďže:

I. POSTUP

(1) Dňa 11. mája 2004 spoločnosť Centro Europa 7 s.r.l. (ďalej len „Europa 7“) podala podnet týkajúci sa štátnej pomoci na základe prvého odseku článku 4 zákona č. 350 z 24. decembra 2003 (zákon o štátnom rozpočte na rok 2004). Predkladateľ podnetu predložil ďalšie informácie a pripomienky listom z 10. februára 2005, v ktorom uviedol, že talianska vláda opätovne financovala opatrenie uvedené v odseku 211 zákona č. 311/2004 (zákon o štátnom rozpočte na rok 2005) a požiadal Komisiu o začatie konania vo veci formálneho zisťovania. Dňa 3. mája 2005 aj spoločnosť Sky Italia s.r.l. (ďalej len „Sky Italia“) podala

podnet proti dvom uvedenými článkom. Dňa 22. júna 2005 sa uskutočnilo stretnutie zástupcov Komisie a Sky Italia. Tento predkladateľ podnetu 31. augusta 2005 poskytol ďalšie informácie týkajúce sa zmien a doplnení zákona z 3. mája 2004 „Základné pravidlá v oblasti usporiadania rozhlasového a televízneho systému a RAI – Radiotelevisione italiana S.p.a., ako aj poverenie vlády na vypracovanie jednotného zákona v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania“ („zákon Gasparri“), ktorý upravuje televízny sektor v Taliansku. Napokon, Sky Italia 31. októbra 2005 požiadala Komisiu – v očakávaní jej rozhodnutia – aby vyzvala taliansku vládu na pozastavenie opatrenia v zmysle článku 11 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES ⁽²⁾.

(2) Komisia listami z 13. októbra 2004, 21. apríla 2005 a 15. júla 2005 požiadala taliansku vládu o informácie. Informácie boli poskytnuté 5. novembra 2004, 13. mája 2005 a 12. septembra 2005 po krátkom predĺžení lehoty na predloženie odpovede. Dňa 6. júna 2005 sa uskutočnilo stretnutie zástupcov Komisie a Talianska.

(3) Taliansko listami z 20. septembra 2005 a 16. novembra 2005 informovalo Komisiu o ich zámere nepredĺžiť schému v jej súčasnej podobe.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 118, 19.5.2006, s. 10.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 1791/2006 (Ú. v. EÚ L 363, 20.12.2006, s. 1).

- (4) Komisia listom z 21. decembra 2005 oznámila Taliansku svoje rozhodnutie začať v súvislosti s poskytnutou pomocou konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES (ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“). Rozhodnutie Komisie o začatí konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* ⁽³⁾. Komisia vyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok k príslušným opatreniam.
- (5) Taliansko po predĺžení lehoty listom z 13. februára 2006 odpovedalo na žiadosť o predloženie pripomienok uvedenú v rozhodnutí o začatí konania. Komisia okrem toho dostala pripomienky od týchto zainteresovaných strán: Federazione nazionale imprese elettrotecniche ed elettroniche (ANIE) listom z 19. júna 2006, Europa 7 listom z 19. júna 2006, European Satellite Operator Association (ESOA) listom z 20. júna 2006, Mediaset S.p.A. listom z 20. júna 2006, RAI – Radio Televisione Italiana listom z 23. júna 2006 a Sky Italia listom z 26. júna 2006. Komisia listom z 12. júla 2006 predložila tieto pripomienky Taliansku, ktoré k nim nevyjadriло žiadne stanovisko.

II. PODROBNÝ OPIS POMOCI

II.A. OPIS POMOCI

- (6) Predmetom konania vo veci formálneho zisťovania sú článok 4 ods. 1 zákona č. 350/2003 (zákon o štátnom rozpočte na rok 2004), medziministerská vyhláška z 30. decembra 2003 „Príspevok na pozemnú digitálnu televíziu a na širokopásmový prístup k internetu v zmysle článku 4 ods. 1 a 2 zákona č. 350 z 24. decembra 2003“ a odsek 211 zákona č. 311/2004 (zákon o štátnom rozpočte na rok 2005).
- (7) V článku 4 ods. 1 zákona o štátnom rozpočte na rok 2004 sa ustanovuje štátny príspevok vo výške 150 EUR pre užívateľov, ktorí si kúpia alebo prenajú prijímač, nazvaný ako „set up box“ alebo „dekodér“ (ďalej len „dekodér“), ktorý umožňuje príjem televíznych signálov prostredníctvom digitálnej pozemnej technológie a následnú interaktivitu, na čo je z rozpočtu vyčlenená celková suma 110 mil. EUR. Treba zdôrazniť, že príspevok nemožno poskytnúť na dekodéry, ktoré neprijímajú digitálne pozemné signály, hoci umožňujú príjem a využívanie interaktívnych služieb. Toto je znenie príslušného článku:

„V roku 2004 sa každému užívateľovi vysielacej služby, ktorý si v príslušnom roku splnil povinnosti

týkajúce sa zaplatenia predplatného a ktorý si kúpi alebo prenajme vhodné zariadenie, ktoré umožňuje príjem voľne vysielaných televíznych signálov digitálnou pozemnou technológiou (T-DVB/C-DVB) a následnú interaktivitu, bez nákladov pre užívateľa a pre poskytovateľa obsahov, priznáva nárok na štátny príspevok vo výške 150 EUR. Príspevky sa poskytnú v celkovom rozsahu 110 miliónov EUR.“

- (8) V článku 4 ods. 4 sa upresňuje, že príspevok na kúpu alebo prenájom dekodéra systému C-DVB sa prizná pod podmienkou, že užívateľ je prostredníctvom obchodnej ponuky jasne informovaný o poskytovateľoch obsahu, s ktorými sa kábloví prevádzkovatelia dohodli na podmienkach pre opakovaný káblový prenos signálu šíreného digitálnym pozemným systémom (T-DVB).
- (9) Podľa Talianska sa príspevok poskytuje spotrebiteľom na kúpu alebo prenájom dekodéra, ktorý umožňuje príjem nekódovaného digitálneho signálu „bez nákladov pre používateľa a poskytovateľa obsahov“. Podľa toho, čo uviedlo Taliansko, sa za „príjem nekódovaného digitálneho signálu“ považuje schopnosť dekodéra vykonať akúkoľvek interaktívnu službu poskytovanú akýmkoľvek vysielateľom. To by teda bolo súhrnné vyjadrenie na spresnenie toho, že dekodér musí umožňovať nekódované interaktívne funkcie (t. j. musí byť nielen „interaktívny“, ale musí umožňovať aj „interoperabilitu“). Ide o dekodéry s otvoreným štandardom pre aplikačné programové rozhranie (API), ktorých takmer jediným príkladom je multimediálna domáca platforma (MHP).
- (10) Na základe odseku 211 zákona o štátnom rozpočte na rok 2005 sa opatrenie opätovne financuje v rovnakom rozsahu celkových nákladov 110 mil. EUR, príspevok na dekodér sa však znížil na 70 EUR. Príslušná schéma už nie je v platnosti od 1. decembra 2005.
- (11) Opatrenie bolo úspešné z dvoch dôvodov. Ako sa zdá, približne 2 milióny talianskych obyvateľov si kúpilo dekodér, pričom využili príspevok. Táto suma zodpovedá polovici dekodérov predaných do konca novembra 2005, pričom druhú polovicu si kúpili spotrebiteľia bez využitia príspevku, hoci typ kúpených dekodérov bol oprávnený na príspevok. Okrem toho vďaka úsporám pri veľkovýrobe, ktoré umožnili dosiahnuť tento nárast dopytu, spotrebiteľská cena interaktívnych dekodérov klesla z 300/350 EUR na približne 150 EUR.

⁽³⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 1.

- (12) Na tieto dve opatrenia nadviazalo v roku 2006 podobné opatrenie podľa článku 1 ods. 572 zákona č. 266/2005 z 23. decembra 2005 (zákon o štátnom rozpočte na rok 2006), v ktorom sa pre užívateľov na Sardínii a vo Valle d'Aosta, ktorí si kúpia dekodér⁽⁴⁾, ustanovuje príspevok vo výške 90 EUR na nákupy uskutočnené v období od 1. do 31. decembra 2005 a vo výške 70 EUR na nákupy uskutočnené od 1. januára 2006.
- (13) V porovnaní s opatreniami ustanovenými v období rokov 2004 – 2005 sa v zákone o štátnom rozpočte na rok 2006 poskytnutie príspevku priamo spája s interoperabilitou dekodérov bez toho, aby a priori vylúčili dekodéry, ktoré nie sú pozemné.
- (14) Taliansky úrad pre hospodársku súťaž a trh (AGCM) v rozhodnutí z 11. mája 2006 zamietol⁽⁵⁾ podnet proti ustanoveniam článku 1 ods. 572 zákona o štátnom rozpočte na rok 2006, v ktorom sa tvrdilo, že toto opatrenie zvýhodňovalo spoločnosti spojené s rodinou p. Berlusconiho. Konanie bolo založené na zákone č. 215 z 20. júla 2004 o konflikte záujmov.

II.B. SÚVISLOSTI

II.B.1. PREDKLADATELIA PODNETU

- (15) Europa 7 je talianska spoločnosť, ktorá vlastní koncesiu na analógové vysielanie od roku 1999. Spoločnosť však ešte nemohla pôsobiť na trhu analógového vysielania z dôvodu – ako sa uvádza – správania sa vnútroštátnych orgánov, ktoré Europa 7 ešte nepridelili frekvencie potrebné na vysielanie.
- (16) Sky Italia je platená televízia vysielajúca cez satelit, ktorú vlastní spoločnosť News Corporation. Spoločnosť bola založená po tom, ako News Corporation získala v roku 2003 kontrolu nad spoločnosťami Telepiù S.p.A. a Stream S.p.A., zlúčenie podnikov, ktorého schválenie podliehalo určitým záväzkom (vec č. COMP/M.2876 Newscorp/Telepiù). Na základe týchto záväzkov bola Sky Italia požiadaná, aby ukončila vlastné činnosti na pozemnej platforme: spoločnosť nemôže v Taliansku pôsobiť ako prevádzkovateľ pozemných sietí alebo ako pozemný prevádzkovateľ platenej televízie.

⁽⁴⁾ Presnejšie, uvedený článok zákona znie: „[...] Príspevok sa poskytne pod podmienkou, že je zabezpečené priame a neobmedzené využívanie voľne vysielaných obsahov a služieb, a ak sú poskytované interaktívne služby, [...] prostredníctvom programových rozhraní (API), ktoré sú otvorené a uznané za také, v súlade s normami uverejnenými v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev v zmysle článku 18 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2002/21/ES zo 7. marca 2002 [...]“.

⁽⁵⁾ Rozhodnutie Úradu pre hospodársku súťaž a trh (AGCM) č. 15389 Cl2 „Predseda Rady ministrov – Príspevky na televízne dekodéry“ z 10. mája 2006, založené na zákone o konflikte záujmov.

II.B.2. KONTEXT

- (17) Príslušné opatrenie sa preskúma v rámci digitalizácie vysielania, ktorá má vplyv na všetky v súčasnosti dostupné vysielacie platformy, t. j. káblové, satelitné a pozemné vysielanie. V ďalšom texte sa pod „DVB-T“ odkazuje na digitálne televízne vysielanie v pozemnej sieti. Ďalšie formy digitálneho televízneho vysielania sa označujú ako DVB-S (satelitné) a DVB-C (káblové). Hlavnou výhodou prechodu na digitálne vysielanie v porovnaní s analógovým vysielaním je zvýšenie kapacity prenosu na všetkých platformách, ktorá sa dosiahne prostredníctvom účinnejšieho využívania frekvenčného spektra⁽⁶⁾. To je vzhľadom na obmedzenú dostupnosť rádiového spektra významné najmä v prípade pozemnej televízie. Komisia v období rokov 2002 až 2005 vyjadřila aktívnu podporu prechodu na digitálne rozhlasové a televízne vysielanie prijatím viacerých oznámení v tejto oblasti⁽⁷⁾. Komisia v týchto oznámeniach okrem toho podporila rozšírenie digitálnych technológií, takzvaných „otvorených štandardov“, t. j. technológií, ktoré umožňujú interaktivitu s konečnými spotrebiteľmi a „interoperabilitu prostredníctvom otvorených programových rozhraní (API)“: inými slovami, možnosť vzájomného prepojenia rôznych výrobcov a spotrebiteľov vďaka jedinečnej technológii, ktorú môžu slobodne používať všetci prevádzkovatelia na trhu.

- (18) Na sledovanie digitálne vysielaných programov na bežne používaných televíznych prijímačoch je potrebné použiť dekodér (hoci v niektorých modernejších televíznych prijímačoch je dekodér už zabudovaný). Na trhu sú rôzne typy digitálnych dekodérov, ktoré možno podľa ich vlastností a funkcií rozdeliť vo všeobecnosti takto: a) jednoduché dekódovanie digitálnych programov na pozemnej alebo satelitnej platforme, b) interaktivita (možnosť posilať informácie vysielateľom), c) podmienený prístup (možnosť dekódovať televízne služby za úhradu), d) interoperabilita (možnosť používať tie isté dekodéry na prijímanie programov vysielaných rôznymi vysielateľmi na tej istej platforme). Interoperabilitu možno ľahko dosiahnuť tak, že vysielatelia prijímajú otvorené štandardy a použitím príslušných otvorených rozhraní v dekodéroch; interoperabilita by si eventuálne vyžiadala, aby majitelia neotvorených vlastných technológií súhlasili so sprístupnením potrebných technických špecifikácií. Hoci dekodér môže teoreticky poskytovať mnohé kombinácie uvedených funkcií, v praxi sú najrozšírejšie tieto druhy dekodérov: a) takzvané zappery (jednoduché dekódovanie), b) vlastnícke dekodéry Sky (interaktívne, s podmieneným prístupom, ale nie

⁽⁶⁾ Na prenos rovnakých údajov, v závislosti od kvality vysielania a využívania interaktivity, digitálna technika používa maximálne jednu pätinu frekvencie potrebnej pri analogickom vysielaní.

⁽⁷⁾ Pozri KOM(2002) 263, konečné znenie, „Oznámenie Komisie – eEurópa 2005: informačná spoločnosť pre všetkých“ (Ú. v. ES C 154 E, 29.5.2001, s. 123), KOM(2003) 541, konečné znenie, „Oznámenie Komisie o prechode z analógového na digitálne vysielanie (od digitálneho ‚switch-over‘ k analógovému ‚switch-off‘)“ (Ú. v. EÚ C 96, 24.4.2004, s. 17), KOM(2004) 541, konečné znenie, „Oznámenie Komisie o interoperabilite služieb digitálnej interaktívnej televízie“ (Ú. v. EÚ C 123, 21.5.2005, s. 2) a KOM(2005) 204, konečné znenie, „Oznámenie Komisie o urýchlení prechodu z analógového na digitálne vysielanie“ (Ú. v. EÚ C 49, 28.2.2006, s. 23).

„otvorené“) a c) subvencované dekodéry (interaktívne, s podmieneným prístupom a „otvorené“).

- (19) V Taliansku existujú štyri platformy televízneho vysielania: i) satelitná, na ktorej sú dostupné základné voľne vysielané kanály Sky Italia, ku ktorým možno získať prístup na základe platby predplatného alebo dohôd „pay per view (zaplať a pozeraj)“, ii) pozemná hertzová televízia ⁽⁸⁾, ktorú v decembri 2005 prevádzkovali 6 vnútroštátni vysielatelia, t. j. RAI (voľné vysielanie), Mediaset ⁽⁹⁾ (voľné vysielanie a *pay per view*), Telecom Italia Media/La 7 (voľné vysielanie a *pay per view*), Holland Coordinator & Service Company Italia (HCSC), ktorá je vlastníkom Prima TV/DFree, Gruppo l'Espresso a Television Broadcasting Systems (voľné vysielanie) ⁽¹⁰⁾. Okrem toho existuje viac ako 500 miestnych prevádzkovateľov analógovej televízie a 78 ⁽¹¹⁾ miestnych prevádzkovateľov digitálnej televízie, iii) káblová, na ktorej pôsobí Fastweb (voľné vysielanie a platené služby) a iv) X-DSL, na ktorej pôsobia Fastweb a Rosso Alice spoločnosti Telecom Italia (voľné vysielanie a platené služby).
- (20) Sky Italia je platená satelitná televízia, ktorá má takmer monopolné postavenie na talianskom trhu satelitného vysielania platených televíznych programov, ktorá však, ako sa už uviedlo, nemôže v Taliansku pôsobiť ako prevádzkovateľ pozemných sietí alebo ako pozemný prevádzkovateľ platenej televízie.
- (21) Káblové vysielanie v Taliansku prakticky neexistuje, hoci spoločnosť Fastweb – vlastník káblovej siete a prevádzkovateľ platenej televízie v niektorých talianskych mestách – získala do marca 2004 takmer 140 000 televíznych užívateľov, pričom použila vláknovú infraštruktúru a DSL.
- (22) V Taliansku sa príjem televízneho vysielania naďalej uskutočňuje hlavne prostredníctvom pozemného systému, ktorý dosahuje penetráciu trhu vo výške približne 19 miliónov domácností z celkového počtu 22 miliónov. Hlavnými prevádzkovateľmi na trhu sú verejnoprávna vysielacia spoločnosť (RAI) s tromi kanálmi a komerčná vysielacia spoločnosť Mediaset, takisto s tromi kanálmi. Títo dvaja prevádzkovatelia majú v Taliansku takmer 85 %

televíznych divákov. Taliansky úrad pre záruky v oblasti komunikácií (ďalej len „AGCOM“) vo svojom rozhodnutí z 11. marca 2005 analyzoval televízny trh na základe zákona č. 112/2004 a dospel k záveru, že títo dvaja prevádzkovatelia majú na tomto trhu spoločné dominantné postavenie ⁽¹²⁾, a uložil im rad povinností ⁽¹³⁾ s cieľom ochrániť pluralizmus na trhu. Okrem toho AGCOM 27. júna 2006 oznámil Komisii definíciu príslušných trhov na trhu analógovej pozemnej televízie a hodnotenie významnej trhovej sily, pričom skonštatoval, že RAI a Mediaset mali na tomto trhu spoločné dominantné postavenie, AGCOM však neoznámil opatrenia na nápravu tohto stavu. Komisia 27. júla 2006 na základe článku 7 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) ⁽¹⁴⁾ poslala AGCOM svoje pripomienky, v ktorých sa uvádza, že Komisia v podstate súhlasí so závermi úradu, požiadala však o hlbšiu analýzu a vyzvala AGCOM, aby jej čo najskôr oznámil nápravné opatrenia. Napokon, Komisia v súčasnosti preskúmava podnet, v ktorom sa uvádza, že zákon č. 112/2004, ktorý upravuje prechod z analógového na pozemné digitálne vysielanie, vytvára prekážky vstupu nových konkurentov na trh televíznej reklamy a vysielacích služieb. Po tom, ako bolo Taliansko požiadané o predloženie pripomienok k danému podnetu a po zaslaní žiadosti o predloženie informácií Taliansku a spoločnostiam, ktorých sa opatrenia týkajú, bolo Taliansku 19. júla 2006 zaslané písomné upozornenie týkajúce sa porušenia uvedenej smernice 2002/21/ES, smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby (smernica o povolení) ⁽¹⁵⁾ a smernice Komisie 2002/77/ES zo 16. septembra 2002 o hospodárskej súťaži na trhoch elektronických komunikačných sietí a služieb ⁽¹⁶⁾. Taliansko odpovedalo 15. septembra 2006. Po zaslaní tejto poslednej odpovede Komisia dostala od talianskeho štátu kópiu návrhu zákona o reforme talianskych právnych predpisov v sektore rozhlasového a televízneho vysielania, ktorou sa majú vyriešiť problémy uvedené v písomnom upozornení: Komisia v súčasnosti preskúmava tento návrh zákona.

- (23) V júni 2005 bola celková miera penetrácie digitálnej televízie 34,5 % domácností s celkovým počtom takmer 7,3 miliónov divákov. V tomto údaji sú zahrnutí diváci digitálnej pozemnej televízie, satelitnej televízie a káblovej/ADSL televízie. Diváci digitálnej pozemnej televízie predstavovali 10 % domácností, viac ako tretina z nich

⁽¹²⁾ Rozhodnutie AGCOM 136/05/CONS týkajúce sa Intervencií na ochranu plurality v zmysle zákona č. 112 z 3. mája 2004, Úradný vestník Talianskej republiky č. 35 z 11. marca 2005.

⁽¹³⁾ Najvýznamnejšie povinnosti uložené dvom prevádzkovateľom sú: a) urýchliť digitalizáciu siete, b) RTI musí v prípade digitálneho vysielania využívať služby iného poskytovateľa reklamy, ako je Publitalia '80; Publitalia '80 musí okrem toho viesť oddelené účtovníctvo pre príjmy pochádzajúce z analógovej a digitálnej pozemnej televízie, c) RAI musí vytvoriť nový program pre všeobecné publikum, ktorý má vysielat digitálne.

⁽¹⁴⁾ Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽¹⁵⁾ Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽¹⁶⁾ Ú. v. ES L 249, 17.9.2002, s. 21.

⁽⁸⁾ Na zjednodušenie sa v ďalšom texte používa iba výraz „pozemný“.

⁽⁹⁾ Infraštruktúru spravuje spoločnosť RTI, ktorú však vlastní Mediaset.

⁽¹⁰⁾ Na konci decembra 2005 Mediaset nadobudol od Holland Italia analógové frekvencie EuropaTV a plánoval vytvoriť kanál DVB-H pre mobilnú televíziu. Na základe informácií, ktoré talianske orgány predložili v prípade štátnej pomoci C 52/2005 z 13. mája 2005 (ref. č. A/33952), boli v roku 2005 na trhu prítomní títo prevádzkovatelia RAI, RTI, TI a Prima TV.

⁽¹¹⁾ Údaj prevzatý z informácií, ktoré talianske orgány predložili v prípade štátnej pomoci C 52/2005 z 13. mája 2005.

(0,8 milióna) boli diváci televíznych obsahov *pay per view* ⁽¹⁷⁾. V čase uverejnenia tohto rozhodnutia by mali obidva typy ponuky digitálnej televízie – pozemná a satelitná – dosiahnuť podobnú mieru používania (5 miliónov divákov v prípade satelitného vysielania a 4 milióny v prípade digitálneho pozemného vysielania).

(24) Penetrácia satelitnej televízie je obmedzená: v júni 2005 vlastnilo parabolickú anténu približne 16 % domácností (4,8 milióna osôb). Približne štyri pätiny týchto domácností majú predplatné na platformu DTH (satelit) spoločnosti Sky Italia: táto mala v júni 2005 približne 3,3 milióna užívateľov a podľa odhadov dosiahla na konci toho istého roku 3,9 milióna predplatiteľov. Sky Italia teda predstavuje tretieho televízneho prevádzkovateľa v Taliansku ⁽¹⁸⁾.

(25) V snahe zabrániť pirátstvu začala spoločnosť Sky od konca roku 2004 kódovať svoj signál takzvanou vlastnickou technológiou NDS, ktorá na talianskom trhu patrí spoločnosti kontrolovanej skupinou Newscorp, ktorá je materskou spoločnosťou Sky. Ide o vlastníčku a „uzavretú“ technológiu, keďže na prístup k dekodérom NDS je, na rozdiel od dekodérov so spoločným otvoreným rozhraním, potrebné poskytnutie prístupu k technológii alebo k určitým prvkom dekodérov. Sky prenajíma svojím predplatiteľom dekodéry, ktoré využívajú túto „uzavretú“ technológiu: keď sa spoločnosť rozhodla prijať technológiu NDS, zabezpečila výmenu všetkých dekodérov, ktoré mali jej predplatitelia.

(26) Digitálni pozemní vysielatelia dnes naopak používajú takzvanú „otvorenú“ technológiu, t. j. technológiu, ktorá využíva štandardy otvorené pre interaktivitu. Ide o jedinú technológiu, ktorá v súčasnosti umožňuje súčasný príjem všetkých kanálov digitálnej pozemnej televízie prostredníctvom jedného dekodéra – teda opakovaním súčasného stavu v prípade analógovej technológie – a navyše interaktivitu a funkcie podmieneného prístupu, ktoré umožňujú používanie predplatených kariet *pay per view*.

(27) Príslušné opatrenie pomoci je určené na dekodéry, ktoré umožňujú príjem digitálnych pozemných vysielaní, pri ktorých sa poskytujú interaktívne služby. Digitálna technológia môže v porovnaní s analógovou umožniť vysielanie väčšieho počtu televíznych kanálov na rovnakej frekvencii. Výhody používania otvorených rozhraní už boli uvedené v predchádzajúcom texte.

⁽¹⁷⁾ Nariadenie Úradu pre hospodársku súťaž a trh (AGCM) č. 15389 CI2 „Predseda Rady ministrov – Príspevky na televízne dekodéry“ z 10. mája 2006.

⁽¹⁸⁾ Ročná správa AGCOM z 30. júna 2006.

(28) Taliansko začalo proces digitalizácie zákonom č. 66 z 20. marca 2001, v ktorom sa stanovovalo, že prechod na digitálnu technológiu („switch over“) by sa mal ukončiť a analógové vysielanie by sa malo zastaviť (takzvané „switch off“) do decembra 2006. Od konca roku 2003 sa digitálne vysielanie (T-DVB) uskutočňovalo spolu s analógovými (takzvaná fáza simulcast). Zákomom č. 273 z 22. decembra 2005 sa dátum ukončenia analógového vysielania presunul na rok 2008, následne minister komunikácií, p. Gentiloni, 30. augusta 2006 vyhlásil, že ukončenie analógového vysielania sa ďalej presúva na 30. november 2012 ⁽¹⁹⁾.

(29) Medzitým, na základe zákona č. 112/2004, ktorým sa riadi sektor v Taliansku, môžu o povolenie na skúšobné digitálne vysielanie a/alebo koncesie na digitálne vysielanie požiadať iba vysielatelia, ktorí už vysielajú v analógovom systéme. Analógoví prevádzkovatelia nemajú formálnu povinnosť uvoľniť frekvencie – ktoré neboli nikdy opätovne pridelené alebo nepodliehali regulovanému predaju zo strany talianskych orgánov – používané na analógové vysielanie po prechode na digitálne. Noví konkurenti môžu vstúpiť na trh iba kúpou frekvencií od prevádzkovateľov, ktorí už pôsobia na tomto trhu. Do decembra 2005 sa poskytli povolenia na 7 multiplexov (frekvenčné bloky, ktoré obsahujú jeden alebo viac programov) pre pozemné digitálne vysielanie. Spoločnosti RAI a Mediaset majú dva multiplexy, pričom spoločnosti Telecom Italia/TV International, D-Free a Gruppo l'Espresso majú každá jeden multiplex. Na základe talianskeho regulačného systému prevádzkovatelia sietí, ktorí majú viac ako jednu koncesiu na digitálne vysielanie, musia poskytnúť prístup k 40 % vlastnej šírky pásma nezávislým poskytovateľom obsahov. V roku 2006 Telecom Italia a mobilný operátor H3G po tom, ako získali infraštruktúry a povolenia od už existujúcich regionálnych a miestnych analógových prevádzkovateľov, vstúpili na digitálny pozemný trh a začali realizáciu dvoch nových multiplexov digitalizáciou nadobudnutých sietí.

(30) Rozlišovanie vysielateľov a prevádzkovateľov sietí nemá osobitný význam pre hlavné talianske vysielacie spoločnosti v sektore pozemnej televízie, pretože RAI, ako aj Mediaset, La7 a D-Free majú vlastnú kontrolovanú spoločnosť pre pozemné vysielanie. Treba poznamenať, že taliansky televízny trh je charakterizovaný silnou vertikálnou integráciou medzi prevádzkovateľmi sietí a vysielateľmi. Povinné právne oddelenie týchto dvoch druhov spoločností zaviedol AGCOM iba rozhodnutím 435/01/CONS z roku 2001, týka sa však iba digitálnej televízie. Naopak, prevádzkovatelia siete v prípade satelitnej televízie nie sú spojení s vysielateľmi.

⁽¹⁹⁾ Internetová stránka talianskeho ministerstva komunikácií, sekcia „News“.

(31) Pokiaľ ide o pokrytie T-DVB – podľa AGCOM⁽²⁰⁾ – v roku 2004 bolo viac ako 50 % obyvateľov skutočne pokrytých aspoň dvoma multiplexmi, pričom 60 % bolo potenciálne pokrytých 3 multiplexmi. Vzhľadom na tendencie na trhu by sa pokrytie malo podstatne zvýšiť. Podľa Talianska by po prechode na digitálne pozemné vysielanie mohlo byť 85 % domácností potenciálne pokrytých aspoň 2 multiplexmi. Na druhej strane, satelitné vysielanie by mohlo prakticky pokryť 100 % obyvateľov.

(32) Pokiaľ ide o programy, podľa talianskych orgánov v júni 2005 na digitálnych pozemných frekvenciách voľne vysielalo 23 celoštátnych kanálov a približne 250 miestnych programov. Desiat z celoštátnych kanálov bolo vysielaných v systéme *simulcast* analógovou pozemnou televíziou (súčasne analógové a digitálne vysielanie), za účelom digitálneho vysielania vznikli štyri kanály, ostatné kanály sa vysielali v systéme *simulcast* prostredníctvom satelitu.

(33) Ako sa už uviedlo, televízny trh bol v minulosti charakterizovaný hromadným sledovaním televízie voľne vysielanej prostredníctvom analógového pozemného systému a ponukou platenej satelitnej televízie. Zavedenie digitálnej pozemnej televízie a rozvoj káblovej televízie a internetu menia tento model. V skutočnosti, od januára 2005 Mediaset a Telecom Italia (prostredníctvom La7) spustili na T-DVB službu platenej televízie na futbalové zápasy série A, založenú na systéme predplatených kariet. Zároveň, TF1 (ktorá vlastní 49 % vysielacej spoločnosti D-Free) vyhlásila svoj potenciálny záujem o spustenie platených kanálov na vlastnom multiplexe T-DVB. Platené televízne služby umožňuje prostredníctvom systému predplatených kariet interaktívna digitálna technológia, ktorú obsahujú dekodéry subvencované na základe príslušného opatrenia.

(34) Celková výška príjmov získaných na televíznom trhu v roku 2005 dosiahla 6 851 mil. EUR, z ktorých približne 57 % (3 885 mil. EUR) pochádza z reklamy a 21 % z koncesionárskych poplatkov uhradených RAI a z ponuky platenej televízie (1 483 a 1 437 mil. EUR). Príjmy z platenej televízie predstavujú 1 199 mil. EUR z predplateného (od roku 2004 nárast o 26,4 %) a 283 mil. EUR z *pay per view* (od roku 2004 nárast o 65 %): značnú časť (45 mil. EUR) tejto sumy predstavujú tržby za nové služby digitálnej pozemnej televízie.

II.C. DÔVODY NA ZAČATIE KONANIA

(35) Komisia v rozhodnutí o začatí konania predovšetkým uviedla, že sa zdá, že uvedené opatrenie spĺňa všetky

⁽²⁰⁾ Pozri správu AGCOM v zmysle zákona č. 43 z 24. februára 2004 o zmene vládneho nariadenia č. 352 z 24. decembra 2004 týkajúceho sa „okamžitých opatrení týkajúcich sa spôsobu a času definitívneho ukončenia prechodného režimu na zákon č. 249 z 31. júla 1997“.

kritériá uvedené v článku 87 ods. 1, a preto sa mohlo považovať za štátnu pomoc. Príslušná pomoc vytvárala diskrimináciu medzi pozemnými vysielateľmi a prevádzkovateľmi káblových sietí už pôsobiacimi na trhu na jednej strane, a satelitnými prevádzkovateľmi a inými pozemnými vysielateľmi, ktorí nemohli v tom čase vykonávať svoju činnosť, na strane druhej. Komisia uviedla, že príjemcovia dostávajú nepriamu výhodu a požiadala zainteresované strany, aby navrhli metódy na presné vyčíslenie tejto výhody.

(36) Komisia okrem toho vyjadrila pochybnosti o zlučiteľnosti pomoci so Zmluvou o ES. V tomto prípade sa zdá, že sa neuplatňujú výnimky zo všeobecného zákazu pomoci podľa článku 87 ods. 2 Zmluvy o ES, ani výnimka podľa článku 87 ods. 3 písm. c) Zmluvy o ES. Komisia považuje za obzvlášť spornú skutočnosť, že cieľ, ktorý Taliansko sledovalo – t. j. rozšírenie otvorených štandardov pre digitálnu televíziu – sa dosiahol spôsobením neúmernej ujmy a zbytočným porušením zásady technologickej neutrality.

(37) Komisia napokon začala konanie vo veci formálneho zisťovania s cieľom poskytnúť talianskej vláde a zainteresovaným stranám možnosť vyjadriť svoje pripomienky k predbežnému hodnoteniu príslušného opatrenia Komisiou a predložiť Komisii všetky príslušné informácie.

III. PRIPOMIENKY ZAINTERESOVANÝCH STRÁN

(38) Talianske orgány, ako aj Mediaset vo všeobecnosti zdôraznili, že príslušné opatrenie nepredstavuje pomoc a že, ak by pomoc predstavovalo, išlo by o zlučiteľnú pomoc. RAI vyhlásila, že musela konať v rozsahu jej zákonných povinností, a preto nemohla získať výhody z opatrenia. Predkladatelia podnetu a ESOA naopak potvrdili svoje stanovisko, že opatrenie predstavuje neoprávnenú pomoc.

III.A. PRIPOMIENKY TALIANSKA, MEDIASETU A RAI

(39) Po prvé talianske orgány a Mediaset sa odvolávajú na rozhodnutie AGCOM⁽²¹⁾ o zamietnutí podnetu proti ustanoveniam článku 1 ods. 572 zákona o štátnom rozpočte na rok 2006, t. j. proti opatreniu, ktoré nahrádza príslušné opatrenie. Predkladateľ tohto podnetu tvrdil, že článok 1 ods. 572 zákona o štátnom rozpočte na rok 2006 zvýhodňoval dekodéry, ktoré distribuovali spoločnosti

⁽²¹⁾ Rozhodnutie č. 21263/06 z 11. mája 2006.

spojené s rodinou p. Berlusconiho. Konanie sa zakladalo na zákone o konflikte záujmov týkajúceho sa členov vlády ⁽²²⁾.

2006/513/ES ⁽²⁴⁾, Komisia vylúčila T-System z počtu príjemcov, pretože nebolo možné zistiť existenciu a výšku prevedených zdrojov v prospech tejto spoločnosti.

(40) Talianske orgány v pripomienkach, ktoré sa viac týkajú obsahu rozhodnutia o začatí konania, uviedli, že opatrenie nepredstavuje pomoc z týchto dôvodov: a) príjemcovia nedostávajú výhodu a b) hospodárska súťaž nie je narušená. Aj v prípade, že by predstavovalo pomoc, opatrenie by bolo zlučiteľné na základe výnimiek podľa článku 87 ods. 2 písm. a) Zmluvy o ES a článku 87 ods. 3 písm. b), c) a d) Zmluvy o ES. Talianske orgány súhlasia so skutočnosťou, že pomoc sa nevzťahuje na výrobcov dekodérov a že prevádzkovatelia siete a vysielatelia musia mať rovnaké postavenie. Mediaset uviedol podobné dôvody, niekedy však použil iné tvrdenia.

(43) Po druhé Mediaset zdôrazňuje, že pozemní vysielatelia a satelitní vysielatelia nie sú porovnateľnými spoločnosťami: od prevádzkovateľov digitálnej pozemnej televízie sa v skutočnosti vyžaduje iba to, aby uskutočnili digitalizáciu a podporovali postupný prechod na digitálny systém (so *simulcast* a *switch off*), a preto pozemní vysielatelia podliehajú osobitným verejnoprávnym povinnostiam – s cieľom zabezpečiť dostupnosť pozemného vysielania na celom talianskom území – a musia používať otvorené technológie. Podľa Mediasetu bolo cieľom schémy pomoci uľahčenie prechodu z analógovej techniky na digitálnu a podpora rozvoja otvorených štandardov v súvislosti s tým, že bol zákonom stanovený konečný termín na povinný prechod z analógového na digitálne vysielanie – takzvaný digitálny „*switch-over*“ –, v dôsledku ktorého prevádzkovateľom digitálnej pozemnej televízie vznikli osobitné zatažujúce náklady (náklady na infraštruktúru boli pre Mediaset veľmi vysoké). Mediaset nesúhlasí s tým, čo sa uvádza v rozhodnutí o začatí konania, pričom uvádza, že neexistuje žiadna ochrana proti vstupu nových konkurentov na trh prostredníctvom nákupu vysielacích zariadení (Mediaset uvádza príklad H3G, ktorá vstúpila na trh vďaka prevzatíu miestneho vysielateľa) a že noví konkurenti nemusia znášať náklady na *simulcast*.

III.A.1. OPATRENIE NEPREDSTAVUJE POMOC

III.A.1.1. *Selektívna výhoda nie je potvrdená*

(41) Taliansko tvrdí, že neexistuje dostatočná istota, že príjemcovia by museli znášať náklady subvencované štátom prostredníctvom príslušného opatrenia, keďže neexistuje žiadny dôkaz o tom, že by títo príjemcovia subvencovali nákup dekodérov spotrebiteľmi. Taliansko sa domnieva, že na rozdiel od rozsudku Súdneho dvora vo veci Holandsko/Komisia ⁽²³⁾ uvedeného v rozhodnutí o začatí konania, príjemcovia dokonca ani nemali hospodársky podnet subvencovať spotrebiteľov, pretože a) títo príjemcovia sú prevádzkovateľmi už prítomnými na trhu a nemajú žiadny záujem o ukončenie prechodu na digitálny systém, lebo po ukončení prechodu budú musieť čeliť vyššej konkurencii vzhľadom na to, že spotrebiteľia vybavení digitálnou technológiou sa budú môcť obrátiť na omnoho väčšie množstvo konkurentov, b) veľkosť trhu *pay per view* bola veľmi malá na to, aby vyrovnala takúto prípadnú stratu a vzhľadom na podiel príjmov pochádzajúcich z *pay per view* v rokoch 2004 a 2005 nemôže byť jediným dôvodom pre subvencovanie nákupu dekodéra spotrebiteľmi, c) konečný termín stanovený pre ukončenie analógového vysielania („*switch off*“) nebol dostatočne dôveryhodný, pretože bez určitého počtu spotrebiteľov by toto ukončenie nebolo možné zrealizovať.

(44) Podobne RAI zdôrazňuje, že v stanovisku Komisie sa nezohľadňujú povinnosti, ktoré musí spoločnosť ako verejnoprávna vysielacia spoločnosť splňať, a ktoré podľa RAI znižujú údajné výhody na nulu. A to preto, že: i) RAI môže uskutočniť prechod na digitálny systém (vzhľadom na to, že je verejnoprávnou spoločnosťou) iba, ak miera penetrácie digitálnej pozemnej televízie dosiahne mieru penetrácie analógovej televízie a ii) RAI si musela vybrať svoje investície v sektore digitálneho pozemného vysielania v súlade so svojimi zákonnými povinnosťami, a nie podľa trhových kritérií, keďže bola povinná do 1. januára 2005 pripraviť dva multiplexy na celkové pokrytie aspoň 70 % obyvateľstva s cieľom umožniť rýchly prechod na digitálny systém, pričom jej pomohli príspevky na dekodéry. Celkové náklady predstavovali 150 mil. EUR. Vzhľadom na konečný termín stanovený pre prechod na digitálny systém, skutočnosť, že RAI vysielala iba voľne vysielané programy, pomerne obmedzený počet divákov a nezapočítanie nákladov na digitalizáciu do ročného koncesionárskeho poplatku v rokoch 2004, 2005 a 2006 sú jedinými nákladmi, ktoré znáša RAI, náklady na technológiu (frekvencie a zariadenia), ktoré by verejnoprávny podnik musel znášať bez daného príspevku, pričom urýchlenie prechodu na digitálny systém nezaručovalo dodatočné príjmy.

(42) Stanovenie výšky štátnych zdrojov prevedených príslušným príjemcom by nebolo možné. V prípade štátnej pomoci C 25/2004, ktorá je predmetom rozhodnutia

⁽²²⁾ Zákon č. 215 z 20. júla 2004.

⁽²³⁾ Rozsudok z 13. júna 2002 vo veci C-382/99, Zb. 2002, s. I-05163.

⁽²⁴⁾ Pozri rozhodnutie Komisie 2006/513/ES z 9. novembra 2005 o pomoci C 25/2004 – Financovanie zavedenia DVB-T (digitálnej pozemnej televízie) v Berlíne-Brandenburgu – Nemecko (Ú. v. EÚ L 200, 22.7.2006, s. 14).

III.A.1.2. **Narušenie hospodárskej súťaže**

- (45) Po prvé Taliansko zdôrazňuje, že pozemní a satelitní prevádzkovatelia si nekonkurujú na rovnakom trhu platenej televízie, pretože pokrývajú rôzne segmenty trhu, a to segment voľne vysielanej televízie a segment platenej televízie. Okrem toho, ponuky televízie *pay per view* sa začali iba v druhej polovici roku 2005. Oddelenie dvoch trhov sa vzťahuje aj na prevádzkovateľov sietí, ako potvrdil AGCOM vo svojom rozhodnutí⁽²⁵⁾ v súlade s rozhodnutím RAI/Rami *d'azienda*⁽²⁶⁾ a prieskumom týkajúcim sa televízneho sektoru, ktorý vykonal Úrad pre hospodársku súťaž a trh⁽²⁷⁾.
- (46) Okrem toho náklady na dekodér majú iba minimálny vplyv na výber spotrebiteľa medzi dvoma rôznymi platformami. Neexistenciu narušenia hospodárskej súťaže potvrdzuje skutočnosť, že v prvom polroku roku 2005 vzrástol počet predplatiteľov Sky o 7,4 %.
- (47) Podobné tvrdenia predložil aj Mediaset, ktorý zdôrazňuje, že príslušné opatrenie nie je selektívne, lebo pomoc sa poskytuje spotrebiteľom, a že selektívny charakter vyplýva z obchodného rozhodnutia Sky využívať technológiu NDS: táto technológia vytvára diskrimináciu a umožňuje Sky žiadať platbu predplatného, aby sa jej vrátili náklady na dekodéry. Všetci prevádzkovatelia, ak chcú, môžu využívať technológiu, ktorá ich oprávni na získanie daných príspevkov.

III.A.2. ZLUČITEĽNOSŤ

- (48) Taliansko zdôrazňuje ako všeobecnú pripomienku, že Komisia uznáva výhody interoperability a že vylúčenie satelitných dekodérov z výhody je spôsobené skutočnosťou, že v čase zavedenia opatrenia pomoci neexistovali satelitné dekodéry, ktoré umožňovali interoperabilitu. Okrem toho po zmene zákona o štátnom rozpočte na rok 2006, ktorý zahŕňal aj satelitné dekodéry, Sky nezmenila charakteristiky svojho dekodéra tak, aby mohla získať výhody z tohto príspevku.

⁽²⁵⁾ Rozhodnutie č. 163/06/CONS, usmernenie – Schválenie intervenčného programu zameraného na podporu racionálneho používania frekvencií určených pre rozhlasové a televízne služby vzhľadom na prechod na digitálnu techniku. Uverejnené na internetovej stránke AGCOM 29. marca 2006.

⁽²⁶⁾ Rozhodnutie č. 13137 vo veci C/6161 – RAI/Rami *d'azienda*, 29. apríla 2004.

⁽²⁷⁾ Prieskum na účely zistenia skutočností č. 23, začatý na základe rozhodnutia č. 12056 z 29. mája a ukončený rozhodnutím č. 13770 zo 16. novembra 2004.

III.A.2.1. **Článok 87 ods. 2 písm. a) Zmluvy o ES**

- (49) Taliansko tvrdí, že podiel, ktorý uviedol AGCOM a na ktorý sa Komisia odvolávala v bode 55 rozhodnutia o začatí konania⁽²⁸⁾ – 50 % domácností vybavených dekodérom do konca roku 2006 alebo konca roku 2008 – je nízky najmä vzhľadom na cieľ rozšíriť interaktívne a drahšie dekodéry. Zníženie ceny v dôsledku úspor z rozsahu, ktoré sa dosiahli vďaka príspevkom, by umožnilo, aby si dekodér kúpili aj chudobné domácnosti.

III.A.2.2. **Článok 87 ods. 3 písm. b) Zmluvy o ES**

- (50) Príslušné opatrenie by podporilo realizáciu projektu vo všeobecnom európskom záujme – prechod na digitálny systém (alebo *switch-over*) –, ktorý je súčasťou nadnárodného programu podporovaného rôznymi členskými štátmi v súlade s existujúcou judikatúrou (C-62/87 a C-72/87 bod 22), vylúčenie satelitu je vysvetlené v uvedenej pripomienke všeobecného charakteru.

III.A.2.3. **Článok 87 ods. 3 písm. c) Zmluvy o ES**III.A.2.3.a. **Vhodne navrhnutá pomoc***Problém koordinácie*

- (51) Existencia konečného termínu stanoveného zákonom nie je dostatočná na zaručenie ukončenia analógového vysielania, ak dopyt nie je podnietený: spotrebiteľia by v skutočnosti neboli pripravení, keďže pozemní vysielatelia už prítomní na trhu nemajú žiadny záujem subvencovať nákup dekodéra spotrebiteľom v situácii, keď väčšina spotrebiteľov využíva analógovú pozemnú televíziu.

Príspevok spotrebiteľom

- (52) Príspevok na digitálny pozemný systém vyplatený spotrebiteľom je oprávnený, pretože pri digitálnej pozemnej televízii neznášajú dodatočné náklady za sledovanie voľne vysielaných programov na rozdiel od satelitnej televízie, ktorá si vyžaduje, aby si spotrebiteľ kúpil parabolickú anténu a zaplatil predplatné za službu platenej televízie. V prípade káblovej televízie talianske orgány odôvodnili príspevky na dekodéry, napriek existencii dodatočných

⁽²⁸⁾ V bode 55 rozhodnutia o začatí konania Komisia spomenula prieskum, ktorý uskutočnil AGCOM o dostupnosti cenovo prístupných dekodérov na trhu. AGCOM dospel k záveru, že vplyv kúpy dekodéra na príjem strednej domácnosti, s verejným príspevkom alebo bez neho, je obmedzený a že trend na trhu naznačoval, že aj bez pomoci by viac ako 50 % domácností malo dekodér podľa „optimistického“ scenára do konca roka 2006 alebo podľa „pesimistického“ scenára do začiatku roka 2008.

nákladov, tak, že tieto náklady nie sú priamo spojené s televíznymi službami a vo všeobecnosti malo Taliansko v úmysle podniknúť rozvoj širokého pásma.

Posilnenie hospodárskej súťaže medzi platformami

- (53) Taliansko nesúhlasí so stanoviskom Komisie, že príslušné opatrenie ovplyvňuje hospodársku súťaž medzi platformami, domnieva sa však, že „v budúcnosti nová digitálna platforma zvýši hospodársku súťaž medzi rôznymi segmentmi televízneho trhu“ v prospech spotrebiteľov.

Externality

- (54) Tvrdenie Komisie, podľa ktorého sú existujúci prevádzkovatelia už kompenzovaní za prechod na digitálny systém, keďže digitálna technológia umožňuje väčšiu kapacitu prenosu pri nižších nákladoch, nezohľadňuje skutočný pomer nákladov a prínosov tohto prechodu, pretože prevádzkovatelia siete už prítomní na trhu, ktorí majú viac ako jednu koncesiu na digitálne vysielanie, musia poskytnúť prístup k 40 % ich vlastnej šírky pásma poskytovateľom obsahov, s ktorými nemajú vlastnícke vzťahy.

- (55) Subjekty, ktoré získajú najviac výhod z prechodu na digitálny systém (noví konkurenti na trhu) nie sú totožné s tými, ktoré znášajú náklady (spotrebiteľia a najmä existujúci prevádzkovatelia). Prevádzkovatelia už prítomní na trhu nie sú motivovaní ukončiť analógové vysielanie, pretože vyššia konkurencia, ktorej musia čeliť, nie je kompenzovaná znížením nákladov; okrem toho akákoľvek výhoda, ktorú dostanú títo prevádzkovatelia, by sa mala považovať za kompenzáciu vzniknutých nákladov. Mediaset uvádza rovnaké dôvody.

- (56) Mediaset okrem toho tvrdí, že to, aby sa pozemným prevádzkovateľom jednoducho nariadilo, aby okrem nákladov spojených s prechodom na digitálny systém znášali aj náklady na dekodéry, by neumožnilo dosiahnutie dostatočného pokrytia a Mediaset by vystavilo riziku takzvaného „čierneho pasažierstva“ zo strany iných spoločností, keďže dekodéry s „otvorenou technológiou“ by mohol spotrebiteľ používať na sledovanie konkurenčných kanálov.

Podpora inovácie

- (57) V čase uplatnenia príslušného opatrenia bola interaktivita satelitných dekodérov veľmi obmedzená v dôsledku používania vlastnickej technológie bez otvorených štandardov API. Taliansko zdôrazňuje, že dodnes nie sú na trhu dostupné „interoperabilné“ satelitné dekodéry, aj po zmenách zavedených do zákona o štátnom rozpočte na rok 2006. Potrebu podniknúť dostupnosť interaktívnych služieb zdôraznil aj Mediaset.

III.A.2.3.b. **Zabrániť zbytočným narušeniam hospodárskej súťaže**

- (58) Taliansko zdôrazňuje, že trh televízie *pay per view* je iný ako trh satelitnej televízie: ide o dva rozdielne produkty. V každom prípade príslušná pomoc slúži novým konkurentom na to, aby získali prístup na trh platenej televízie, čo by malo priniesť väčšie výhody pre spotrebiteľov.
- (59) Mediaset tvrdí, že zbytočné narušenia hospodárskej súťaže nevznikli, pretože: i) diskriminácia je jednoducho dôsledkom obchodných rozhodnutí spoločnosti Sky, ii) pozemná televízia vysiela miestne kanály, pričom 80 % miestnych programov sa nevysiela cez satelit, lebo príjmy miestnych kanálov nestačia na to, aby uniesli náklady na vysielanie (satelit nie je porovnateľný s voľným vysielaním) a iii) zlyhanie trhu sa týka iba dekodérov pre digitálnu pozemnú televíziu a nie satelitných dekodérov, pretože satelitná televízia sa zakladá na systéme predplatného a môže získať späť náklady vzniknuté pri poskytnutí dekodérov ich zákazníkom a pretože spoločnosť Sky, vzhľadom na jej monopolné postavenie, nie je vystavená „čiernemu pasažierstvu“.

III.A.2.4. **Článok 87 ods. 3 písm. d) Zmluvy o ES**

- (60) V rozhodnutí 2006/513/ES⁽²⁹⁾ Komisia uviedla, že pomoc nebola zlučiteľná v zmysle článku 87 ods. 3 písm. d) Zmluvy o ES, pretože nebola spojená s osobitným kultúrnym obsahom, ani sa nezameriavala na miestnych malých prevádzkovateľov, ktorí by inak boli vylúčení z pozemnej platformy. V Taliansku je mnoho miestnych pozemných vysielateľov, ktorí vysielajú jasne stanovený kultúrny produkt, ktorý má Taliansko v úmysle chrániť. Keďže satelit – aj podľa názoru expertov, ktorí pracujú pre Komisiu – nie je príliš vhodný na poskytovanie miestnych služieb, satelitné dekodéry nemôžu získať výhodu z príslušného príspevku.

III.A.3. VRÁTENIE

- (61) Komisia by nemala nariadiť vrátenie pomoci, ak je to v rozpore so všeobecnou zásadou práva Spoločenstva. To nastane vtedy, ak sa od začiatku vie o nemožnosti pristúpiť k vráteniu⁽³⁰⁾. V tomto prípade nie je možné stanoviť, ktorý vysielateľ mal v prospech z prevodu štátnych zdrojov a v akej výške: Komisia by preto nemala požadovať vrátenie pomoci. Okrem toho Taliansko tvrdí, že vysielatelia sa žiadnym spôsobom nemohli príspevku vzoprieť, takže aj v prípade, keby sa príjemcovia správali opatrne, nemohli by ho odmietnuť. Komisia podobnú úvahu uplatnila v rozhodnutí 2006/513/ES⁽³¹⁾.

⁽²⁹⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 24.

⁽³⁰⁾ Vec C-75/97, Belgicko/Komisia, Zb. 1999, s. I-3671.

⁽³¹⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 24.

III.B. PRIPOMIENKY SKY ITALIA, ESOA A EUROPA 7

- (62) Sky Italia, ESOA a EUROPA 7 súhlasia s Komisiou v tom, že dané opatrenie predstavuje pomoc v prospech prevádzkovateľov digitálnej pozemnej televízie. Okrem toho, neprotestujú proti predbežnému záveru, že opatrenie nepredstavuje pomoc v prospech výrobcov dekodérov: predovšetkým dvaja predkladatelia podnetu nemajú námietky voči tomuto záveru, hoci v podnetoch, ktoré predložila spoločnosť Sky, uviedla opak.
- (63) Sky Italia zameriava svoju analýzu na údajné pozitívne účinky opatrenia v prospech prevádzkovateľov digitálnej pozemnej televízie, t. j. najmä spoločností Mediaset a Telecom Italia. Podľa Sky Komisia v čase zlúčenia Telepiù/Newscorp vypracovala zoznam prekážok vstupu na trh a rozšírenia prevádzkovateľov digitálnej pozemnej televízie, ktoré si vyžadovali nápravné opatrenia⁽³²⁾. Na rozdiel od predpokladov Komisie noví konkurenti – ktorými boli v skutočnosti prevádzkovatelia už prítomní na trhu analógovej televízie – umožnili vďaka príspevkom rýchle rozšírenie digitálnej pozemnej televízie.
- (64) Dané príspevky poskytli spoločnostiam Mediaset a Telecom Italia trojnásobnú výhodu: predovšetkým, keďže prístup k digitálnym pozemným dekodérom a prístup k digitálnym pozemným televíznym vysielateľom sú doplnkové, zníženie ceny dekodérov zvýšilo dopyt po dekodéroch i vysielateľoch – v skutočnosti je normálne, že si digitálni pozemní vysielatelia vytvárajú základňu pre ich platformu, tak ako urobila spoločnosť Sky, pričom vynaložila náklady, ktoré sa jej ešte nevrátili – a príspevky slúžili digitálnym pozemným prevádzkovateľom na presvedčenie spotrebiteľov, aby prešli na novú televíziu ponuku. Opatrenie okrem toho prispelo k zabráneniu vzniku problému spojenému s „čiernym pasažierstvom“ pri vytváraní zákaznickej základne.
- (65) Po druhé podľa štúdie Global Equity Division Deutsche Bank⁽³³⁾ „by príspevky umožnili spoločnosti Mediaset vstúpiť pri nízkom riziku a nízkych nákladoch na trh platenej televízie“. Príspevky znížili spoločnostiam Mediaset a Telecom Italia náklady na financovanie: a) priamo, keďže na získanie rovnakého účinku, aký sa získal vďaka príspevkom, by digitálne pozemné televízne spoločnosti museli realizovať investície vo výške 100 mil. EUR, čo predstavuje polovicu celkových investičných nákladov do infraštruktúry, ktoré vynaložila spoločnosť Mediaset do januára 2005, a b) nepriamo, lebo znížili neistotu spojenú s úspechom prechodu na digitálne vysielanie.
- (32) Hlavné prekážky boli takéto: a) regulačný rámec, ktorý by poskytovateľom digitálnej pozemnej televízie umožnil, aby pôsobili až od roku 2007, b) potreba modernizácie vysielacích sietí, ktorá si vyžaduje značné náklady, c) vyššie náklady na vysielanie v prípade digitálnej pozemnej televízie v porovnaní so satelitnou televíziou, d) potreba uviesť na trh veľmi veľké množstvo dekodérov na digitálne pozemné vysielanie, e) potreba, aby regulačné orgány zmenili systém uplatňovaný na národné frekvencie, tak aby sa umožnila realizácia simulcast, a f) riziko, že značná časť obyvateľstva nebude pokrytá signálom digitálnej pozemnej televízie.
- (33) „Mediaset, The beautiful game“ z 18. januára 2005.
- (66) Napokon vzhľadom na „dvojstranný“ charakter trhu, poskytuje široká zákaznická základňa, ktorá umožňuje získanie „atraktívnych“ obsahov za nižšiu cenu, výhodu aj na trhu reklamy.
- (67) Sky tvrdí, že uvedené výhody sú selektívne, lebo jej obchodná sloboda bola obmedzená v dôsledku jej nižšej miery rastu, čo viedlo k zvýšeniu jej kapitálových nákladov. Spoločnosť predkladá viacero číselných údajov na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorých nárast predajov digitálnych pozemných dekodérov – predaje subvencované štátom – mal negatívny vplyv na predaj jej balíka „Premium Sports“.
- (68) Europa7 obdobne tvrdí, že vysielateľom a ostatným prevádzkovateľom v sektore digitálnej pozemnej televízie boli poskytnuté výhody. Europa7 cituje Úrad pre hospodársku súťaž a trh, ktorý uznal, že opatrenie malo tieto dôsledky: polovica dekodérov bola kúpená pri využití príspevku, rozšírenie digitálnej pozemnej televízie sa v prvom polroku 2005 vďaka platenej digitálnej pozemnej televízii zdvojnásobilo, pričom platená satelitná televízia zaznamenala nárast iba o jeden percentuálny bod.
- (69) Poskytnutá výhoda je selektívna, pretože príspevok neumožnil prístup na trh spoločnosti Europa7, ktorej ešte neboli pridelené vysielacie frekvencie, ale jednoducho umožnil spoločnostiam Mediaset a RAI nasýtiť dopyt a investície a rozšíriť ich vlastnú trhovú silu v sektore digitálnej televízie.
- (70) Po druhé Europa7 tvrdí, že neexistujú žiadne dôvody vo všeobecnom záujme, ktoré opatrenie opodstatňujú, keďže: i) podnety pre spotrebiteľov, aby si kúpili dekodér pre digitálnu pozemnú televíziu, sú spojené s prístupom k obchodným činnostiam, ii) prechod na digitálny systém sa odložil a iii) ak opatrenie na jednej strane podporuje hospodársku súťaž v tom zmysle, že obmedzuje trhovú silu Sky, na druhej strane pomáha oligopolným prevádzkovateľom už prítomným na trhu analógovej televízie, ktorí sú vlastníckymi koncesiami.
- (71) Napokon Europa7 zdôrazňuje, že vrátenie je logickým dôsledkom zrušenia pomoci a že ťažkosti vyčíslíť jej výšku neodôvodňujú neuskutočnenie vrátenia pomoci. Ak sa vyčíslenie presnej sumy pomoci ukáže ako nemožné, Taliansko by mohlo odškodniť konkurentov.

(72) ESOA tvrdí, že satelitná platforma bola znevýhodnená – hoci viac využíva spektrum rádiových frekvencií na televízne vysielanie – a že satelitní prevádzkovatelia znášali v plnej miere náklady na zavedenie digitálneho vysielania. ESOA preto zastáva názor, že príspevky, ktorých cieľom bola podpora digitálnej pozemnej televízie, predstavujú neoprávnenú pomoc, neprimeranú zlyhaniu trhu, ktoré mala odstrániť.

III.C. PRIPOMIENKY ANIE

(73) ANIE nepredložila osobitné pripomienky k príslušnému opatreniu, poslala však kópiu podnetu proti Sky Italia za zneužívanie dominantného postavenia, ktorý podala na Úrad pre hospodársku súťaž a trh, ktorý sa k nemu ešte nevyjadril.

(74) Podľa tvrdenia ANIE niektorí výrobcovia dekodérov požiadali spoločnosť Sky, aby vystavila licencie týkajúce sa určitých aspektov technológie NDS, používanej na kódovanie satelitných signálov, ktorej výhradným vlastníkom a používateľom v Taliansku je spoločnosť Sky. Tieto licencie sú základom pre výrobu dekodérov vybavených takzvaným otvoreným rozhraním, schopných dekódovať pozemné i satelitné signály v prípade použitia technológie NDS.

(75) Od roku 2005 začala spoločnosť Sky kódovať svoj signál výhradne systémom NDS. Vlastníkom tejto technológie pre taliansky trh je dcérska spoločnosť skupiny Newscorp, ktorá je materskou spoločnosťou Sky. Sky tvrdí, že na technológiu NDS prešla s cieľom bojovať proti pirátstvu. Ide o vlastnícku a „uzavretú“ technológiu, pretože prístup k dekodérom NDS si na rozdiel od dekodérov so spoločným rozhraním vyžaduje poskytnutie prístupu k technológii alebo určitým častiam dekodérov.

(76) Sky prenajíma svojim predplatiteľom dekodéry, v ktorých je zabudovaná táto „uzavretá“ technológia. Po rozhodnutí o prijatí technológie NDS preto spoločnosť zabezpečila výmenu všetkých dekodérov, ktoré mali jej predplatitelia.

(77) Sky odmieta zdieľať technológiu, ktorej je vlastníkom, s výrobcami dekodérov so spoločným rozhraním, pretože tvrdí, že dohoda, ktorá by z toho vyplynula, by ju dostatočne nechránila proti pirátstvu. Podľa ANIE nie je dôvod, ktorý uviedla Sky, a to obavy o prípadné pirátstvo, podložený a používanie „vlastníckych“ dekodérov zo strany spoločnosti naopak slúži na udržanie jej monopolného postavenia na trhu platenej televízie. Táto voľba Sky by jej

mala umožniť prilákať zákazníkov a okrem toho by obmedzila trhové príležitosti aj pre výrobcov dekodérov, a tak by bránila technologickému rozvoju v tomto sektore ⁽³⁴⁾.

III.D. ODPOVEĎ TALIANskej VLÁDY

(78) Taliansko nepredložilo žiadne pripomienky k pripomienkam, ktoré predložili zainteresované strany.

IV. PRÁVNE POSÚDENIE

IV.A. POSÚDENIE ŠTÁTNEJ POMOCI V ZMYSLE ČLÁNKU 87 ODS. 1 ZMLUVY O ES

(79) Komisia preskúmala, či príslušné opatrenie možno považovať za štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES, v ktorom sa uvádza rad podmienok pre stanovenie existencie štátnej pomoci. Po prvé musí ísť o zásah štátu alebo zásah prostredníctvom štátnych zdrojov. Po druhé zásah musí poskytovať príjemcovi selektívnu hospodársku výhodu. Po tretie musí narušovať alebo hroziť narušením hospodárskej súťaže. Po štvrté musí mať vplyv na obchod medzi členskými štátmi.

IV.A.1. ŠTÁTNE ZDROJE

(80) Opatrenie je obsiahnuté v zákonoch o štátnom rozpočte na roky 2004 a 2005 a je financované zo štátneho rozpočtu: preto ho možno jasne pripísať štátu a vedie k použitiu štátnych zdrojov, ako sa už zdôraznilo v rozhodnutí o začatí konania. Komisia preto potvrdzuje predchádzajúce hodnotenie, že kritérium týkajúce sa štátnych zdrojov je splnené. Tento záver nepoprelo Taliansko ani tretie strany.

IV.A.2. HOSPODÁRSKA VÝHODA

(81) V rozhodnutí o začatí konania Komisia uviedla, že hoci sú priamymi príjemcami pomoci koneční spotrebiteľia, opatrenie môže predstavovať nepriamu výhodu pre: i) televíznych vysielateľov, ktorí pôsobia na digitálnej pozemnej a káblovej platforme, ii) prevádzkovateľov sietí, ktorí prenášajú signál, a iii) výrobcov dekodérov.

(82) Komisia v rozhodnutí o začatí konania uviedla, že nepriama výhoda môže spadať do rozsahu pôsobnosti článku 87

⁽³⁴⁾ ANIE tvrdí, že správanie spoločnosti Sky bráni technologickému rozvoju, lebo neumožňuje vývoj dekodérov, ktoré používajú iné systémy podmieneného prístupu, ani vývoj iných funkcií, ako sú ponuky „otvorených“ dekodérov. Sky predovšetkým bráni technologickému vývoju vyspelejších spoločných satelitných a pozemných dekodérov.

ods. 1 Zmluvy o ES a odvolala sa na judikatúru v tejto oblasti⁽³⁵⁾. Pokiaľ ide o vysielateľov, ktorý používajú T-DVB/C-DVB, Komisia sa domnievala, že opatrenie týmto vysielateľom pomáha pri vytváraní a rozvoji vlastného publika (t. j. počtu divákov), keďže ich oslobodzuje od nákladov, ktoré by inak museli vynaložiť, ak by chceli dosiahnuť rovnakú úroveň ich digitálneho publika a okrem toho znižuje náklady, ktoré by bežne museli znášať vysielatelia, ktorí vysielajú v systéme *simulcast*. V prípade prevádzkovateľov sietí výhoda spočíva v potenciálnom náraste dopytu vyvolaného vysielateľmi, ktorí používajú „privilegovanú“ platformu. Komisia napokon po tom, ako uznala, že selektívna výhoda je ťažko vyčísliteľná, vyzvala všetky zainteresované strany, aby predložili pripomienky k prípadnému vyčísleniu alebo k metodike na vykonanie odhadu výhody v dôsledku opatrenia pre rôznych nepriamych príjemcov.

- (83) Komisia po tom, ako dostala pripomienky zainteresovaných strán, naďalej z dôvodov uvedených v ďalšom texte tohto rozhodnutia zastáva názor, že príslušné opatrenie poskytuje selektívnu výhodu v prospech prevádzkovateľov platenej pozemnej a káblovej televízie.

Vysielatelia

- (84) Výhoda pre vysielateľov spočíva predovšetkým v možnosti rozšíriť publikum, najmä pokiaľ ide o rozšírenie činností *pay per view*: bez opatrenia by sa digitálne publikum nerozvinulo rovnakým tempom, pokiaľ by títo vysielatelia nefinancovali náklady na príjem ich potenciálnych divákov. Rozširovanie publika predstavuje rozhodujúcu súčasť obchodnej činnosti platenej televízie alebo vysielacej spoločnosti, ktorá chce zvýšiť svoje platené televízne služby, pretože počet zákazníkov (t. j. divákov) je základným faktorom pre tvorbu príjmov a možnosť stanoviť nízke ceny pre ponuky *pay per view*. To dokazujú aj náklady, ktoré satelitní prevádzkovatelia vynaložili na vytvorenie a rozvoj zákazníckej základne a ďalšie náklady, ktoré po prechode na digitálnu technológiu, vynaložili na jej udržanie⁽³⁶⁾. Napríklad, jeden z predkladateľov podnetu, spoločnosť Sky Italia, uvádza, že vlastným predplatiteľom bezplatne poskytla dekodér a paraboličnú anténu.
- (85) Možno dodať, že hlavným dôsledkom opatrenia bolo zníženie ceny dekodérov, ktoré umožňujú interaktivitu, ktorých cena sa vo veľkej miere priblížila cene takzvaných *zapper*. Typ dekodérov, na ktoré sa poskytuje príspevok,

spotrebiteľom umožňuje využívať štandardnú ponuku voľne vysielaných televíznych programov, ktoré sú v súčasnosti dostupné v analógovom systéme, ako aj ponuku platenej televízie a interaktívnych služieb poskytovaných viacerými vysielateľmi a poskytovateľmi obsahov. Medzi interaktívne služby možno zaradiť služby *E-government*, ku ktorým možno získať prístup prostredníctvom „smart card“⁽³⁷⁾. Príspevok preto spotrebiteľom umožňuje prístup k podstatne širšej ponuke za takú istú cenu, za akú si predtým mohli kúpiť iba pomerne jednoduchý dekodér, ktorý umožňuje prístup k menšiemu počtu služieb.

- (86) Z toho vyplýva, že príslušné opatrenie motivovalo spotrebiteľov, aby prešli z analógového systému na digitálny pozemný systém. To zvýhodnilo vysielateľov, najmä pri službách, ktoré neboli v analógovom systéme dostupné. Inými slovami, štátny príspevok umožnil vysielateľom T-DVB, aby sa vyhli nákladom obchodného postupu (subvencovanie dekodérov), ktorý je na trhu rozšírený a slúži na vytvorenie publika.
- (87) Opodstatnenosť tohto tvrdenia bola nepriamo potvrdená v dokumente Deutsche Bank⁽³⁸⁾, v ktorom sa znázorňujú a investorom navrhujú možné zisky vyplývajúce z nákupu akcií Mediaset. Výskumné oddelenie Deutsche Bank poukazuje na to ako Mediaset, vďaka svojej osobitnému postaveniu, priaznivým trhovým podmienkam a svojej trhovej stratégii a príspevkom poskytnutým spotrebiteľom, „môže rozvinúť digitálnu pozemnú televíziu ako nízkorozhodový a nízkonákladový nástroj pre vstup na trh platenej televízie“.
- (88) Ďalšou výhodou pre pozemných prevádzkovateľov už pôsobiacich na trhu je to, že opatrenie im umožňuje upevnenie postavenia, ktoré už získali na digitálnej pozemnej platforme z hľadiska upevnenia imidžu značky a dôvery zákazníkov: výhoda sa vzťahuje na nové služby – najmä platenej televízie – ktoré sa poskytujú na digitálnej platforme. Opatrenie teda môže posilniť účinky platných právnych predpisov, t. j. skutočnosti, že hlavní vysielatelia kontrolujú prevádzkovateľov sietí, a že možnosť získať koncesiu na digitálne vysielanie sa viaže na už platnú koncesiu na analógové vysielanie. Prevádzkovatelia už prítomní na trhu môžu ľahko previesť svoje analógové koncesie na digitálne koncesie, zatiaľ čo noví konkurenti musia najprv získať analógové koncesie na trhu, aby následne mohli vyselať digitálne. Znevýhodnenie nových konkurentov sa môže časom ešte zhoršiť opatreniami, ktoré

⁽³⁵⁾ Vec C-382/99, Holandsko/Komisia, Zb. 2002, s. I-5163, a vec C-156/98, Nemecko/Komisia, Zb. 2000, s. I-6857, body 24 – 28.

⁽³⁶⁾ Prípád Talianska nie je jediný: podobne Office of Fair Trading (OFT) Spojeného kráľovstva v bode 371 prešetrovania č. CA98/20/2002 týkajúceho sa BskyB opisuje význam získavania zákazníkov pre BskyB.

⁽³⁷⁾ Pod „smart card“ (alebo „inteligentnou kartou“) sa rozumie zariadenie, ktoré umožňuje identifikáciu užívateľa a vykonávanie operácií online.

⁽³⁸⁾ „Mediaset, The beautiful game“, už uvedené (pozri poznámku pod čiarou č. 33).

ako toto opatrenie, zvyšujú publikum prevádzkovateľov, ktorí sú už prítomní na trhu.

v prípade nepriamych príjemcov potvrdil Súdny dvor v rozsudku vo veci Nemecko/Komisia⁽⁴⁰⁾.

(89) Uvedené dôvody sa nevzťahujú na služby, ktoré sa už poskytujú na analógovej platforme a ktoré spotrebiteľia už poznajú. Okrem toho je nepravdepodobné, že skorší prechod na digitálnu platformu by spôsobil podstatné zvýšenie celkového počtu (analógových a digitálnych) divákov týchto programov/služieb.

(90) Tvrdenie, ktoré uviedlo Taliansko i Mediaset, že výhoda neexistuje, pretože bez štátneho príspevku by príjemcovia nesubvencovali nákup dekodérov spotrebiteľmi, nie je presvedčivé. Ak sa pripustí, že spotrebiteľia by bez príspevku neboli ochotní kúpiť si „otvorené“ dekodéry, alebo že veľkosť trhu *pay per view* bola príliš malá, je dôsledkom poskytnutia príspevku práve vytvorenie zákaznickej základne pozemných vysielateľov, ktorá by sa inak nevytvorila. Ak by pozemní vysielatelia nesubvencovali nákup „interoperabilných“ dekodérov – jediných, ktoré v súčasnosti umožňujú príjem programov platenej televízie na základe *pay per view* prostredníctvom systému predplatených kariet – v obave pred „čiernym pasažerstvom“ zo strany iných vysielateľov, viedlo by to k oneskoreniu spustenia služieb platenej televízie. Príslušné opatrenie preto slúžilo pozemným vysielateľom na prekonanie podobnej externality a vytvorenie obchodnej príležitosti.

(91) Okrem toho Komisia nesúhlasí s tvrdením, že ochota alebo záujem príjemcov napodobňovať účinky pomoci aj bez samotnej pomoci predstavujú významné kritériá pre stanovenie toho, či opatrenie poskytuje výhodu alebo nie. V tomto prípade je výhoda poskytnutá pozemným vysielateľom jednoducho výsledkom vplyvu opatrenia. Správanie príjemcov sa po zavedení opatrenia jednoducho zameriava na maximalizáciu ziskov vo vzniknutej situácii, pričom sa dosahuje rozšírenie ich obchodných činností, ktoré by bez príspevku nebolo možné. Toto zjavne nastalo aj v tomto prípade, keďže podľa *Ročnej správy AGCOM*⁽³⁹⁾ z roku 2005 sa príjmy z ponuky platenej televízie, najmä digitálnej pozemnej televízie v systéme *pay per view*, výrazne zvýšili, hoci ich úroveň v absolútnom vyjadrení nebola veľmi vysoká.

(92) Pre stálu judikatúru sú na účely stanovenia existencie výhody rozhodujúce a náležité účinky opatrenia, čo

(93) Komisia nesúhlasí ani s tvrdeniami, ktoré uviedlo Taliansko a zainteresované strany, že neexistuje žiadna výhoda. Po prvé Komisia nesúhlasí s tvrdením Talianska, že výhoda neexistuje, pretože nie je možné stanoviť výšku štátnych zdrojov prevedených príjmom. V rozhodnutí 2006/213/ES⁽⁴¹⁾, na ktoré sa Taliansko odvolávalo, Komisia nepoprela existenciu nepriamej výhody v prospech určitých príjemcov (prevádzkovateľov siete), ale jednoducho ich vylúčila z povinnosti pomoc vrátiť, keďže nebolo možné stanoviť, či prišlo k prevodu štátnych zdrojov.

(94) Komisia zamietá aj tvrdenia Mediasetu a RAI, v ktorých zdôrazňujú, že postavenie pozemných a satelitných vysielateľov nie je porovnateľné, pretože prevádzkovatelia pozemnej televízie musia prejsť na digitálny systém v zákonom stanovenej lehote a musia znášať náklady na systém *simulcast*: v dôsledku toho by opatrenie neposkytovalo selektívnu výhodu.

(95) Hlavným dôvodom, prečo sa pozemným prevádzkovateľom nariadil prechod na digitálny systém je to, že pozemné vysielanie zaberá časť frekvenčného spektra veľmi vysokej hodnoty⁽⁴²⁾. V skutočnosti veľké množstvo rádiových frekvencií potrebných na analógové vysielanie vytvorilo technickú prekážku pre vstup nových konkurentov na trh pozemného vysielania, čo prispelo k udržaniu duopolu spoločností RAI a Mediaset. Rozdiel v povinnostiach, ktoré boli pozemným prevádzkovateľom uložené v porovnaní s prevádzkovateľmi na iných platformách, je odôvodnený ich intenzívnym využívaním obmedzeného zdroja – spektra rádiových frekvencií. Vysielacie spoločnosti nemajú právo používať rádiové frekvencie, hoci môžu očakávať, že vnútroštátne regulačné orgány pridelujú a rozmiestňujú rádiové frekvencie na základe objektívnych, transparent-

⁽⁴⁰⁾ Vec C-156/98 (uvedená v poznámke pod čiarou č. 35): V uvedenom prípade by nepriamy príjemca pravdepodobne nekonal bez intervencie štátu: príjemcami sú spoločnosti, do ktorých investujú investori, ktorým sa poskytuje daňová úľava, a je možné, že existujú prípady, keď tieto spoločnosti nekonajú ani s cieľom tieto výhody dostať. Ako objasnil Súdny dvor v bodoch 25 – 28 rozsudku, opatrenie predstavuje štátnu pomoc, pretože výhoda nepriamo poskytnutá spoločnostiam spočíva v tom, že členský štát sa vzdáva daňových príjmov, ktoré by inak získal, pričom toto vzdanie poskytuje investorom možnosť nadobudnúť akcie v týchto spoločnostiach za daňovo výhodnejších podmienok. Skutočnosť, že investori sa nezávisle rozhodujú, neznamená, že prepojenie medzi daňovou úľavou a výhodami v prospech zainteresovaných spoločností sa odstráni, z ekonomického hľadiska, keďže zmena trhových podmienok, ktoré viedli k výhode, je dôsledkom straty daňového príjmu verejných orgánov.

⁽⁴¹⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 24.

⁽⁴²⁾ Ako sa už vysvetlilo v bode 9, digitálne vysielanie umožňuje účinnejšie využívanie spektra rádiových frekvencií.

⁽³⁹⁾ *Ročná správa AGCOM* z 30. júna 2006.

ných, nediskriminačných a pomerných kritérií⁽⁴³⁾. Napokon opatrenie nie je navrhnuté tak, aby bolo úmerné nákladom spojeným s prechodom na digitálne vysielanie. Po prvé Komisii sa nezdá, že príspevok spotrebiteľom možno ľahko stanoviť tak, aby bol úmerný prípadným nákladom, ktoré podniky znášajú pri procese digitalizácie. Po druhé dokázanie proporcionality opatrenia prináleží členskému štátu. Taliansko však neposkytlo jasný odhad nákladov spojených s prechodom na digitálne vysielanie ani presné údaje o proporcionality výhod, ktoré opatrenie poskytlo vysielateľom.

Prevádzkovatelia siete

(96) Keďže si vysielanie vyžaduje používanie prenosových služieb, ktoré poskytujú prevádzkovatelia siete, rozvoj digitálnej pozemnej televízie by im mohol poskytnúť nepriamu výhodu. Možno sa domnievať, že ochota vysielateľa zaplatiť za používanie prenosových služieb okrem iného závisí od dodatočných príjmov, ktoré môže dosiahnuť vďaka prítomnosti na osobitnej platforme, čo na druhej strane závisí od počtu divákov prítomných na tejto platforme. Keďže opatrenie má vplyv na počet spotrebiteľov služieb digitálnej pozemnej televízie, mohlo by mať nepriamy pozitívny vplyv aj na prevádzkovateľov siete.

(97) Nemožno však s istotou tvrdiť, že opatrenie už ovplyvnilo výber vysielateľov, pokiaľ ide o ich prítomnosť na rôznych vysielacích platformách, ani stanoviť cenu, ktorú by títo vysielatelia boli ochotní bez opatrenia zaplatiť. Okrem toho majetkové vzťahy medzi vysielateľmi a prevádzkovateľmi sietí na digitálnej pozemnej platforme znižujú význam a opodstatnenie rozlišovania dvoch druhov príjemcov. S týmto súhlasí aj Taliansko. Možno sa však domnievať, že keby sa opatrenie časom zopakovalo a stále by podporovalo prechod divákov zo súčasnej ponuky analógovej televízie na digitálnu pozemnú platformu, toto opatrenie by malo vplyv na veľkosť *obecenstva* rôznych platforiem v takom rozsahu, že by ovplyvnilo aj výber vysielateľov, pokiaľ ide o ich prítomnosť na určitej platforme. Prípadné zopakovanie opatrenia by preto poskytlo výhodu prevádzkovateľom digitálnych pozemných sietí na úkor prevádzkovateľov satelitných sietí.

(98) Napokon existujú prevádzkovatelia siete, ktorí sa neobmedzujú jednoducho na predaj prenosových služieb vysielateľom, ale predávajú aj televízne služby priamo divákovi. Jedným z nich je napríklad Fastweb, káblový

prevádzkovateľ „triple play“⁽⁴⁴⁾, ktorý je okrem iného aj prevádzkovateľom platenej televízie. V tomto prípade má prevádzkovateľ siete podobnú výhodu ako vysielatelia, ako bola opísaná v bodoch 84 – 88.

Výrobcovia dekodérov

(99) Ako sa už uviedlo v rozhodnutí o začatí konania, nepriame zvýhodnenie výrobcov dekodérov spočíva v možnosti predávať väčšie množstvo dekodérov v porovnaní s tým, ktoré by mohli predať v prípade neuplatnenia opatrenia. Účelom príspevku je v skutočnosti zlacnenie dekodérov, ktoré sú predmetom opatrenia, pre spotrebiteľov, čo výrobcom umožňuje zvýšiť ich predaj bez zníženia ceny výrobku alebo zvýšiť cenu bez straty zákazníkov.

IV.A.3. SELEKTÍVNOSŤ

(100) Výhoda, ktorú opatrenie poskytuje pozemným vysielateľom a káblovým prevádzkovateľom platenej televízie, je selektívna. Nie všetci vysielatelia môžu nepriamo získať výhodu z opatrenia: existujú vysielatelia prítomní iba na satelitnej platforme, ktorí nemôžu získať zisk z nárastu počtu divákov digitálnej televízie v dôsledku opatrenia.

(101) Výhoda sa okrem toho poskytuje odvetviu výrobcov dekodérov selektívnym spôsobom.

IV.A.4. NARUŠENIE HOSPODÁRSKEJ SÚŤAŽE

(102) *Vysielatelia*

(103) V rozhodnutí o začatí konania Komisia uviedla, že výhoda poskytnutá vysielateľom a prevádzkovateľom pozemných sietí je na úkor vysielateľov, ktorí používajú iné technologické platformy, alebo vysielateľov, ktorí v tomto čase nemôžu vyselať.

(104) Digitálne pozemné vysielanie nekonkuruje iba voľne vysielanej analógovej ponuke, ale aj platenej televízii: pomoc umožňuje operátorom T-DVB a C-DVB vstúpiť na trhy spojené s platenou televíziou pri nižších nákladoch a konkurovať už prítomným prevádzkovateľom (ako je Sky Italia). To potvrdili závery v *správe* AGCOM⁽⁴⁵⁾, podľa ktorej je príspevok rozhodujúci pre rozvoj publika vysielateľov, ktorý využívajú T-DVB, ako aj prieskum Úradu pre hospodársku súťaž a trh, v ktorom sa zdôrazňuje dôležitosť zásady technologickej neutrality⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴⁴⁾ „Triple play“ (= „trojitá hra“) je marketingový výraz na označenie ponuky, ktorá spája vysokorychlostný internet, telefónne a televízne služby pri pripojení na široké pásmo.

⁽⁴⁵⁾ Pozri bod 88 písm. d) už uvedenej správy AGCOM (pozri poznámku pod čiarou č. 20).

⁽⁴⁶⁾ Taliansky úrad pre hospodársku súťaž a trh: *Conclusion of fact-finding investigation into sale of television commercials* (anglická verzia „Závery prieskumu televízneho sektora: reklamná kampaň“), Rím 6. decembra 2004.

⁽⁴³⁾ Pozri článok 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica).

- (105) Komisia aj po tom, ako dostala pripomienky Talianska a zainteresovaných strán, naďalej zastáva názor, že selektívne výhody, ktoré príspevok poskytuje, môžu narušiť hospodársku súťaž. Po prvé tvrdenia, že pozemní a satelitní operátori si nekonkurujú na rovnakom trhu platenej televízie a že náklady na dekodér iba minimálne ovplyvňujú výber spotrebiteľa medzi dvoma rôznymi platformami, sú diskutabilné: preto sa zamietajú aj závery týchto tvrdení, t. j. že opatrenie nenarušuje hospodársku súťaž.
- (106) V zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES stačí, aby pomoc hrozila narušením hospodárskej súťaže prostredníctvom udelenia selektívnej výhody. Hoci v súčasnosti nemožno ponuku platenej digitálnej pozemnej televízie porovnať s ponukou platenej satelitnej televízie z hľadiska druhov služieb (televízia *pay per view* oproti mesačnému predplatnému) ani z hľadiska hospodárskych rozmerov (v roku 2005 satelitná televízia získala takmer 95 % príjmov od predplatiteľov), medzi týmito dvoma druhmi ponuky však existuje určitá miera nahraditeľnosti. Digitálna pozemná platforma, po úspešnom uvedení a zakotvení služieb platenej televízie na trh – aj vďaka príspevkom na dekodéry – bude môcť konkurovať analógovým službám poskytovaným na alternatívnych platformách.
- (107) Podobný model potvrdil aj vývoj v iných členských štátoch: napríklad v Spojenom kráľovstve, kde Office of Fair Trading (OFT – Úrad pre spravodlivé obchodovanie) v rámci už uvedeného prešetrovania BskyB dospel k záveru, že priame prenosy futbalových zápasov prvej ligy (Football Association Premier League) predstavujú jednotný príslušný trh rozšírený na všetky televízne platformy. Je teda zjavné, že v závislosti od štádia vývoja trhov platenej televízie môže televízna ponuka na digitálnej pozemnej platforme konkurovať ponuke na satelite.
- (108) Okrem toho príspevky boli poskytnuté v kritickej fáze, a to v čase, keď mnohí diváci analógovej pozemnej televízie musia čeliť prechodu na digitálnu televíziu a môžu si vybrať, či investovať do zariadenia na príjem pozemného alebo satelitného vysielania. Keďže príspevky znižujú investičné náklady na zariadenie na príjem pozemnej televízie (t. j. dekodéry), je zjavné, že tento výber ovplyvňuje. Vzhľadom na náklady spojené s prechodom z jednej platformy na inú po uskutočnení výberu by príspevky mohli mať pomerne dlhotrvajúci narušujúci vplyv.
- (109) Možno tiež pripomenúť, že Taliansky úrad pre hospodársku súťaž a trh vo svojom rozhodnutí⁽⁴⁷⁾, v ktorom posudzoval existenciu možného konfliktu záujmov s cieľom stanoviť, či príspevky na dekodéry uvedené v predmete rozhodnutia, predstavujú konflikt záujmov v prospech spoločností vo vlastníctve predsedu vlády, nezodráznil oddelenie trhov pozemnej a satelitnej televízie, ale posudzoval trh platenej televízie a v bode 52 uviedol, že spoločnosti Mediaset, Telecom Italia, Sky a Fastweb možno napriek rôznemu druhu ponuky platenej televízie považovať za potenciálnych konkurentov na trhu platenej televízie.
- (110) Okrem toho nemožno súhlasiť s tvrdením Talianska a spoločnosti Mediaset, že selektívny charakter opatrenia a jeho vplyv na narušenie hospodárskej súťaže vyplývajú z obchodného rozhodnutia spoločnosti Sky používať technológiu NDS, pretože formulácia zákona vylúčila satelitné dekodéry z výhod opatrenia, aj v prípade, keby sa satelitní prevádzkovatelia rozhodli prijať dekodéry vybavené vhodnou „otvorenou“ technológiou. Ani skutočnosť, že spoločnosť Sky Italia po zmenách v zákone o štátnom rozpočte na rok 2006, ktoré umožnili subvencovanie všetkých „interoperabilných“ dekodérov bez ohľadu na platformu, neprešla z dekodérov s „uzavretou“ technológiou na dekodéry, ktoré mohli získať výhody z príspevku, nie je náležitá. V skutočnosti ide o stratégiu, ktorá môže závisieť od mnohých faktorov, napríklad od investícií, ktoré spoločnosť realizovala v minulosti, a od rozhodnutí počkať na rozhodnutie Komisie o zlučiteľnosti nového opatrenia.
- (111) Nepriame potvrdenie toho, že prístup na trh platenej televízie za nižšie náklady spôsobuje narušenie hospodárskej súťaže, možno nájsť v prieskume Deutsche Bank (s. 18 a nasledujúce), v ktorom sa analyzujú finančné scenáre spoločnosti Mediaset vyplývajúce z vývoja vysielania futbalových zápasov v systéme *pay per view* v závislosti od zákazníkov, ktorých by nezískala spoločnosť Sky, čo ovplyvňuje miery rastu platenej televízie DTH. Na druhej strane aj údaje, ktoré predložila Sky Italia – určené na preukázanie toho, že miera rastu predplatiteľov Sky Italia je ovplyvnená predajom subvencovaných dekodérov – majú sklon podporiť názor, že na trhu platenej televízie existuje určitý stupeň hospodárskej súťaže.

Prevádzkovatelia siete

- (112) K narušeniu hospodárskej súťaže nedochádza len na úrovni vysielateľov, mohlo by vzniknúť aj na úrovni prevádzkovateľov siete. V decembri 2005 bolo v Taliansku približne 4,8 milióna divákov satelitnej televízie, ale iba 3,5 milióna predplatiteľov Sky: zvyšných 1,3 milióna divákov sa teda zaujímal o voľne vysielanú televíznu ponuku dostupnú na satelite. To naznačuje, že satelitná nekódovaná televízia môže pre spotrebiteľov predstavovať alternatívu digitálnej pozemnej televízie a káblovej televízie, okrem toho môže prispieť aj k uľahčeniu procesu prechodu na digitálnu televíziu. Opatrenie, keďže vylučuje satelitnú platformu

⁽⁴⁷⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 5.

z príspevkov a tieto selektívnym spôsobom prideliť na digitálne pozemné dekodéry a káblové dekodéry, môže televíznych divákov presmerovať na vysielateľov, ktorí využívajú prevádzkovateľov pozemných a káblových sietí na úkor satelitných prevádzkovateľov.

IV.A.5. OVPLYVNENIE OBCHODU MEDZI ČLENSKÝMI ŠTÁTMI

(113) Trhy vysielacích služieb a sieťových služieb sú otvorené medzinárodnej konkurencii. Keďže sa selektívnym spôsobom uprednostňujú určití prevádzkovatelia siete alebo vysielatelia, hospodárska súťaž je narušená v neprospech hospodárskych subjektov, ktorí by mohli pochádzať z iných členských štátov. Príklady satelitných operátorov alebo jedného z predkladateľov podnetu, Sky TV, sú v tomto smere mnohoznačné. V dôsledku toho príslušné opatrenie zvyhodňuje určité spoločnosti voči konkurentom na spoločnom trhu.

(114) Záver Komisie, že narušenie hospodárskej súťaže medzi televíznymi vysielateľmi a prevádzkovateľmi siete môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, nepoprela žiadna zo zainteresovaných strán. Komisia preto potvrdzuje záver obsiahnutý v rozhodnutí o začatí konania, že opatrenie má vplyv na obchod medzi členskými štátmi.

IV.A.6. ZÁVER

(115) Hoci hlavní príjemcovia majú z tohto opatrenia iba nepriamu výhodu, Komisia sa domnieva, že opatrenie predstavuje štátnu pomoc v prospech prevádzkovateľov platenej televízie, ktorí používajú T-DVB, ktorá im predovšetkým umožňuje vytvoriť si zákaznícku základňu, a tak poskytovať nové služby a pri nízkych nákladoch vstúpiť na trh platenej televízie. To sa vzťahuje aj na káblových prevádzkovateľov, ktorí poskytujú služby platenej televízie, a v dôsledku toho sú prevádzkovateľmi platenej televízie.

(116) Komisia sa domnieva, že opatrenie predstavuje nepriamu pomoc, pretože základným dôsledkom schémy pomoci bolo poskytnutie nepriamej výhody uvedeným príjemcom, hoci nemajú priamy vzťah so spoločnosťami, ktoré vyrábajú subvencovaný výrobok.

(117) Existencia štátnej pomoci v tomto prípade nie je spochybnená prípadným uplatneným rozsudku vo veci Altmark⁽⁴⁸⁾ na prípadnú kompenzáciu nákladov plnenia povinností verejnoprávnej služby. Žiadne zo štyroch tu uvedených kritérií (vymedzenie a pridelenie služby vo všeobecnom hospodárskom záujme, stanovenie parametrov na kompenzáciu vopred, žiadna nadmerná kompenzácia a výber vhodného dodávateľa na základe verejnej

súťaže alebo odhad dodatočných nákladov znášaných dobre riadeným podnikom) nie je splnené.

(118) Preto nemožno súhlasiť s tvrdením spoločnosti RAI, že opatrenie nepredstavuje pomoc v prospech RAI preto, že bola povinná realizovať osobitné investície do digitálnej televízie vzhľadom na jej povinnosti verejnoprávnej služby.

(119) Pokiaľ ide o prevádzkovateľov digitálnych pozemných sietí, Komisia – hoci sa domnieva, že opatrenie potenciálne narušilo hospodársku súťaž v ich prospech – nemôže s dostatočnou istotou tvrdiť, že v ich prípade vznikla výhoda už v čase uplatnenia opatrenia: v dôsledku toho konštatuje, že títo prevádzkovatelia sietí nie sú príjemcovia štátnej pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES.

(120) Napokon Komisia uvádza, že v rozhodnutí o začatí konania stanovila okrem televíznych vysielateľov a prevádzkovateľov siete, tretiu skupinu možných nepriamych príjemcov opatrenia, a to výrobcov dekodérov.

(121) V rozhodnutí o začatí konania Komisia vyjadrila pochybnosti o tom, že opatrenie predstavuje pomoc v prospech výrobcov dekodérov, keďže príspevok sa poskytuje na dekodéry, ktoré obsahujú štandard MHP, t. j. otvorené API, ktoré je bezplatne k dispozícii akémukoľvek výrobcovi. Pomoc je určená spotrebiteľom, ktorí si môžu vybrať dekodéry všetkých výrobcov; preto sa zdalo, že pomoc selektívnym spôsobom nezvyhodňuje žiadny typ výrobcu dekodérov podľa miesta výroby. Nezdalo sa tiež, že existovali výrobcovia, ktorí sa špecializovali na výrobu dekodérov, na ktoré sa daný príspevok poskytuje, a ktorí by mohli byť zvyhodnení oproti výrobcom iných modelov. Nezdalo sa, že výrobcovia dekodérov konkurovali prevádzkovateľom v iných sektoroch, ktorí opatrenie nemohli využiť. Napokon nezdalo sa, že opatrenie bolo zamerané svojím predmetom alebo všeobecnou štruktúrou na vytvorenie výhody pre výrobcov dekodérov.

(122) Na druhej strane Komisia uvádza, že výrobcovia dekodérov majú sektorovú výhodu, ktorú nemôžu využívať iné sektory hospodárstva a ktorá vytvára narušenie pri rozdeľovaní zdrojov v rámci hospodárstva. Komisia sa domnieva, že – hoci žiadna z pripomienok, ktoré dostala v rámci rozhodnutia o začatí konania, nenaznačuje existenciu pomoci v prospech výrobcov dekodérov – nie je možné úplne vylúčiť existenciu narušenia hospodárskej súťaže na úrovni týchto výrobcov.

(123) Komisia sa okrem toho domnieva, že v tomto prípade nie je potrebné stanoviť, či opatrenie poskytuje pomoc výrobcom dekodérov v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES alebo nie. Nepriamy vplyv opatrenia z hľadiska

⁽⁴⁸⁾ Rozsudok z 24. júla 2003 vo veci C-280/00, *Altmark Trans GmbH*, Zb. 2003, s. I-7747, body 88 – 94.

zvýšenia predaja dekodérov súvisí s akoukoľvek iniciatívou – aj najneutrálnejšou z technologického hľadiska –, ktorú sa verejné orgány rozhodnú prijať v prospech rozvoja digitálnej televízie. Ako bude vysvetlené v oddiele IV.B, ak by sa poskytovala pomoc výrobcom dekodérov, Komisia by ju považovala za zlučiteľnú na základe článku 87 ods. 3 písm. c) Zmluvy o ES.

IV.B. POSÚDENIE ZLUČITELNOSTI

(124) V rozhodnutí o začatí konania Komisia vyjadrila pochybnosti o tom, že príslušné opatrenie predstavuje pomoc zlučiteľnú s jednotným trhom na základe ustanovení článku 87 ods. 2 písm. a), článku 86 ods. 2 a článku 87 ods. 3 písm. c) Zmluvy o ES po tom, ako vylúčila uplatnenie ostatných výnimiek stanovených v článku 87 Zmluvy o ES na tento prípad. V pripomienkach Talianska a spoločnosti Mediaset sú však uvedené tvrdenia, určené na vyvrátenie námietok Komisie v rozhodnutí o začatí konania, že opatrenie je zlučiteľné v zmysle článku 87 ods. 2 písm. a) a článku 87 ods. 3 písm. c) Zmluvy o ES. Taliansko okrem toho uviedlo, že podľa jeho názoru sa v tomto prípade uplatňujú výnimky stanovené v článku 87 ods. 3 písm. b) a článku 87 ods. 3 písm. d) Zmluvy o ES. Komisia po prijatí pripomienok Talianska a zainteresovaných strán naďalej zastáva názor, že príslušná pomoc nie je zlučiteľná so spoločným trhom z dôvodov uvedených v ďalšom texte tohto rozhodnutia.

IV.B.1. ČLÁNOK 87 ODS. 2 PÍSM. A) ZMLUVY O ES

(125) V rozhodnutí o začatí konania Komisia tvrdila, že výraz „sociálna povaha“ by sa mal vykladať reštriktívnym spôsobom, a preto by sa podľa praxe Komisie mal tento výraz vzťahovať na pomoc určenú na uspokojenie potrieb nepriviligovanej skupiny obyvateľov: v rozhodnutí o začatí konania sa uviedol príklad usmernení o štátnej pomoci v sektore letectva⁽⁴⁹⁾, na základe ktorých sa pomoc sociálnej povahy musí v zásade vzťahovať iba na osobitné kategórie cestujúcich. Komisia tvrdila, že v prípade tohto opatrenia zákon neobsahuje žiadny odkaz na sociálne postavenie alebo hospodársku situáciu príjemcu a odvolala sa na prieskum, ktorý uskutočnil AGCOM o dostupnosti dekodérov za primeranej ceny na trhu, a ktorý ukazuje, že nie všetci obyvatelia potrebujú pomoc pri prechode na digitálnu televíziu: trend na trhu bol v skutočnosti taký, že podľa „optimistického“ scenára by viac ako 50 %

domácností malo dekodér dokonca roku 2006 alebo podľa „pesimistického“ scenára do začiatku roku 2008⁽⁵⁰⁾.

(126) Tvrdenie Talianska, že podiel odhadovaný AGCOM, 50 % domácností vybavených dekodérom do konca roku 2006 alebo 2008, je nízky, ak sa vezmú do úvahy vyššie náklady na „interoperabilné“ dekodéry, nemení hodnotenie Komisie, pretože Taliansko nepredložilo žiadne tvrdenie, ktoré dokazuje, že je pomoc určená iba tým obyvateľom, ktorí ju potrebujú, alebo že všetci obyvatelia potrebujú podobnú pomoc.

(127) Podobne tvrdenie, že opatrenie by malo nepriamy vplyv v prospech chudobných domácností v dôsledku vytvorenia úspor z rozsahu, ktoré by viedli k zníženiu ceny dekodérov, Komisia nemôže prijať z dvoch dôvodov. Po prvé výnimky zo všeobecného pravidla nezlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom sa vykladajú reštriktívnym spôsobom, to isté platí aj pre koncept pomoci sociálnej povahy, ktorý treba vykladať ako pomoc určenú výhradne a priamo v prospech znevýhodnených skupín obyvateľstva. Po druhé prijatie tvrdenia predloženého Talianskom by znamenalo prijatie tvrdenia, že prípadná pomoc určená všetkým obyvateľom je sociálnej povahy, pretože by sa poskytla aj skupinám obyvateľov, ktoré pomoc potrebujú. Vychádzajúc z podobného predpokladu by sa musela každá nepriama pomoc poskytnutá prostredníctvom spotrebiteľov alebo investorov považovať za zlučiteľnú pomoc, čo znamená vylúčenie reštriktívneho charakteru výnimiek zo všeobecného zákazu poskytovať štátnu pomoc.

(128) Na záver sa zdá, že opatrenie nie je sociálnej povahy a že výnimka stanovená v článku 87 ods. 2 písm. a) Zmluvy o ES nie je uplatniteľná.

IV.B.2. ČLÁNOK 87 ODS. 3 PÍSM. B) ZMLUVY O ES

(129) V rozhodnutí o začatí konania Komisia tvrdila, že výnimka stanovená v článku 87 ods. 3 písm. b) Zmluvy o ES sa na túto pomoc neuplatňuje. Taliansko však v predložených pripomienkach tvrdí, že keďže prechod na digitálnu technológiu (alebo *switch-over*) predstavuje projekt spoločného európskeho záujmu, začlenený do nadnárodného programu podporovaného rôznymi členskými štátmi, výnimka stanovená v článku 87 ods. 3 písm. b) Zmluvy o ES by sa mala uplatniť v súlade s rozsudkami Súdneho dvora vo veci *Exécutif régional wallon a SA Glaverbel/Komisia*⁽⁵¹⁾.

⁽⁵⁰⁾ Pozri uvedenú správu AGCOM, body 50 až 56.

⁽⁵¹⁾ Rozsudok z 8. marca 1998 v spojených veciach C 62/87 a C 72/87 *Exécutif régional wallon a SA Glaverbel/Komisia*, Zb. 1998, s. I-01573.

⁽⁴⁹⁾ Ú. v. ES C 350 z roku 1994, s. 5. Pozri oddiel III.3.

(130) V týchto dvoch prípadoch valónska regionálna vláda poskytla podporu spoločnosti Glaverbel, ktorá investovala do sektoru vyspelej technológie, ako je rozvoj fotovoltaických buniek a tenkých filmov, ktorý je pridružený k Európskemu strategickému programu pre výskum a vývoj informačných technológií (ESPRIT): práve na tomto základe valónska vláda uviedla, že pomoc je zlučiteľná na základe výnimky stanovenej v článku 87 ods. 3 písm. b) Zmluvy o ES. ESPRIT bol program vytvorený Európskym spoločenstvom. Súdny dvor stanovil, že Komisia uplatnila svoju voľnú úvahu a že zainteresované strany nepreukázali, že sa opatrením podporila realizácia projektu spoločného európskeho záujmu.

(131) V tomto prípade sa Komisia nedomnieva, že opatrenia, ktoré Taliansko prijalo na podporu predaja dekodérov, spadajú do rozsahu výnimky stanovenej v článku 87 ods. 3 písm. b) Zmluvy o ES. Opatrenie predstavuje individuálne opatrenie jedného členského štátu, ktoré, ako bude vysvetlené v ďalšom texte tohto rozhodnutia, spôsobuje zbytočné narušenie hospodárskej súťaže. Nie je možné považovať ho za súčasť jasne definovaného projektu, schváleného a koordinovaného inými členskými štátmi tak, aby sa vylúčil negatívny vplyv na obchod a hospodársku súťaž a zaručila sa realizácia spoločného európskeho záujmu. Pokiaľ ide o pripomienku Talianska, že „ukončenie prechodu na digitálne vysielanie je v záujme Spoločenstva“ a že stále vyšší počet členských štátov sleduje tento cieľ, toto tvrdenie sa rozoberá v nasledujúcom oddiele, v ktorom sa prešetrujú prípadné dôvody na zlučiteľnosť opatrenia v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) Zmluvy o ES.

IV.B.3. ČLÁNOK 87 ODS. 3 PÍSM. C) ZMLUVY O ES

(132) V rozhodnutí o začatí konania Komisia uviedla, že nie je presvedčená o tom, že pomoc vysielateľom možno považovať za zlučiteľnú v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) Zmluvy o ES. Komisia zastáva rovnaký názor aj po predložení pripomienok zainteresovaných strán.

(133) Aby bola pomoc zlučiteľná v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) Zmluvy o ES, musí sledovať cieľ spoločného záujmu potrebným a vyváženým spôsobom. Opatrenie sa predovšetkým musí posúdiť na základe týchto otázok:

- je opatrenie pomoci zamerané na sledovanie jasne definovaného cieľa spoločného záujmu?
- je pomoc navrhnutá vhodným spôsobom na dosiahnutie cieľa spoločného záujmu, t. j. zameriava sa

navrhnutá pomoc na vyriešenie zlyhania trhu alebo dosiahnutie iného cieľa? Najmä:

- je opatrenie pomoci vhodným nástrojom, t. j. existujú iné, vhodnejšie nástroje?
- má motivačný účinok, t. j. mení pomoc správanie spoločností?
- je opatrenie pomoci vyvážené, t. j. mohla by sa zmena správania dosiahnuť menšou pomocou?

- skreslenie hospodárskej súťaže a vplyv na obchod sú obmedzené tak, že celková bilancia je pozitívna?

IV.B.3.1. Cieľ spoločného záujmu

(134) V rozhodnutí o začatí konania Komisia uviedla, že prechod na digitálne vysielanie poskytuje značné výhody – účinnejšie využívanie spektra rádiových frekvencií a zvýšenie prenosovej kapacity – s následným zlepšením služieb a rozšírením ponuky pre spotrebiteľov. V dôsledku toho v tomto rozhodnutí o začatí konania uviedla, že prechod z analógového vysielania na digitálne a rozšírenie otvorených štandardov pre interaktivitu sa majú považovať za ciele spoločného záujmu. Taliansko v predložených pripomienkach v tomto bode s Komisiou súhlasí. Spoločnosť Europa7 však uviedla rovnaké pripomienky ako Sky Italia vo svojom podnete, pričom zdôraznila, že nejde o všeobecný záujem, pretože v súčasnom štádiu sa nákup digitálnych dekodérov spája s čisto obchodnými aktivitami a výhoda vyplývajúca z prechodu na digitálne vysielanie sa už presunula na rok 2012.

(135) Komisia nesúhlasí s tvrdeniami spoločnosti Europa7. Predovšetkým, Komisia, ako už uviedla v rozhodnutí o začatí konania, aktívne podporuje digitalizáciu, ktorej výhody zdôraznila v akčnom pláne eEurópa 2005, v dvoch oznámeniach týkajúcich sa digitalizácie⁽⁵²⁾ a v oznámení nazvanom „e2010 – Európska informačná spoločnosť pre rast a zamestnanosť“⁽⁵³⁾. Regulácia by nemala predpisovať ani zvýhodňovať používanie osobitnej digitálnej platformy, t. j. inými slovami, mala by sa pridržovať takzvanej zásady „technologickéj neutrality“, hoci ako uvádza v smernici 2002/21/ES⁽⁵⁴⁾, možno v prípade potreby predpokladať intervencie na nápravu zlyhání trhu, ktoré sa týkajú výlučne stanovenej platformy. Napokon, na trh by sa mali zaviesť platformy, ktoré poskytujú spotrebiteľom väčšie výhody.

⁽⁵²⁾ KOM(2003) 541, konečné znenie, a KOM(2005) 204, konečné znenie, už uvedené (pozri poznámku pod čiarou č. 7).

⁽⁵³⁾ Oznámenie Komisie Rade, Európskemu parlamentu, Hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov, KOM(2005) 229, konečné znenie z 1. júna 2005.

⁽⁵⁴⁾ Už uvedené (pozri poznámku pod čiarou č. 14). Pozri odôvodnenie 18.

- (136) V oznámení o interoperabilite služieb digitálnej interaktívnej televízie ⁽⁵⁵⁾ Komisia zdôrazňuje aj význam „interaktivity“ a „interoperability“. V oznámení sa spresňuje, že „Komisia sa snaží zabezpečiť, aby občania Európy mali úžitok z rastúceho rozsahu služieb interaktívnej digitálnej televízie dostupných na čoraz väčšom počte prenosových platforiem“. Interaktívna televízia v skutočnosti digitálnu televíziu doplní okrem obrazu, o rad funkcií, ktoré by sa mohli v budúcnosti využívať nielen na komerčné účely, ale aj na implementáciu funkcií *E-governement*, určených aj pre skupinu obyvateľov, ktorá má väčšie problémy s informatikou.
- (137) V oznámeniach Komisia okrem toho zdôrazňuje, že nedostatok interoperability (ktorý sa týka technickej interoperability, aj prístupu) a prípadné obmedzenia výberu spotrebiteľov by mohli ovplyvniť voľný tok informácií, pluralitu médií a kultúrnu rozmanitosť. Tieto obavy sa dajú zhrnúť takto: spotrebiteľia by neboli schopní obstarat' si normalizovaný, univerzálny prijímač schopný prijímať všetky voľne do éteru vysielané a platené televízne interaktívne služby a mohli by byť nútení používať drahšie prijímače obsahujúce autorizované API. Vysielatelia by museli čeliť prekážkam pri rozvoji a dodávaní interaktívnych služieb, pretože by museli viesť rokovania s vertikálne integrovanými prevádzkovateľmi siete kontrolujúcimi technológie autorizovaných API. Otvorené API uľahčujú interoperabilitu, t. j. prevoditeľnosť interaktívnych obsahov medzi dodávateľskými mechanizmami pri zachovaní úplnej a neporušenej funkčnosti obsahov. Komisia okrem toho zdôrazňuje, že norma MHP je v súčasnosti najdokonalejšou otvorenou normou API v Európe a že Komisia okrem toho prijme dodatočné opatrenia na podporu jej dobrovoľného prijatia. Jedným zo spôsobov zníženia dodatočných nákladov pre spotrebiteľov prístrojov vybavených zariadeniami na vykonanie noriem, ako je MHP, spočíva v subvencovaní nákupu na úrovni spotrebiteľov. Uzatvára, že členské štáty môžu preto poskytovať spotrebiteľom štátne príspevky.
- (138) Po druhé, aj keď mnohé z uvedených výhod – najmä tie, ktoré nie sú spojené s obchodnými činnosťami –, sa budú realizovať iba v budúcnosti, to nie je dôvodom na to, aby bolo možné tvrdiť, že opatrenie neprispieje k dosiahnutiu cieľa spoločného záujmu. Komisia sa na druhej strane ani nedomnieva, že skutočnosť, že v súčasnosti možno pozorovať iba výhody spojené s obchodnou činnosťou, znamená, že nejde o cieľ spoločného záujmu. Naopak, výhody pre spotrebiteľov predstavujú nielen základný prvok akejkoľvek politiky hospodárskej súťaže, ale aj pozitívny vplyv štátnej intervencie a zvýšenie blahobytu spotrebiteľov môžu bezpochyby spadať do definície spoločného záujmu.
- (139) Komisia preto zdôrazňuje, že príslušné opatrenie pomoci je určené na sledovanie jasne definovaného cieľa spoločného záujmu.
- IV.B.3.2. Vhodne navrhnutá pomoc**
- (140) V rozhodnutí o začatí konania Komisia uznala, že prechodu na digitálne vysielanie môžu brániť určité zlyhania trhu a problémy sociálnej kohézie, a tak sú príspevky poskytnuté spotrebiteľom v zásade prijateľným spôsobom podpory takéhoto prechodu pod podmienkou, že sa poskytnú pri dodržaní zásady technologickej neutrality.
- (141) Komisia vyjadrila svoje predbežné stanovisko k opatreniu, pokiaľ ide o rôzne druhy ⁽⁵⁶⁾ zlyhania trhu alebo sociálnych problémov, a najmä trhov príslušných pre televíznych vysielateľov, t. j.:
- rozvoju digitálneho pozemného vysielania môže brániť problém koordinácie medzi subjektmi na trhu;
 - opatrenie predstavuje kompenzáciu pre spotrebiteľov, ktorí musia prispôsobiť vlastné analógové zariadenia;
 - existencia trhovej sily môže brániť tomu, aby hospodárska súťaž medzi prevádzkovateľmi viedla v plnej miere k trhovej výhode;
 - prechod na digitálne vysielanie môže vytvoriť pozitívne externality vďaka lepšiemu využívaniu spektra rádiových frekvencií;
 - opatrenie podporuje inováciu a vývoj nových služieb, čo predstavuje osobitný druh externality.
- (142) Vzhľadom na uvedené body by sa malo v prvom rade preskúmať, či ide o skutočné zlyhania trhu, ktoré bránia účinnému fungovaniu trhu, po druhé, či je štátna pomoc najvhodnejším prostriedkom na nápravu zlyhania trhu, a po tretie, či poskytovaná pomoc zodpovedá minimálnej pomoci potrebnej na dosiahnutie tohto cieľa.
- Problém koordinácie*
- (143) V rozhodnutí o začatí konania Komisia uznala, že problém koordinácie medzi trhovými subjektmi môže v zásade predstavovať „zlyhanie trhu“, lebo televízni vysielatelia sa musia dohodnúť na spoločných termínoch prechodu na digitálne vysielanie tak, aby sa čo najviac znížili náklady na

⁽⁵⁵⁾ Pozri KOM(2004) 541 (uvedené v poznámke pod čiarou č. 7).

⁽⁵⁶⁾ Pozri aj uvedené konečné rozhodnutie Komisie 2006/513/ES (pozri poznámku pod čiarou č. 24).

paralelné vysielanie, najmä vzhľadom na skutočnosť, že spektrum rádiových frekvencií nepostačuje na simultánny prenos analógových a digitálnych televíznych signálov (takzvaná fáza *simulcast*). Spotrebiteľia budú pravdepodobne ochotní prejsť na digitálnu platformu iba vtedy, keď táto platforma bude schopná vyselať programy väčšieho počtu vysielateľov. V dôsledku toho by vysielatelia pred prechodom na digitálnu platformu mohli chcieť počkať na príchod ďalších operátorov. Bez koordinácie medzi operátormi by toto správanie mohlo oneskoriť prechod na digitálne vysielanie. Preto existuje záujem na tom, aby sa skrátila dĺžka trvania fázy *simulcast* a zabezpečil súčasný prechod vysielateľov na digitálne vysielanie.

(144) Komisia sa však domnieva, že opatrenie nepredstavuje vhodný nástroj na odstránenie podobného zlyhania trhu. Existencia záväzného termínu na prechod na digitálne vysielanie – dátum stanovený na 31. december 2006 v čase zavedenia opatrenia – sa v skutočnosti už zdá dostatočná na podnietenie vysielateľov, aby naplánovali a skoorinovali prechod na novú platformu a pomohli spotrebiteľom prispôbiť sa novej technológii vysielania. Poskytovanie príspevkov spotrebiteľom môže zvýšiť dopyt po službách digitálnej pozemnej televízie, neslúži však na vyriešenie otázky spojenej s koordináciou medzi trhovými subjektmi.

(145) K prvému bodu Taliansko uviedlo, že existencia záväzného termínu nepostačuje na zabezpečenie ukončenia analógového vysielania, ak dopyt nie je podnecovaný: v skutočnosti by spotrebiteľia, ktorí nemajú záujem o platenú televíziu, neboli pripravení, keďže pozemní vysielatelia už prítomní na trhu nemajú záujem subvencovať kúpu dekodéra spotrebiteľmi v tejto situácii. Preto vzhľadom na konkurenčné postavenie vysielateľov už prítomných v sektore analógovej pozemnej televízie a skutočnosť, že spotrebiteľia využívali väčšinou tento druh televízie, žiadny prevádzkovateľ nebol podnietený na začatie fázy prechodu na digitálne vysielanie.

(146) Komisia zdôrazňuje, že podľa jej názoru existencia zákonom stanoveného termínu je dostatočným nástrojom na nápravu zlyhania trhu v dôsledku potreby koordinácie. Keďže talianske orgány rozhodli o začatí procesu prechodu na digitálne vysielanie a určili zákonom stanovený termín na ukončenie analógového vysielania, televízni vysielatelia už prítomní na trhu mali považovať toto rozhodnutie za hotovú vec a začať tak rozvoj nových obchodných stratégií. Prípadné ťažkosti spojené s nedostatočným dopytom sa musia posúdiť samostatne a nie v súvislosti s potrebou koordinácie medzi trhovými subjektmi.

(147) Komisia sa v každom prípade domnieva, že vzhľadom na veľké rozmery trhu pozemnej televízie v Taliansku nie je riziko nedosiahnutia kritického počtu spotrebiteľov dostatočného na opodstatnenie investícií do digitálneho

pozemného vysielania takého rozsahu, aby mu obchodní prevádzkovatelia neboli schopní čeliť.

Kompenzácia spotrebiteľov

(148) V rozhodnutí o začatí konania Komisia uviedla, že kompenzácia spotrebiteľov, ktorí si musia aktualizovať svoje analógové prístroje, je opatrenie potrebné na to, aby mohol prechod na digitálne vysielanie prebehnúť bez osobitných ťažkostí. Tvrdenie, hoci odôvodňuje pomoc poskytnutú spotrebiteľom, však neopodstatňuje diskrimináciu medzi pozemnými a satelitnými platformami, keďže nie je potrebné spotrebiteľov nasmerovať na jednu digitálnu platformu, ako je to v prípade tohto opatrenia.

(149) Taliansko sa vo svojich pripomienkach obmedzilo na zopakovanie už predloženého tvrdenia, že opatrenie ustanovuje, aby dekodéry umožňovali príjem voľne vysielanej televízie bez nákladov pre používateľa, čo by už vylúčilo satelitnú platformu z výhod opatrenia, pretože jediný satelitný operátor, spoločnosť Sky Italia, požaduje platbu za prístup k vlastným programom.

(150) Komisia však poznamenáva, že na satelite sa poskytuje voľne vysielaná televízna ponuka aj spotrebiteľom, ktorí nie sú predplatiteľmi Sky. Okrem toho sa nezdá, že existuje dôvod na vylúčenie z poskytovania príspevku tých spotrebiteľov, ktorí sa rozhodnú prejsť na služby digitálnej televízie poskytované na základe platby predplatného: naopak, tento prístup prijalo samotné Taliansko, pretože poskytuje príspevok spotrebiteľom, ktorí využívajú prenosy na káblovej platforme, ktorá požaduje zaplatenie predplatného.

(151) Ak sa má podmienka „bez nákladov pre používateľa“ interpretovať ako dodatočný náklad na príjem voľne vysielaných kanálov v porovnaní s nákladmi, ktoré spotrebiteľ už zaplatil za príjem iných služieb poskytovaných televíznym vysielateľom, v takom prípade ani predplatitelia satelitnej televízie neznášajú dodatočné náklady na sledovanie voľne vysielanej televízie. Na druhej strane, ak sa toto ustanovenie vysvetlí tak, že spotrebiteľ nemá znášať žiadne náklady za príjem voľne vysielaných kanálov, nie je jasné, prečo sa príspevok poskytuje na dekodér iných platforiem, ktoré vyžadujú zaplatenie predplatného za určité internetové a telekomunikačné služby.

(152) Taliansko sa domnieva, že rozdielny prístup k S-DVB a C-DVB možno odôvodniť súčasnou politikou podpory rozšírenia širokého pásma. Komisia nemôže s týmto tvrdením súhlasiť, pretože podpora rozvoja širokého pásma nemôže opodstatniť narušenie hospodárskej súťaže medzi vysielateľmi: akákoľvek prípadná pomoc v prospech širokého pásma musí byť primerane zväžená a posúdená samostatne.

Posilnenie hospodárskej súťaže medzi rôznymi vysielacími platformami

(153) V rozhodnutí o začatí konania Komisia pripomenula, že pomoc nie je vhodným nástrojom na vyriešenie problému spojeného s nedostatočnou hospodárskou súťažou a že poskytnutie pomoci v prospech pozemnej technológie preto, že spoločnosť Sky má monopolné postavenie na trhu satelitného vysielania a platenej televízie, nie je dostatočným dôvodom na opodstatnenie jej zlučiteľnosti.

(154) Komisia zdôrazňuje, že záväzky vyžiadané v súvislosti s nadobudnutím kontroly nad spoločnosťami Telepiù a Stream zo strany News Corporation, boli určené na rozptýlenie obáv v oblasti hospodárskej súťaže. V skutočnosti nemožnosť, najmä v prípade Sky, získať práva na všetky platformy na vysielanie futbalových zápasov v priamom prenose jasne zvýhodňuje ostatných prevádzkovateľov platenej televízie, medzi ktorých patria aj digitálni pozemní vysielatelia.

Existencia externalít

(155) V rozhodnutí o začatí konania Komisia uviedla, že v rámci procesu digitalizácie boli zvýhodnení analógoví vysielatelia už pôsobiaci na trhu, keďže koncesie na digitálne vysielanie sa prevádzkovateľom sietí spojeným s vysielateľmi poskytovali automaticky a bez akejkoľvek náhrady pre štát. Hoci museli časť frekvencie poskytnúť tretím stranám, vysielatelia mali zaručených 60 % vysielacej kapacity, digitálna technológia však vysielateľom umožňuje vyššiu prenosovú kapacitu pri nižších nákladoch. Zdá sa, že všetky tieto faktory vysielateľom stačia na kompenzáciu nákladov na digitalizáciu.

(156) Taliansko a Mediaset uvádzajú, že v tomto tvrdení nie je zohľadnený skutočný pomer medzi nákladmi a prínosmi prechodu, keďže subjekty, ktoré majú najviac výhod z prechodu na digitálne vysielanie (noví konkurenti na trhu), nie sú totožní s tými, ktorí naň znášajú náklady (spotrebiteľia, a najmä existujúci prevádzkovatelia). Zníženie nákladov nekompenzuje prevádzkovateľom už prítomným na trhu zvýšenie konkurencie, ktorej musia čeliť, keďže sú nútení poskytnúť 40 % ich kapacity nezávislým výrobcom. V dôsledku toho prevádzkovatelia už pôsobiaci na trhu nie sú motivovaní ukončiť analógové vysielanie; naopak, ak vysielacie spoločnosti, ktoré vysielajú v analógovom systéme dostanú akúkoľvek výhodu, mala by sa považovať za kompenzáciu vynaložených nákladov.

(157) Komisia sa domnieva, že uvedené tvrdenie sa zakladá na chybnom predpoklade, že prípadné straty existujúcich prevádzkovateľov, ktorí majú trhovú silu, v dôsledku

zvýšenia konkurencie na trhu sa musia kompenzovať. Povinnosť prejsť na digitálne vysielanie alebo prerozdelenie rádiových frekvencií, ktoré umožní vstup nových konkurentov na trh, predstavujú zákonné regulačné zásahy a neoprávňujú na žiadnu kompenzáciu, najmä vzhľadom na skutočnosť, že predchádzajúce koncesie na televízne vysielanie boli pridelené bez vykonania verejnej súťaže a bez stanovenia dátumu splatnosti. Pri výpočte nákladov na digitalizáciu by sa preto nemali zohľadňovať ušlé zisky vysielateľov už prítomných na trhu.

(158) Ďalšie tvrdenie, ktoré predložila spoločnosť Mediaset, je takéto: ak by samotná spoločnosť mala financovať náklady na dekodéry s „otvorenou technológiou“, vystavila by sa „čiernemu pasažierstvu“ zo strany konkurentov, pretože spotrebiteľ by mohol vďaka dekodérom financovaných spoločnosťou Mediaset pozeráť aj iné kanály.

(159) Komisia nezamieta toto tvrdenie v celom rozsahu, hoci sa domnieva, že poskytovanie širšej televíznej ponuky, ktorá zahŕňa aj konkurenčné kanály, by malo byť v záujme vysielateľov. To platí najmä v prípade talianskeho trhu, na ktorom sú spotrebiteľia zvyknutí pozeráť voľne vysielané televízne prenosy a kde subvencované dekodéry s „otvorenou technológiou“ umožňujú prenášať v rámci novej digitálnej technológie v súčasnosti existujúci rámec v analógovej technológii (s pridaním platenej televízie). Za týchto okolností by malo byť normálne, že hlavní vysielatelia znášajú náklady na subvencovanie nákupu dekodérov a podstúpia určité „čierne pasažierstvo“ zo strany nových konkurentov ⁽⁵⁷⁾.

(160) V každom prípade Komisia súhlasí s možnosťou štátnej intervencie zameranej na podnietenie dopytu s cieľom pomôcť vysielateľom vyrovnáť sa s nákladmi na digitalizáciu vzhľadom na externalitu, ktoré prináša a problémy

⁽⁵⁷⁾ Komisia sa domnieva, že vzhľadom na osobitnú situáciu spojenú so silnou vertikálnou integráciou talianskeho televízneho trhu nie sú riziká, ktoré uviedli zainteresované strany, veľmi vysoké, aspoň pre určitých prevádzkovateľov. Zdá sa, že s touto domnienkou Komisie sa stotožňujú aj niektoré finančné subjekty; v už spomenutej štúdii Deutsche Bank sa napríklad uvádza: „Surely the risk is that ... Mediaset is helping undermine its own terrestrial franchise... we believe that... as analogue TV will be switched off, it is far more sensible to capitalize on the opportunity created by the technological payTV hardware vacuum arising due largely to Italy's unique broadcasting infrastructure. We suspect Mediaset and RAI will jointly continue to dominate audience shares in DTT... Given their control of access to DTT customers for new entrant channels seeking to join their multiplexes, we believe their control of the competitive landscape is assured“ („Určite existuje riziko, že ... Mediaset prispieva k oslabeniu svojej vlastnej koncesie na pozemné vysielanie... domnievame sa, že... keďže príde k ukončeniu analógového vysielania, je omnoho rozumnejšie získať zisky z možnosti vytvorenej vákuom technologického hardvéru pre platenú televíziu, spôsobeného najmä výnimočnou vysielacou infraštruktúrou Talianska. Predpokladáme, že Mediaset a RAI budú mať spoločne naďalej dominantný podiel publika digitálnej pozemnej televízie... Vzhľadom na ich kontrolu prístupu nových kanálov, ktoré sa snažia o využitie ich multiplexov, k zákazníkovi digitálnej pozemnej televízie, sme presvedčení, že je zaručená kontrola hospodárskej súťaže na trhu.“).

spojené s „čiernym pasažierstvom“, ktoré z nej môžu vyplývať. Domnieva sa však, že uvedené tvrdenia nemôžu odôvodniť skutočnosť, že pomoc je selektívnym spôsobom určená pozemnej televízii a vylučuje konkurenčnú satelitnú platformu.

Podpora inovácie

(161) V pripomienkach predložených pred uverejnením rozhodnutia o začatí konania Taliansko tvrdilo, že digitálna technológia slúži na podporu inovácie poskytnutím interaktivity (možnosť užívateľa „komunikovať“ so systémom) a interoperability (možnosť užívateľa mať prístup ku všetkým vysielacím spoločnostiam prostredníctvom jedného dekodéra).

(162) Komisia už v rozhodnutí o začatí konania uznala, že príslušné opatrenie umožnilo priblíženie ceny interaktívnych dekodérov cene jednoduchších modelov, ktoré nepodporujú interaktívne služby (zapper).

(163) V pripomienkach predložených k rozhodnutiu o začatí konania však Taliansko neuviedlo dostatočné dôvody na vylúčenie satelitu z výhod opatrenia, iba zdôraznilo, že v čase nadobudnutia účinnosti opatrenia bola interaktivita dekodérov veľmi obmedzená z dôvodu používania autorizovanej technológie bez otvorených štandardov API.

(164) Komisia sa domnieva, že tieto tvrdenia neposkytujú dostatočný dôvod na to, aby sa pomoc digitálnym pozemným vysielateľom, ktorí poskytujú služby platenej televízie a káblovým prevádzkovateľom platenej televízie, považovala za zlučiteľnú z dôvodov uvedených v ďalšom texte. Predovšetkým uvedenie dekodérov vybavených vyspelými interaktívnymi obsahmi, pre divákov voľne vysielanej televízie cez satelit, na trh, bolo technicky možné. A priori vylúčením satelitných dekodérov z výhody opatrenie pravdepodobne bránilo rozšíreniu satelitných dekodérov vysokej kvality. Po druhé Sky Italia začala prechod na technológiu so „zatvorenými“ štandardmi v priebehu roku 2004 a v prvých mesiacoch roku 2005 a nemožno vylúčiť, že by sa rozhodla inak, ak by opatrenie zvyhodňovalo aj satelit.

(165) Komisia preto naďalej zastáva názor, že vylúčenie satelitnej platformy na základe tvrdenia, že v čase prijatia prvého opatrenia satelit využíval iba „neinteroperabilné“ dekodéry, nezohľadňuje skutočnosť, že satelitní operátori by mohli byť schopní ponúknuť „interoperabilitu“ a ochotní tak urobiť, aby mohli získať výhody z opatrenia.

IV.B.3.3. **Zabrániť zbytočným narušeniam hospodárskej súťaže**

(166) Aj keď by sa verejná intervencia mohla odôvodniť vzhľadom na určité zlyhania trhu a prípadné problémy kohézie, Komisia naďalej zastáva názor, že spôsob, akým je opatrenie navrhnuté, spôsobuje zbytočné narušenia hospodárskej súťaže.

(167) Komisia v prechádzajúcom oddiele IV.A.3 „Narušenie hospodárskej súťaže“ uviedla dôvody, prečo sa domnieva, že na rozdiel od tvrdení Talianska a spoločnosti Mediaset podobné narušenie existuje. Okrem toho, ako už uviedla v rozhodnutí o začatí konania, skutočnosť, že satelitní operátori sú výslovne vylúčení z výhod opatrenia, je zbytočná a narušuje hospodársku súťaž na trhu platenej televízie v situácii, kde niektorí z príjemcov sú už existujúci prevádzkovatelia, ktorí pôsobia na veľmi koncentrovanom trhu pozemnej analógovej televízie, a ktorí sa môžu spoliehať na veľmi široké publikum.

(168) V prípade výrobcov dekodérov však neexistuje zbytočné narušenie hospodárskej súťaže. Opatrenie podporuje technologický rozvoj vo forme výkonnejších dekodérov, vybavených štandardmi, ktoré sú dostupné pre všetkých výrobcov. Výhodu možno poskytnúť akémukoľvek výrobcovi dekodérov, ktorý má v úmysle začať výrobu tohto druhu, vrátane výrobcov v iných členských štátoch. Hoci je pravda, že opatrenie zmení bežné rozdelenie zdrojov na trhu, pretože podnecuje dopyt po dekodéroch, tento výsledok je nevyhnutým účinkom akejkoľvek verejnej politiky v prospech digitalizácie – aj najneutrálnejšej z technologického hľadiska. Preto nemožno potvrdiť, že opatrenie spôsobuje zbytočné narušenia hospodárskej súťaže, pokiaľ ide o výrobcov dekodérov.

IV.B.3.4. **Záver k článku 87 ods. 3 písm. c) Zmluvy o ES**

(169) V článku 87 ods. 3 písm. c) sa stanovuje, aby medzi pozitívnym vývojom v dôsledku určitého opatrenia a jeho negatívnym vplyvom na hospodársku súťaž bola rovnováha. V tejto súvislosti sa zdá, že prechod na digitálne vysielanie a interoperabilitu sú ciele spoločného záujmu, ktoré pri existencii externalít vyplývajúcich z takéhoto prechodu na digitálne vysielanie a problémov kohézie spôsobených povinnosťou spotrebiteľov prejsť na digitálnu televíziu, môžu v zásade odôvodniť pomoc formou príspevku poskytnutého spotrebiteľom.

(170) Opatrenie má však určité charakteristiky, ktoré nie sú ani nevyhnutné ani vyvážené a vytvárajú zbytočné narušenie v prospech digitálnych pozemných vysielateľov už prítomných na trhu, ktorý je zjavne charakterizovaný silným oligopolom a na ktorom môžu mať tieto narušenia značný vplyv na hospodársku súťaž.

(171) V dôsledku toho sa Komisia domnieva, že pomoc digitálnym pozemným vysielateľom, ktorí ponúkajú služby platenej televízie a káblovým prevádzkovateľom platenej televízie, nemožno považovať za zlučiteľnú v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) Zmluvy o ES. Na druhej strane sa Komisia domnieva, že opatrenie v prospech výrobcov dekodérov, pokiaľ by predstavovalo pomoc, bolo by zlučiteľné v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) Zmluvy o ES.

IV.B.4. ČLÁNOK 87 ODS. 3 PÍSM. D) ZMLUVY O ES

(172) Taliansko tvrdí, že vzhľadom na prítomnosť viacerých miestnych pozemných vysielateľov, ktorých má talianska vláda v úmysle chrániť, je opatrenie zlučiteľné na základe výnimky stanovenej v článku 87 ods. 3 písm. d) Zmluvy o ES v súvislosti s jeho pozitívnym vplyvom na kultúrnu rozmanitosť. Keďže satelit nie je vhodný na poskytovanie miestnych služieb, satelitné dekodéry nesmú získať výhody z príspevku.

(173) Komisia tvrdí, že nemôže súhlasiť s uvedeným tvrdením Talianska. Opatrenie nie je osobitne určené na podporu kultúrnych cieľov ani sa osobitným spôsobom nezameriava na posilnenie kultúrnej rozmanitosti zvýhodnením iba miestnych prevádzkovateľov, ktorí by bez pomoci neboli prítomní na trhu: opatrenie vo všeobecnosti zvýhodňuje pozemných vysielateľov a káblových prevádzkovateľov platenej televízie. Preto vzhľadom na obmedzujúci charakter uplatnenia výnimiek Komisia nemôže súhlasiť s tým, že opatrenie veľkého rozmeru a s rozsiahlym vplyvom možno odôvodniť jeho pozitívnym vplyvom na miestne vysielacie spoločnosti.

IV.B.5. ČLÁNOK 86 ODS. 2 ZMLUVY O ES

(174) Komisia sa domnieva, že v tomto prípade nie je možné uplatniť výnimku stanovenú v článku 86 ods. 2 Zmluvy o ES, ktorú možno uplatniť na kompenzáciu štátu za náklady vynaložené na poskytovanie verejnoprávnej služby. Členský štát v skutočnosti jasne nezadefinoval a neuložil povinnosti verejnoprávnej služby, ktoré by opatrenie v primeraným spôsobom kompenzovalo; naopak, toto opatrenie zvýhodňuje aj bežné obchodné činnosti rôznych prevádzkovateľov, ktorí neposkytujú verejnoprávnu službu.

(175) Aj v prípade verejnoprávnej vysielacej spoločnosti RAI, ak existovali povinnosti verejnoprávnej služby vo vzťahu k investíciám realizovaným v sektore digitálnej televízie, náklady na tieto investície by sa museli presne stanoviť tak, aby sa umožnil primeraný stupeň kompenzácie.

IV.B.6. ZÁVER HODNOTENIA ZLUČITELNOSTI

(176) Konštatuje sa preto, že pomoc digitálnym pozemným vysielateľom, ktorí poskytujú služby platenej televízie a káblovým prevádzkovateľom platenej televízie, nie je oprávnená na žiadnu z výnimiek uvedených v zmluve a v dôsledku toho nie je zlučiteľná so spoločným trhom.

IV.C. ZÁVER PRÁVNEHO POSÚDENIA

(177) Komisia konštatuje, že príspevok, ktorý Taliansko poskytlo v prospech digitálnych pozemných vysielateľov, ktorí poskytujú služby platenej televízie a káblových prevádzkovateľov platenej televízie na nákup dekodérov, ktoré umožňujú príjem televíznych signálov v digitálnom pozemnom systéme, predstavuje pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES. Pomoc nie je zlučiteľná so spoločným trhom. Pomoc príslušný členský štát nenotifikoval Komisii v zmysle článku 88 ods. 3 Zmluvy o ES a poskytovala sa neoprávnene bez povolenia Komisie. Digitálni pozemní vysielatelia, ktorí poskytujú služby platenej televízie a kábloví prevádzkovatelia platenej televízie, na ktorých sa pomoc vzťahuje, ju preto musia vrátiť.

(178) Komisia tiež konštatuje, že výrobcovia dekodérov pomoc vrátiť nemusia.

V. ZRUŠENIE POMOCI

V.A. POTREBA POMOC ZRUŠIŤ

(179) Podľa stálej judikatúry Súdneho dvora je Komisia, ak sa potvrdí nezlučiteľnosť pomoci so spoločným trhom, oprávnená rozhodnúť, že zainteresovaný členský štát musí túto pomoc zrušiť alebo zmeniť⁽⁵⁸⁾. Taktiež podľa stálej judikatúry Súdneho dvora je účelom povinnosti uloženej členskému štátu zrušiť štátnu pomoc, ktorú Komisia považuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom a znovunastoliť predtým existujúci stav⁽⁵⁹⁾. V tejto súvislosti Súdny dvor stanovil, že tento cieľ sa dosiahne vtedy, keď príjemca vráti sumy poskytnuté formou neoprávnenej pomoci, čím stratí výhodu, ktorú mal na trhu oproti svojim konkurentom a znovu sa nastolí stav, ktorý existoval pred vyplatením pomoci⁽⁶⁰⁾.

(180) Následne na túto judikatúru sa v článku 14 ods. 1 nariadenia (ES) č. 659/1999⁽⁶¹⁾ stanovilo: „V prípade zamietavého rozhodnutia vo veci neoprávnenej pomoci, Komisia prijme rozhodnutie, že daný členský štát podnikne

⁽⁵⁸⁾ Vec C-70/72, Komisia/Nemecko, Zb. 1973, s. 00813, bod 13.

⁽⁵⁹⁾ Spojené veci C-278/92, C-279/92 a C-280/92, Španielsko/Komisia, Zb. 1994, s. I-4103, bod 75.

⁽⁶⁰⁾ Vec C-75/97, Belgicko/Komisia, Zb. 1999, s. I-03671, body 64 – 65.

⁽⁶¹⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 2.

všetky potrebné opatrenia, aby získal pomoc od príjemcu [...]. Komisia nebude vyžadovať vrátenie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva Spoločenstva.“

(181) V pripomienkach Taliansko tvrdí, že Komisia by nemala vyžadovať vrátenie pomoci, pretože by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva Spoločenstva:

- a) podľa Talianska by vrátenie bolo v rozpore so zásadou ochrany oprávnených očakávaní, pretože vysielatelia, aj keby sa správali svedomito, nemohli by pomoc odmietnuť ani sa žiadnym spôsobom postaviť proti jej poskytnutiu. Taliansko tvrdí, že rovnaké odôvodnenie sa prijalo v rozhodnutí 2006/513/ES⁽⁶²⁾;
- b) okrem toho, podľa tvrdenia Talianska, od začiatku sa vedelo o nemožnosti pristúpiť k vráteniu⁽⁶³⁾: v tomto prípade talianske orgány tvrdia, že nie je možné stanoviť, ktorá vysielacia spoločnosť získala z opatrenia výhody a v akej výške, Komisia by preto nemala vyžadovať vrátenie pomoci.

(182) V tomto prípade sa Komisia domnieva, že žiadna všeobecná zásada práva Spoločenstva neodporuje vráteniu pomoci. Najmä pokiaľ ide o oprávnené očakávanie, Súdny dvor stanovil, že „vzhľadom na záväzný charakter dozoru nad štátnou pomocou, ktorý vykonáva Komisia v zmysle článku 93 (v súčasnosti článok 87) zmluvy, podniky, ktoré sú príjemcami pomoci, môžu v zásade oprávnené očakávať, že pomoc je oprávnená, iba ak bola poskytnutá pri dodržaní postupu stanoveného v uvedenom článku. Svedomitý hospodársky subjekt musí byť v skutočnosti schopný stanoviť, či bol tento postup dodržaný“⁽⁶⁴⁾. Prijemca môže odmietnuť pomoc vrátiť iba v prípadoch, kedy sa môže odvolať na „výnimočné okolnosti, na základe ktorých oprávnené predpokladal, že pomoc bola oprávnená“⁽⁶⁵⁾.

(183) Príslušná pomoc sa poskytla bez predchádzajúcej notifikácie, v tomto prípade okrem toho nie je možné potvrdiť existenciu výnimočných okolností, pretože žiadny prvok nemohol viesť prijímateľskú spoločnosť k tomu, aby sa považovala za oprávnenú, na základe osobitných skutočností alebo záruk získaných od Komisie, predpokladať, že by sa výhoda, ktorú jej verejné orgány poskytli, nepovažovala za pomoc.

(184) Pokiaľ ide o to, že príjemcovia nemôžu pomoc „odmietnuť“, Komisia poznamenáva, že ak by sa prijalo podobné tvrdenie, členské štáty by mohli poskytovať nepriamu pomoc prostredníctvom spotrebiteľov bez toho, aby

Komisia mala možnosť znovu nastoliť bežné konkurenčné podmienky. Okrem toho uvádza, že odkaz na rozhodnutie 2006/513/ES⁽⁶⁶⁾ sa nezdá vhodný: pretože v danom prípade Komisia rozhodla, že opatrenie by bolo možné zrušiť prostredníctvom vrátenia poskytnutej pomoci všetkými priamymi príjemcami a skutočne tak urobila. V tejto súvislosti nebola otázka možnosti „odmietnuť“ pomoc alebo nie nastolená. Okrem toho treba poznamenať, že vo veci Nemecko/Komisia⁽⁶⁷⁾ Komisia nariadila vrátenie pomoci vyplatenej investorom, ktorí nadobudli akciové účasti v spoločnostiach v nových nemeckých spolkových krajinách a v západnom Berlíne a príkaz na vrátenie potvrdil súd.

(185) Taliansko okrem toho tvrdilo, že vrátenie nie je možné, pretože nemožno stanoviť, ktorí vysielatelia získali výhody z prevodu štátnych zdrojov a v akej výške.

(186) Je správne, že Komisia nemôže uložiť povinnosť, ktorej vykonanie by bolo od začiatku objektívne a absolútne nemožné. Komisia uznáva, že vzhľadom na skutočnosti v tomto prípade, môže byť presné stanovenie výšky štátnych zdrojov, ktoré príjemcovia pomoci skutočne získali, určitým spôsobom ťažšie ako v iných prípadoch. Napriek tomu sa domnieva, že vyčíslenie výhody poskytnutej príjemcom pomoci nie je nemožné.

(187) Komisia sa preto domnieva, že neexistujú dostatočné dôvody na oslobodenie členského štátu od povinnosti opatrenie zrušiť a opätovne nastoliť konkurenčné podmienky.

V.B. PRÍJEMCOVIA ŠTÁTNEJ POMOCI

(188) V tomto prípade štát vyplatil súkromným osobám príspevok na kúpu stanovených dekodérov; ani spotrebiteľov ani výrobcov dekodérov však nemožno považovať za príjemcov štátnej pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES. Súdny dvor už spresnil, že pomoc musia vrátiť skutoční príjemcovia pomoci, ktorými sú v tomto prípade digitálni pozemní vysielatelia, ktorí poskytujú služby platenej televízie a kábloví prevádzkovatelia platenej televízie⁽⁶⁸⁾.

(189) Na základe tvrdení uvedených v oddieloch IV.A.2 a IV.A.3 v rámci hodnotenia existencie selektívnej výhody a narušenia hospodárskej súťaže sa Komisia domnieva, že základné výhody vyplývajúce z opatrenia spočívajú vo vytvorení zákazníckej základne pre zavedenie nových digitálnych

⁽⁶²⁾ Už uvedené (pozri poznámku pod čiarou č. 24).

⁽⁶³⁾ Taliansko sa odvoláva na už uvedenú vec C 75/97.

⁽⁶⁴⁾ Vec C-169/95, Španielsko/Komisia, Zb. 1997, s. I-135, bod 51.

⁽⁶⁵⁾ Vec C 5/89, Komisia/Nemecko (BUG-Alutechnik), Zb. 1990, s. I-3437, body 13 a 14.

⁽⁶⁶⁾ Už uvedené (pozri poznámku pod čiarou č. 24).

⁽⁶⁷⁾ Vec C-156/98, Nemecko/Komisia, už uvedené (pozri poznámku pod čiarou č. 35).

⁽⁶⁸⁾ Vec C-303/88, Taliansko/Komisia, Zb. 1991, s. I-1433, bod 57.

služieb, najmä *pay per view*, a vo zvýšení počtu zákazníkov káblových prevádzkovateľov.

(190) Komisia preto požaduje vrátenie pomoci od digitálnych pozemných vysielateľov, ktorí poskytujú služby platenej televízie a káblových prevádzkovateľov platenej televízie.

V.C. VYČÍSLENIE POMOCI, KTORÁ SA MÁ VRÁTIŤ

(191) V prípade stanovenia sumy, ktorú majú vysielatelia vrátiť, Komisia uznáva, že stanovenie presnej výšky štátnych zdrojov, ktoré príjemcovia skutočne dostali, je svojim spôsobom náročná úloha. Nielen preto, že pomoc bola poskytnutá nepriamo prostredníctvom spotrebiteľov, ale aj preto, že bola skôr spojená s prijímačom potrebným na prijímanie služieb vysielacích spoločností ako so samotnými službami.

(192) Podľa judikatúry Súdneho dvoru však žiadne ustanovenie práva Spoločenstva neustanovuje, aby Komisia pri nariadení vrátenia pomoci vyhlásenej za nezlučiteľnú so spoločným trhom, stanovila presnú výšku pomoci, ktorá sa má vrátiť. Stačí, aby rozhodnutie Komisie obsahovalo prvky, ktoré subjektu, ktorému je rozhodnutie určené, umožnia túto sumu stanoviť bez prílišných ťažkostí⁽⁶⁹⁾.

(193) Komisia preto považuje za vhodné poskytnúť určité usmernenia o spôsobe, ktorý sa má prijať na vyčíslenie výhody. Komisia sa najmä domnieva, že vzhľadom na osobitné charakteristiky tohto prípadu, vhodný spôsob spočíva vo výpočte sumy dodatočných ziskov, vytvorených vďaka opatreniu, z nových služieb a ponúk platenej televízie alebo *pay per view*.

(194) Pripomína sa, že v rozhodnutí o začatí konania Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili odhad výšky výhody alebo aspoň navrhli spôsob, ktorý by Komisia mohla použiť pre presné vyčíslenie selektívnej výhody, ktorú príjemcovia využívali. V tomto smere však neboli predložené žiadne pripomienky, iba Sky Italia predložila predbežný zoznam možného vplyvu pomoci, avšak bez navrhnutia spôsobu presného vyčíslenia vhodného na výpočet sumy, ktorá sa má vrátiť.

(195) Komisia sa domnieva, že uvedené dodatočné zisky možno vypočítať ako podiel ziskov vytvorených dodatočným počtom divákov, ktorých prijatie opatrenia štátnej pomoci prilákalo k ponuke televízie *pay per view* a k novým digitálnym kanálom.

(196) Prvý krok, ktorý je potrebné vykonať je teda odhad počtu dodatočných divákov platenej pozemnej a káblovej televízie. Keďže podstatná časť spotrebiteľov oprávnených na získanie príspevku ho nevyužila a keďže tí, ktorí ho využili, mohli byť motivovaní inými dôvodmi ako existenciou príspevku, počet televíznych divákov, ktorých rozhodnutie

bolo ovplyvnené existenciou príspevku, nezodpovedá celkovému počtu divákov, ktorí si kúpili dekodér pri využití príspevku.

(197) Na to, aby bolo možné stanoviť to, ako príspevok ovplyvnil správanie spotrebiteľov, je potrebné vytvoriť model spotrebiteľského dopytu a posúdiť príslušnú váhu rôznych faktorov, ktoré dopyt podnietili. Vplyv ceny služieb platenej televízie (vrátane zariadení) na rozhodnutie spotrebiteľov tak naznačí vplyv poskytnutia príspevku.

(198) Prvá fáza analýzy spočíva vo vytvorení modelov voľby spotrebiteľov medzi hlavnými alternatívami, ktoré majú. V rokoch 2004 a 2005 si talianski zákazníci analógovej pozemnej televízie mohli vybrať z týchto štyroch základných možností:

- a) zostať na analógovej pozemnej platforme a prechod na digitálnu odložiť na neskôr;
- b) prejsť na digitálnu satelitnú televíziu s kúpou služieb platenej televízie alebo bez kúpy služieb platenej televízie;
- c) prejsť na digitálnu pozemnú televíziu s kúpou služieb platenej televízie alebo bez kúpy služieb platenej televízie;
- d) prejsť na káblovú televíziu s kúpou služieb platenej televízie alebo bez kúpy služieb platenej televízie.

(199) Platená televízia na pozemnej, satelitnej alebo káblovej platforme spočíva v rade platených možností pre poskytovanie špeciálnych televíznych obsahov s vysokou pridanou hodnotou (takzvané *prémiové* obsahy) divákovi. Spotrebiteľia, ktorých ponuka platenej televízie nezaujímá, prejdú na digitálnu televíziu predovšetkým z technických dôvodov, keďže v období rokov 2004 – 2005 bola voľne vysielaná televízna ponuka dostupná v digitálnom systéme určite bohatšia ako v analógovom systéme, nie však výrazne odlišná. Poskytnutie príspevku neovplyvňuje rozhodnutie týchto spotrebiteľov, ktorí by sa preto nemali zahrnúť do výpočtu.

(200) Existoval však aj určitý počet spotrebiteľov, ktorí mali záujem o *prémiové* obsahy (platená televízia), a ktorí si museli vybrať medzi dvoma poskytovateľmi digitálneho pozemného vysielania dostupnými na trhu (t. j. Mediaset a Telecom Italia), satelitným poskytovateľom a spoločnosťou Fastweb; príspevok mohol určitým spôsobom ovplyvniť výber týchto spotrebiteľov.

(201) Komisia sa domnieva, že je potrebné zohľadniť rozdiel medzi ponukou spoločnosti Fastweb, ktorá je prevádzkovateľom „triple play“ a ponukou ostatných prevádzkovateľov

⁽⁶⁹⁾ Pozri najmä vec C-480/98, Španielsko/Komisia, Zb. 2000, s. I-8717, bod 25, a vec C-415/03, Komisia/Grécko, Zb. 2005, s. I-03875, bod 39.

platenej televízie na účely stanovenia počtu spotrebiteľov, ktorí si vybrali Fastweb iba z dôvodu príspevku.

- (202) Ďalšia skupina spotrebiteľov, ktorých výber mohlo poskytnutie príspevku ovplyvniť, sú okrajoví spotrebiteľia platenej televízie, t. j. spotrebiteľia, ktorí v malej miere uprednostňujú *prémiové* obsahy a ktorých by ku kúpe týchto obsahov mohli viesť reklamné akcie a špeciálne ponuky. Poskytovanie príspevku mohlo zvýšiť prístup poskytovateľov digitálnej pozemnej televízie k tomuto druhu dopytu.
- (203) Modelom dopytu s individuálnym výberom⁽⁷⁰⁾ by sa mohol posúdiť napríklad vplyv skupiny rôznych faktorov, ako sú obsahy programov a cena, na výber rôznych kategórií spotrebiteľov. Komisia bude musieť spolupracovať s Talianskom, aby mohla presne vypracovať podobný model, pretože jeho vypracovanie nevyhnutne závisí na dostupnosti údajov a ich charakteristikách. Keďže tento model dopytu s individuálnym výberom umožňuje posúdenie vplyvu skupiny faktorov, ako sú napríklad obsahy programov a cena, na výber rôznych kategórií spotrebiteľov, mohol by umožniť stanoviť počet dodatočných spotrebiteľov, ktorí si *pay per view* vyberú iba kvôli príspevku, a tak z výpočtu vylúčiť ďalšiu skupinu spotrebiteľov, z ktorých je zložený nový dopyt zaznamenaný v období rokov 2004 – 2005.
- (204) Po získaní odhadu počtu dodatočných užívateľov ponúk platenej pozemnej televízie a televízie *pay per view*, druhá fáza spočíva v odhade priemerných príjmov na užívateľa za roky 2004 a 2005. To si vyžaduje odhad celkového počtu užívateľov služieb platenej televízie a *pay per view*: hodnota priemerného príjmu na používateľa sa dosiahne vydelením celkových príjmov pochádzajúcich zo služieb platenej televízie celkovým počtom užívateľov.
- (205) Vynásobením priemerného príjmu na užívateľa odhadovaným počtom dodatočných užívateľov sa dosiahnu dodatočné zisky vytvorené v dôsledku opatrenia pomoci. Na získanie sumy, ktorá sa má vrátiť, sa od tejto sumy odpočítajú dodatočné náklady na služby pre týchto dodatočných zákazníkov⁽⁷¹⁾, pri ktorých Komisia predpokladá, že sú pomerne nízke, keďže prírastkové náklady na vysielanie sú zanedbateľné a stále náklady by sa do výpočtu nemali zahrnúť.

⁽⁷⁰⁾ V odbornej literatúre sa tieto modely veľmi často používajú na poskytnutie posúdenia problémov spojených s výberom spotrebiteľa. Úvod do tohto druhu modelov je obsiahnutý v mnohých ekonometrických textoch prijatých v doktorandských alebo špecializačných kurzoch: pozri napríklad W. Greene (2000), *Econometric Analysis*, fourth edn, Prentice Hall, Upper Saddle River, NJ, alebo G. S. Maddala, *Limited Dependent Variables and Qualitative Variables in Econometrics*, Cambridge University Press, 1983.

⁽⁷¹⁾ Tieto náklady sa definujú ako „náklady, ktorým sa dá vyhnúť“, t. j. náklady, ktorým by sa vyšlo za predpokladu, že poskytnutie príspevku by neprilákalo žiadneho dodatočného diváka.

V.D VYKONANIE ROZHODNUTIA

- (206) Súdny dvor Európskych spoločenstiev uviedol, že členský štát, ktorý narazí na nepredvídané a nepredvídateľné ťažkosti alebo si uvedomí dôsledky, ktoré Komisia nezvážila, môže predložiť tieto problémy na posúdenie Komisii, pričom navrhne vhodné zmeny. V takom prípade Komisia a členský štát musia spolupracovať v dobrej viere s cieľom ťažkosti prekonať, pričom v plnej miere dodržiavajú ustanovenia Zmluvy o ES⁽⁷²⁾.
- (207) Komisia preto vyzýva Taliansko, aby Komisii predložilo na posúdenie všetky prípadné problémy, ktoré vznikli pri vykonávaní tohto rozhodnutia.

(208) Vzhľadom na uvedené Komisia,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Schéma pomoci, ktorú Talianska republika neoprávnene poskytla v prospech digitálnych pozemných vysielateľov, ktorí poskytujú služby platenej televízie a káblových prevádzkovateľov platenej televízie, predstavuje štátnu pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom.

Článok 2

1. Talianska republika prijme všetky opatrenia potrebné na to, aby príjemcovia vrátili pomoc uvedenú v článku 1.
2. Vrátenie sa uskutoční bezodkladne a v súlade s postupmi uvedenými vo vnútroštátnych právnych predpisoch pod podmienkou, že umožňujú okamžité a účinné vykonanie tohto rozhodnutia. Sumy, ktoré sa majú vrátiť, zahŕňajú úroky za obdobie od dátumu, ku ktorému bola pomoc daná príjemcovi k dispozícii, po dátum jej vrátenia.
3. Úroky, ktoré sa majú vrátiť na základe odseku 2, sa vypočítajú v súlade s postupom uvedeným v článkoch 9 a 11 nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES⁽⁷³⁾.

Článok 3

Talianska republika bude do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia informovať Komisiu o opatreniach prijatých na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím. Tieto informácie oznámi prostredníctvom dotazníka uvedeného v prílohe tohto rozhodnutia.

Talianska republika predloží v lehote uvedenej v prvom odseku dokumenty potrebné na dokázanie, že sa začal postup vrátenia neoprávnenej a nezlučiteľnej pomoci.

⁽⁷²⁾ Vec C-94/87, Komisia/Nemecko, Zb. 1989, s. 175, bod 9, a vec C-348/93, Komisia/Taliansko, Zb. 1995, s. I-673, bod 17.

⁽⁷³⁾ Ú. v. EÚ L 140, 30.4.2004, s. 1.

Článok 4

Toto rozhodnutie je určené Talianskej republike.

V Bruseli 24. januára 2007

Za Komisiu
Neelie KROES
členka Komisie

PRÍLOHA

Informácie o implementácii rozhodnutia Komisie K(2006) 6634 o schéme štátnej pomoci C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004) – Taliansko: príspevok na digitálne dekodéry**1. Výpočet sumy, ktorá má byť vrátená**

1.1. Podrobne uveďte výšku neoprávnenej štátnej pomoci, ktorá bola poskytnutá príjemcom:

Dátum(-y) platby ⁽¹⁾	Výška pomoci ⁽²⁾	Mena	Názov príjemcu

⁽¹⁾ Dátum(-y), keď bola pomoc (ak sa opatrenie skladá z viacerých splátok a/alebo úhrad, použité samostatné riadky) poskytnutá príjemcovi.

⁽²⁾ Výška pomoci, ktorá bola poskytnutá príjemcovi (v ekvivalente hrubej pomoci, ceny...).

Poznámky:

1.2. Podrobne uveďte spôsob výpočtu úrokov uplatniteľných na výšku pomoci, ktorá má byť vrátená.

2. Plánované a prijaté opatrenia na dosiahnutie vrátenia pomoci

2.1. Podrobne opíšte, aké opatrenia sú plánované a aké už boli prijaté na účely okamžitého a účinného vrátenia pomoci. Uveďte, aké alternatívne opatrenia sú ustanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch na uskutočnenie vrátenia pomoci. V prípade potreby uveďte právny základ prijatých/plánovaných opatrení.

2.2. Kedy sa má vrátenie pomoci uskutočniť v celom rozsahu?

3. Už realizované vrátenie pomoci

3.1. Uveďte údaje o výške pomoci, ktorá bola získaná späť od príjemcov:

Dátum(-y) ⁽³⁾	Výška vrátenej pomoci	Mena	Totožnosť subjektu

⁽³⁾ Dátum(-y), keď bola pomoc vrátená.

3.2. Priložte doklad o vrátení výšky pomoci uvedenej v tabuľke v bode 3.1.

ROZHODNUTIE KOMISIE

zo 7. februára 2007

o oslobodení od spotrebnej dane z minerálnych olejov používaných ako palivo pri výrobe oxidu hlinitého v Gardanne, v regióne Shannon a na Sardínii, ktoré uplatňujú Francúzsko, Írsko a Taliansko v uvedenom poradí [C 78/2001 (ex NN 22/01), C 79/2001 (ex NN 23/01), C 80/2001 (ex NN 26/01)]

[oznámené pod číslom K(2007) 286]

(Iba anglické, francúzske a talianske znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

(2007/375/ES)

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 88 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po výzve zúčastnených strán, aby predložili svoje pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami⁽¹⁾, a so zreteľom na ich pripomienky,

keďže:

1. KONANIE

(1) Zdaňovanie minerálnych olejov je predmetom harmonizácie na úrovni Spoločenstva od nadobudnutia účinnosti smernice Rady 92/81/EHS z 19. októbra 1992 o harmonizácii štruktúr spotrebných daní z minerálnych olejov⁽²⁾. Používanie minerálnych olejov pri výrobe oxidu hlinitého nebolo vylúčené z rozsahu pôsobnosti smernice 92/81/EHS, ani nebolo predmetom povinného alebo nepovinného oslobodenia podľa článku 8 uvedenej smernice. V článku 6 smernice Rady 92/82/EHS z 19. októbra 1992 o aproximácii sadzieb spotrebných daní z minerálnych olejov⁽³⁾ sa stanovuje minimálna sadzba spotrebnej dane z ťažkých palivových olejov, ktorú museli členské štáty uplatňovať od 1. januára 1993. Rada však na základe rôznych rozhodnutí povolila Francúzsku, Írsku a Taliansku oslobodiť minerálne oleje používané pri výrobe oxidu hlinitého v Gardanne (Francúzsko), v regióne Shannon (Írsko) a na Sardínii (Taliansko) od spotrebnej dane, ktorá by inak bola uložená. Najnovším rozhodnutím je rozhodnutie Rady 2001/224/ES z 12. marca 2001 o znížených

sadzách spotrebnej dane a oslobodení od takých daní z určitých minerálnych olejov použitých na zvláštne účely⁽⁴⁾, ktorým sa povoľujú výnimky do 31. decembra 2006.

(2) Smernicou Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca Spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny⁽⁵⁾ sa zrušila smernica 92/82/EHS, a to od 31. decembra 2003. V článku 2 ods. 4 písm. b) smernice 2003/96/ES sa stanovuje, že smernica sa nevzťahuje na viaceré spôsoby použitia energie, vrátane dvojitého používania energetických výrobkov. V druhej zarážke článku 2 ods. 4 písm. b) sa stanovuje, že používanie energetických výrobkov na chemickú redukciu, pri elektrolyze a v metalurgických procesoch sa považuje za dvojité používanie. Používanie ťažkého palivového oleja pri výrobe oxidu hlinitého spadá do tejto kategórie. Minimálna spotrebná daň z ťažkého palivového oleja sa preto od 31. decembra 2003 už viac nevzťahuje na palivo používané pri výrobe oxidu hlinitého. Výnimky v rozhodnutí 2001/224/ES a ďalšie podobné výnimky boli začlenené do prílohy II k smernici 2003/96/ES.

(3) Rozhodnutiami K(2001) 3296, K(2001) 3300 a K(2001) 3295 z 30. októbra 2001⁽⁶⁾ Komisia začala konanie stanovené v článku 88 ods. 2 Zmluvy týkajúce sa výnimiek. Rozhodnutím Komisie 2006/323/ES⁽⁷⁾ zo 7. decembra 2005 (oznámené pod číslom dokumentu K(2005) 4436) Komisia uzavrela uvedené konanie v súvislosti s pomocou udelenou v období do 31. decembra 2003, vyhlasujúč časť pomoci za nezlučiteľnú so spoločným trhom. Pokiaľ ide o obdobie od 1. januára 2004, konanie sa predĺžilo. V odôvodneniach 6 až 15 rozhodnutia 2006/323/ES je uvedený podrobný opis korešpondencie medzi Komisiou, príslušnými členskými štátmi, príjemcami pomoci a Európskym združením pre oxid hlinitý (ďalej len „EAA“) pred decembrom 2005.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 84, 23.3.2001, s. 23. Pozri rozhodnutie Komisie zo 7. decembra 2005 v súvislosti s podrobnými odkazmi na predchádzajúce rozhodnutia.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 283, 31.10.2003, s. 51. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2004/75/ES (Ú. v. EÚ L 157, 30.4.2004, s. 100).

⁽⁶⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 1.

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2006, s. 12.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 30, 2.2.2002, s. 17, s. 21 a s. 25 a Ú. v. EÚ C 109, 9.5.2006, s. 2.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 316, 31.10.1992, s. 12. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 94/74/ES (Ú. v. L 365, 31.12.1994, s. 46).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 316, 31.10.1992, s. 19. Smernica zmenená a doplnená smernicou 94/74/ES.

- (4) Rozhodnutie 2006/323/ES bolo zaslané Francúzsku, Írsku a Taliansku listami z 8. decembra 2005 (D/206670, D/206671, D/206673). Rozhodnutie bolo zaslané príslušným príjemcom pomoci a EAA listami z 23. januára 2006 (D/50525, D/50526, D/50527 a D/50528). Tieto tri členské štáty a dvaja príjemcovia pomoci sa proti rozhodnutiu⁽⁸⁾ odvolali. Írsky príjemca pomoci, spoločnosť Aughinish Alumina Ltd (ďalej len „Aughinish“), podal aj žiadosť o odklad výkonu rozhodnutia. Uvedená žiadosť bola zaregistrovaná ako vec T-69/06R. Rozhodnutím z 2. augusta 2006⁽⁹⁾ súd prvého stupňa zamietol žiadosť o predbežné opatrenia.
- (5) Rozhodnutie 2006/323/ES bolo 4. mája 2006 uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie a tretie strany boli oznámením uverejneným v Úradnom vestníku Európskej únie 9. mája 2006 vyzvané, aby predložili pripomienky⁽¹⁰⁾. Komisii boli doručené pripomienky od spoločnosti Aughinish v liste z 9. júna 2006 (zaevidovanom v ten istý deň pod číslom A/34490) a od spoločnosti Eurallumina SpA (ďalej len „Eurallumina“), talianskeho príjemcu pomoci, v liste z 24. júla 2006 (zaevidovanom 25. júla 2006 pod číslom A/35967). List od spoločnosti Eurallumina bol zaslaný a doručený až po uplynutí lehoty jeden mesiac stanovenej vo výzve na predloženie pripomienok uverejnenej v Úradnom vestníku Európskej únie, a preto Komisia nie je v podstate v rámci tohto konania povinná pripomienky zohľadniť. Komisia informovala v tomto zmysle spoločnosť Eurallumina listom z 2. augusta 2006 (D/56648). Eurallumina odpovedala listom z 3. augusta 2006 (zaevidovaným 4. augusta 2006 pod číslom A/36269). Komisia však pripomína, že v pripomienkach uvedených spoločnosťou Eurallumina sa opakujú mnohé z pripomienok, ktoré už Komisia dostala v rámci predchádzajúceho rozhodnutia, a sú podobné pripomienkam, ktoré boli doručené v stanovenom termíne a ktorými sa zaoberá toto rozhodnutie.
- (6) Pripomienky spoločnosti Aughinish boli zaslané Francúzsku, Írsku a Taliansku v listoch z 20. júna 2006 (D/55106, D/55107 a D/55109).
- (7) Francúzsko a Írsko požiadali o predĺženie lehoty na zaslanie odpovede na rozhodnutie 2006/323/ES, čo im Komisia povolila. Komisia pripomenula Írsku a Taliansku svoju výzvu na predloženie pripomienok listami z 9. marca 2006 (D/52054 a D/52055). Svoje pripomienky k rozhodnutiu Komisie vyjadrili Francúzsko listom zo 14. februára 2006 (zaevidovaným 15. februára 2006 pod číslom A/31248), Írsko listom z 12. apríla 2006 (zaevidovaným 18. apríla 2006 pod číslom A/32940) a Taliansko listom zo 17. mája 2006 (zaevidovaným 18. mája 2006 pod číslom A/33852).
- (8) Francúzsko sa vyjadrilo k pripomienkam spoločnosti Aughinish listom z 27. júla 2006 (zaevidovaným 28. júla 2006 pod číslom A/35952). Taliansko informovalo Komisiu prostredníctvom e-mailu z 24. júla 2006 o tom, že nemá žiadne ďalšie pripomienky.

⁽⁸⁾ Veci T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 a T-69/06.

⁽⁹⁾ Ú. v. EÚ C 249, 14.10.2006, s. 10.

⁽¹⁰⁾ Pozri poznámky pod čiarou č. 1 a č. 7.

2. PODROBNÝ OPIS PRÍSLUŠNÝCH OPATRENÍ

- (9) Opatrenia pozostávajú z úplného oslobodenia od spotrebnej dane z ťažkého priemyselného oleja, ak sa používa pri výrobe oxidu hlinitého. Príjemcom oslobodenia v prípade Francúzska je spoločnosť Alcan, v prípade Írska spoločnosť Aughinish a v prípade Talianska spoločnosť Eurallumina⁽¹¹⁾.
- (10) Oslobodenie v prípade Írska je obsiahnuté v oddiele 100 ods. 1 písm. e) írskeho finančného zákona z roku 1999, ktorým sa poskytuje oslobodenie od dane z minerálnych olejov v prípade „palivového oleja používaného pri výrobe oxidu hlinitého alebo v spojitosti s jeho výrobou, alebo na údržbu závodu, v ktorom sa uvedená výroba uskutočňuje“. V dôvodovej správe finančného zákona sa vysvetľuje, že „oddiel 100 stanovuje oslobodenie od dane z minerálnych olejov v prípade oleja používaného na konkrétne účely alebo v iných konkrétnych situáciách. Medzi ne patrí použitie na iné účely, ako je motorové alebo vykurovacie palivo, vývozy, palivový olej používaný pri výrobe oxidu hlinitého, olej používaný na námornú navigáciu, ťažký olej používaný v obchodnom letectve a recyklovaný olej“. Oslobodenie minerálnych olejov používaných pri výrobe oxidu hlinitého od spotrebnej dane je v Írsku zavedené od roku 1983. Hoci pôvodný zákonný nástroj stanovujúci oslobodenie bol zrušený v roku 1999, oslobodenie sa zachovalo na základe finančného zákona z roku 1999.
- (11) Oslobodenie od spotrebnej dane sa v prípade Talianska vzťahuje na všetky podniky používajúce minerálne oleje pri výrobe oxidu hlinitého v zmysle bodu 14 tabuľky A jednotného textu o spotrebných daniach. Oslobodenie bolo zavedené zákonom z 12. novembra 1990 č. 331, ktorým sa vykonáva Decreto Legge z 15. septembra 1990 č. 261, článok 8 ods. 5. Uvedený text bol reprodukován v príslušných následných právnych textoch vrátane vnútroštátnych opatrení, ktorými sa transponuje smernica 92/81/EHS, a následného „jednotného textu o spotrebných daniach“.
- (12) Oslobodenie v prípade Francúzska má svoj právny základ v upravujúcom finančnom zákone z roku 1997 („Loi de finances rectificative pour 1997“). V článku 6 uvedeného zákona sa stanovuje, že „distribúcia ťažkého oleja s obsahom síry pod 2 % zahrnutá do identifikačného indexu 28a tabuľky B článku 265 ods. 1 Colného kódexu spĺňa požiadavky na oslobodenie benzínových výrobkov od vnútornej spotrebnej dane, ak sú určené na používanie ako palivo pri výrobe oxidu hlinitého.“ Článok 265a Colného kódexu sa týka výrobkov určených na iné účely ako motorové alebo vykurovacie palivo, ale neobsahuje, napríklad, podobné ustanovenia o používaní minerálnych olejov v iných priemyselných odvetviach.
- (13) Odôvodnenia 16 až 23 rozhodnutia 2006/323/ES poskytujú podrobnejší opis opatrení a príslušných príjemcov. Príslušné členské štáty neuviedli, či po roku 2006 naďalej uplatňujú výnimku, ani neinformovali Komisiu o žiadnych zmenách týkajúcich sa príslušných právnych predpisov, najmä o zmenách v dôsledku transpozície smernice 2003/96, ktoré by mohli mať vplyv na hodnotenie Komisie.

⁽¹¹⁾ Pozri: www.alcan.com, www.glencore.com a www.eurallumina.com.

(14) Príslušné sadzby dane sa od začatia konania zmenili. Príslušné sadzby spotrebnej dane z ťažkého palivového oleja používaného na podnikateľské účely boli 1. júla 2006 vo Francúzsku 18,50 EUR a v Írsku 15,00 EUR. Príslušné sadzby boli v Taliansku v ten istý deň 63,75 EUR za tonu ťažkého palivového oleja s obsahom síry nad 1 % a 31,39 EUR za tonu ťažkého palivového oleja s obsahom síry menej ako 1 %.

3. DÔVODY NA ZAČATIE A PREDĹŽENIE KONANIA STANOVENÉHO V ČLÁNKU 88 ODS. 2 ZMLUVY

(15) Komisia vo svojich rozhodnutiach z 30. októbra 2001 o začatí konania stanoveného v článku 88 ods. 2 Zmluvy vyjadrila pochybnosti, pokiaľ ide o zlučiteľnosť pomoci podľa usmernení Spoločenstva o vnútroštátnej regionálnej pomoci⁽¹²⁾ a najmä z hľadiska pravidiel týkajúcich sa prevádzkovej pomoci obsiahnutých v uvedených usmerneniach. Komisia vyjadrila aj pochybnosti, pokiaľ ide o zlučiteľnosť pomoci podľa usmernení Spoločenstva o štátnej pomoci na ochranu životného prostredia z roku 1994⁽¹³⁾ a usmernení z roku 2001⁽¹⁴⁾ (ďalej len „usmernenia o environmentálnej pomoci“).

(16) Komisia v rozhodnutí 2006/323/ES vysvetlila, že podobné pochybnosti má aj, pokiaľ ide o obdobie od 1. januára 2004. Vzhľadom na to, že členské štáty a zainteresované strany nemali príležitosť predložiť svoje pripomienky k právnemu stavu vytvorenému smernicou 2003/96/ES, Komisia zastávala názor, že je vhodné predĺžiť konanie vo veci formálneho zisťovania.

4. PRIPOMIENKY FRANCÚZSKA, ÍRSKA A TALIANSKA A TRETÍCH STRÁN

(17) Členské štáty a príjemcovia väčšinou trvajú na pripomienkach, ktoré predložili už skôr a ktoré sú zhrnuté v odôvodneniach 26 až 56 rozhodnutia 2006/323/ES. Niektoré dôvody boli rozvedené podrobnejšie. Členské štáty okrem toho uvádzajú tieto pripomienky.

(18) Opatrenia nepredstavujú štátnu pomoc a táto skutočnosť je potvrdená smernicou 2003/96/ES. Sú v súlade s povahou a logikou príslušných daňových systémov. Ak by mali predstavovať štátnu pomoc, smernica 2003/96/ES výslovne povoľuje pomoc prinajmenšom do 31. decembra 2006. Uvedená smernica v každom prípade vytvorila prostredie s oprávnenými očakávaniami príjemcov. Požadovaním vrátenia pomoci sa porušuje aj zásada právnej istoty a zásada riadneho úradného postupu vzhľadom na rozpory s rozhodnutiami Rady, ktoré boli založené na návrhoch Komisie, značný odklad a spôsob, akým sa Komisia zaoberala prešetrovaním. Príjemcovia uskutočnili dlhodobé kapitálové investície, spoliehajú sa na rozhodnutia Rady a smernicu. Komisii by bolo preto zabránené prijať rozhodnutie, ktoré je evidentne v rozpore s jej dlhodobým konaním.

(19) Pravidlá v smernici 2003/96/ES majú prednosť pred predpismi týkajúcimi sa štátnej pomoci. Komisia by mohla spochybniť platnosť opatrení iba podľa článku 18 ods. 1 smernice 2003/96/ES a nie podľa pravidiel týkajúcich sa štátnej pomoci. Uplatňovaním pravidiel štátnej pomoci by sa porušila zásada *effet utile*.

(20) Írsko a spoločnosť Aughinish tvrdia, že írske opatrenie predstavuje existujúcu pomoc a že Komisia si zle vykladá článok 15 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES⁽¹⁵⁾: po uplynutí 10-ročného vymedzeného obdobia nemohol byť list Komisie zo 17. júla 2000 aktom, ktorým sa prerušuje vymedzené obdobie, a opatrenie by predstavovalo existujúcu pomoc aj pre obdobie po 17. júli 1990. Tvrdia tiež, že hodnotenie Komisie, pokiaľ ide o charakter dohôd medzi Aughinish a írskymi orgánmi v roku 1970, je nesprávne: záväzné povinnosti boli prijaté pred prístupom Írska k Spoločenstvám.

(21) Taliansko tvrdí, že opatrenie je úzko spojené s realizáciou environmentálnych cieľov súvisiacich s bremenom vyplývajúcim z výroby oxidu hlinitého. Spoločnosť Aughinish tvrdí, že oslobodenie je prinajmenšom v súlade s charakterom usmernení o environmentálnej pomoci a že „jej boli bez ohľadu na skutočnosť, že neplatí ‚podstatnú časť dane‘, poskytnuté viac ako dostatočné stimuly na zlepšenie ochrany životného prostredia“.

(22) Írsko tvrdí, že by bolo implementovalo alternatívne opatrenia od 1. januára 2004, keby bolo vedelo, že výnimka sa bude pravdepodobne považovať za nezlučiteľnú so spoločným trhom. Írsko sa odvoláva na možnosť rozšírenia rozsahu oslobodenia tak, aby zahŕňal ťažký palivový olej na dvojité používanie alebo dokonca až na energetické výrobky všeobecne určené na dvojité používanie. Podľa Írska sa týmto spôsobom mohlo oslobodenie premeniť na všeobecné opatrenie alebo na prijateľnú štátnu pomoc, napríklad, podľa usmernení o environmentálnej pomoci. Vzhľadom na tieto možnosti by retrospektívne vymáhanie bolo neprimerané. Írsko okrem toho zdôrazňuje, že spoločnosť Aughinish uskutočnila rôzne investície na základe oprávnených očakávaní, že výnimky budú pokračovať prinajmenšom do decembra 2006.

(23) Komisia by mala povoliť pomoc na základe hospodárskeho hodnotenia trhov s oxidom hlinitým a ich konkurenčnej štruktúry; toto hodnotenie by malo byť zamerané na účinky. Komisia by mala pri hodnotení štátnej pomoci zohľadniť vonkajšie aspekty konkurencieschopnosti, ako sa navrhuje v akčnom pláne štátnej pomoci. Boli jej poskytnuté podrobné informácie o trhoch.

(24) Komisia by mala zastaviť konanie vo veci formálneho zisťovania dovtedy, kým Súdny dvor nerozhodne o sporných záležitostiach, ktoré sú predmetom súčasných

⁽¹²⁾ Ú. v. ES C 74, 10.3.1998, s. 9.

⁽¹³⁾ Ú. v. ES C 72, 10.3.1994, s. 3.

⁽¹⁴⁾ Ú. v. ES C 37, 3.2.2001, s. 3.

⁽¹⁵⁾ Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 1791/2006 (Ú. v. EÚ L 363, 20.12.2006, s. 1).

námietok proti rozhodnutiu 2006/323/ES. Aughinish okrem toho tvrdí, že nebolo vhodné, že Komisia prijala rozhodnutie o predĺžení konania podľa článku 88 ods. 2 prostredníctvom odôvodnenia k rozhodnutiu 2006/323/ES. Komisia mala prijať samostatné rozhodnutie.

- (25) EAA nepredložilo žiadne pripomienky okrem už predtým uvedených vecí, ktoré sú zhrnuté v odôvodnení 50 rozhodnutia 2006/323/ES.
- (26) Pripomienky od členských štátov a príjemcov sa značne zhodujú s ich výpoveďami na Súdnom dvore pri prejednávaní námietok proti rozhodnutiu 2006/323/ES⁽¹⁶⁾.

5. HODNOTENIE

5.1. Obavy súvisiace s procesnými pochybeniami vznesené stranami

- (27) Strany tvrdia, že Komisia by mala zastaviť konanie vo veci formálneho zisťovania dovtedy, kým Súdny dvor nerozhodne v sporných otázkach, ktoré sú predmetom súčasných námietok proti rozhodnutiu 2006/323/ES⁽¹⁷⁾. Uvedené rozhodnutie sa však týka obdobia do 31. decembra 2003, zatiaľ čo toto rozhodnutie sa týka obdobia od 1. januára 2004. Okrem toho sa predpokladá, že toto rozhodnutie platí, až kým nebude zrušené súdom prvého stupňa. Z tohto dôvodu a vzhľadom na pokračujúce narušovanie hospodárskej súťaže, ktorú štátna pomoc predstavuje, Komisia nevidí dôvod na zastavenie uzavretia konania.
- (28) Komisia neprijala rozhodnutie o predĺžení konania podľa článku 88 ods. 2 iba poukázaním naň v odôvodnení. Predĺženiu bola venovaná osobitná pozornosť v závere preambuly rozhodnutia 2006/323/ES. Rozhodnutie začať konanie vo veci zisťovania podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy má formu listu členskému štátu, a preto si nevyžaduje použitie štruktúry normatívneho rozhodnutia s operatívnu časťou a očíslovanými článkami. Z námietok proti rozhodnutiu 2006/323/ES a doručených pripomienok k predĺženiu konania je jasné, že zainteresované strany boli schopné vziať plne na vedomie všetky aspekty obsahu uvedeného rozhodnutia.

5.2. Existencia štátnej pomoci od 1. januára 2004

- (29) V článku 87 ods. 1 Zmluvy sa stanovuje, že „akákoľvek pomoc poskytnutá členským štátom alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov, ktorá naruša hospodársku súťaž alebo hrozí, že naruší hospodársku súťaž tým, že zvýhodňuje určité podniky alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná so spoločným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi“.

- (30) Je zjavné, že výnimky sa financujú zo štátnych prostriedkov, keďže štát sa zrieka určitej sumy peňazí, ktorú by inak získal.

- (31) Ako je uvedené v odôvodneniach 60, 61 a 62 rozhodnutia 2006/323/ES, opatrenia poskytujú príjmom výhodu a možno predpokladať, že ovplyvňujú obchod v rámci Spoločenstva a narušajú hospodársku súťaž alebo ju jej narušením ohrozujú. Oslobodením od spotrebnej dane sa znižuje cena jedného dôležitého vstupu, a oslobodenie teda poskytuje výhodu príjmom, ktorí sa nachádzajú v priaznivejšom finančnom postavení ako iné podniky používajúce minerálne oleje v iných odvetviach alebo regiónoch. Na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že konkurenti v odvetví oxidu hlinitého v iných členských štátoch nemusia podliehať podobným daniam a že príjemcovia vynaložili prostriedky na zmiernenie vplyvu svojej výroby na životné prostredie.

- (32) Opatrenia napomáhajú určitým podnikom, pretože sa vzťahujú iba na spoločnosti, ktoré používajú ťažký palivový olej pri výrobe oxidu hlinitého a v každom členskom štáte v skutočnosti existuje iba jedna spoločnosť, ktorá využíva výhodu tejto výnimky či oslobodenia: Aughinish v regióne Shannon, Eurallumina na Sardínii a Alcan v Gardanne. Z dôvodov uvedených v odôvodneniach 33 až 40 sa tieto výnimky nemôžu považovať za odôvodnené charakterom a všeobecnou štruktúrou príslušných daňových systémov v energetike.

- (33) Dvojité použitie, nepalivové používanie energie a mineralogické procesy nespádajú pod pôsobnosť smernice 2003/96/ES a od 1. januára 2004 sa mohli členské štáty rozhodnúť, či zdaňovať alebo nezdaňovať takéto používanie. Výnimka v zdaňovaní uvedeného používania energie môže v skutočnosti predstavovať všeobecné opatrenie, ktoré nezahŕňa štátnu pomoc, ak je v súlade s charakterom a logikou vnútroštátneho daňového systému. V odôvodnení 22 v preambule smernice 2003/96/ES sa uvádza, že „energetické výrobky by mali v prípade používania ako vykurovacie palivo alebo motorové palivo primárne podliehať právnemu rámcu Spoločenstva; v uvedenom rozsahu je v povahe a logike daňovej sústavy vylučovať z oblasti pôsobnosti právneho rámca dvojité používanie a nepalivové používanie energie, rovnako ako mineralogických postupov.“

- (34) Rada a Komisia po prijatí smernice 2003/96/ES okrem toho spoločne vyhlásili⁽¹⁸⁾: „Energetické výrobky by mali primárne podliehať právnemu rámcu Spoločenstva, keď sa používajú ako vykurovacie palivo alebo motorové palivo. Možno usudzovať, že je v povahe a logike daňového systému vylučovať z rozsahu pôsobnosti právneho rámca dvojité používanie a nepalivové používanie energie, ako aj mineralogické procesy. Členské štáty môžu teda pre každé použitie prijať alebo neprijať“.

⁽¹⁶⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 7.

⁽¹⁷⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 7.

⁽¹⁸⁾ Addendum au projet de process verbal, 14140/03, 24.11.2003, <http://register.consilium.eu.int/pdf/en/03/st14/st14140-ad01.en03.pdf>.

opatrenia na zdanenie, alebo uplatniť úplné alebo čiastočné zdanenie. K elektrickej energii používanej podobnými spôsobmi by sa malo pristupovať na rovnakom základe. Výnimky zo všeobecného systému alebo diferenciacie v rámci tohto systému, ktoré sú odôvodnené charakterom alebo všeobecnou štruktúrou daňového systému, nepredstavujú štátnu pomoc.“

- (35) Rada tiež uviedla, že „Rada okrem toho uvádza, že si uvedomuje právnu situáciu vyplývajúcu z prijatia smernice, pokiaľ ide o pravidlá Zmluvy týkajúce sa štátnej pomoci, rovnako to uviedla Komisia na zasadnutí Pracovnej skupiny pre daňové otázky 14. novembra 2002.“ V pracovnom dokumente útvarov Komisie, o ktorom sa rokovalo na uvedenom zasadnutí⁽¹⁹⁾, Komisia vysvetlila pojem všeobecných opatrení, a síce že situácia v každom jednotlivom členskom štáte sa musí analyzovať, aby sa definoval všeobecný systém spotrebnej dane uplatňovaný na vnútroštátnej úrovni, a tiež uviedla, že „návrh smernice o zdaňovaní energií obsahuje početné možnosti, ktoré znemožňujú vopred určiť, či spôsob, akým budú uplatňované členskými štátmi, bude dôvodom na vznik štátnej pomoci v zmysle článku 87“. Odôvodnenie 32 preambuly a článok 26 ods. 2 smernice 2003/96/ES zodpovedajúcim spôsobom pripomínajú členským štátom povinnosť oznamovať štátnu pomoc stanovenú v článku 88 ods. 3 Zmluvy.
- (36) V tomto osobitnom prípade Francúzsko, Írsko a Taliansko, ani žiadny z príjemcov nepreukázali, že oslobodenie je v súlade s povahou a logikou vnútroštátnych daňových systémov. Nikto z nich, napríklad, nevysvetlil, či bolo oslobodené dvojité používanie energetických výrobkov pri iných výrobných postupoch, a ak nebolo, nikto z nich nevysvetlil základné dôvody. Nikto z nich ani nevysvetlil, ako sa výnimky porovnávajú s vnútroštátnymi daňami z elektrickej energie používanej najmä na účely chemickej redukcie a v elektrolytických a metalurgických procesoch a pri používaní energie na mineralogické procesy, ktoré predstavujú iné účely použitia, ktoré nespádajú do rozsahu pôsobnosti smernice 2003/96/ES podľa jej článku 2 ods. 4 písm. b).
- (37) Taliansko vysvetlilo, že ak by akýkoľvek priemyselný subjekt požiadal o rovnakú výhodu, nenarazil by na žiadnu prekážku pri svojom prístupe na príslušný trh. Nie je však jasné, čo sa presne myslí týmto vyhlásením a či to znamená, že by sa rovnaká výhoda mohla poskytnúť aj akémukoľvek inému priemyselnému odvetviu, ktoré nepôsobí v oblasti výroby oxidu hlinitého. V každom prípade by sa výhoda neposkytla automaticky, ako v prípade oxidu hlinitého. Pokiaľ ide o dôvody oslobodenia, Taliansko sa, napríklad, vo svojom liste zo 7. decembra 2000 odvolalo na „uznanie ostrova (Sardinia) za silne znevýhodnený región a možné negatívne vplyvy na zamestnanosť“ („reconoscimento dell'isola (Sardegna) quale area fortemente disagiata, ed i possibili effetti negative sull'occupazione“.)
- (38) Pokiaľ ide o oslobodenie v prípade Írska, článok 100 finančného zákona z roku 1999 obsahuje niektoré ďalšie osobitné oslobodenia, tie však v rámci celkovej logiky systému neposkytujú oslobodenie v prípade výroby oxidu hlinitého. Skôr z neho vyplýva, že oslobodenie v prípade oxidu hlinitého je osobitným oslobodením popri ďalších osobitných oslobodeniach, ako je potvrdené aj v preambule zákona⁽²⁰⁾. Írsky zákon okrem toho vylučuje potenciálne nové subjekty z oslobodenia od dane v prípade, že dvojité používanie energie sa týka iných výrobných procesov. Vzhľadom na írsku situáciu spoločnosť Aughinish uznáva, že „sa nedomnieva, že existujú akékoľvek ďalšie takéto odvetvia (ktoré majú taký prospech zo zníženia spotrebnej dane ako odvetvie výroby oxidu hlinitého)“ a „nie si je vedomá ani žiadnych údajných tvrdení o diskriminácii“. Tým sa skôr potvrdzuje selektívna povaha opatrenia.
- (39) Francúzske orgány vo svojom liste zo 7. augusta 1998 uvádzajú, že požiadali o výnimku zo smernice 92/81, aby „zaviedli systém spotrebnej dane, ktorý neoslabuje sektor“ („pour pouvoir instaurer un regime d'accise non pénalisant pour le secteur“) (pridaný dôraz). Oslobodenie by sa obmedzilo na opätovné vytvorenie konkurenčných podmienok medzi spoločnosťou Péchiney, ktorú prevzala spoločnosť Alcan, a ostatnými výrobcami v Spoločenstve. Článok 265a Colného kódexu neobsahuje podobné ustanovenia týkajúce sa používania energie v iných odvetviach.
- (40) Členské štáty a príjemcovia v skutočnosti neurčili žiadnu celkovú logiku svojich príslušných daňových systémov. Na základe informácií, ktoré mala Komisia k dispozícii, je jasné, že dôvody na udelenie pomoci sa odvodzujú skôr z okolností výroby oxidu hlinitého v príslušných špecifických regiónoch. Tieto argumenty nie sú odvodené z charakteru a logiky príslušných vnútroštátnych daňových systémov. Komisia preto dospela k záveru, že oslobodenia sú naďalej veľmi selektívne, podporujú výrobu špecifického výrobku a *de facto* konkrétne podniky a nemôžu sa odôvodniť logikou vnútroštátnych daňových systémov.
- (41) Záver je taký, že dané oslobodenia predstavujú štátnu pomoc.

5.3. Nová pomoc, neexistujúca pomoc

- (42) Ako bolo vysvetlené v odôvodneniach 65 – 70 rozhodnutia 2006/323/ES, pomoc poskytnutá od 1. januára 2004 nepredstavuje existujúcu pomoc v zmysle článku 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 659/1999.
- (43) Tvrdenie Írska a spoločnosti Aughinish, že oslobodenia predstavujú predvstupovú pomoc, je v rozpore s listom z mája 1983, v ktorom Írsko uznalo, že pomoc sa musí oznamovať v zmysle článku 88 ods. 3 Zmluvy. Okrem toho záväzok poskytnúť oslobodenie nie je to isté, ako skutočne

⁽¹⁹⁾ Pracovný dokument útvarov Komisie – aspekty štátnej pomoci v návrhu smernice Rady o zdaňovaní energie, SEK(2002) 1142, 24.10.2002. Rovnaké znenie sa už objavilo skôr v správe k záverom Rady Ecofin a Rady (poznámka predsedníctva k Rade Coreper/Ecofin, 13.12.2001, 14640/01, FISC 255, 30.11.2001). Pozri aj odôvodnenie 63 rozhodnutia zo 7. novembra 2005.

⁽²⁰⁾ Pozri odôvodnenie 10.

poskytnúť pomoc pred prístupím. Príslušné právne predpisy sa nakoniec po prístupí zásadne upravili.

- (44) Ako bolo vysvetlené v odôvodnení 70 rozhodnutia 2006/323/ES, pomoc poskytnutá Írskom do 17. júla 1990 predstavuje existujúcu pomoc na základe vymedzeného obdobia stanoveného v článku 15 nariadenia (ES) č. 659/1999. Uplynutie 10-ročného vymedzeného obdobia neznamena, že celá pomoc po uplynutí tohto obdobia predstavuje tiež existujúcu pomoc. V roku 1983 nebola spoločnosť Aughinish poskytnutá pomoc raz a navždy. Zákonný nástroj uzákonený Írskom na poskytnutie výnimky je vyjadrený vo všeobecnosti ako oslobodenie v prípade výroby oxidu hlinitého, čiže podľa súčasnej legislatívy by sa oslobodenie rozšírilo na akéhokoľvek iného výrobcu oxidu hlinitého, ktorý by začal s výrobou v Írsku. Oslobodenie pre Aughinish nebolo okrem toho v čase prijatia zákonného nástroja definované, ani sa v tom čase nedala určiť jeho hodnota: v zákonom nástroji nebol definovaný vývoj sadzieb spotrebnej dane, od ktorých bola spoločnosť Aughinish oslobodená, ani trvanie uvedeného oslobodenia. Oslobodenie preto spadá pod definíciu schémy pomoci v článku 1 písm. d) nariadenia (ES) č. 659/1999, ktorá znamená „akýkoľvek akt, na základe ktorého bez potreby ďalších vykonávacích opatrení možno udeliť individuálnu pomoc podnikom definovaným v rámci aktu všeobecným a abstraktným spôsobom“. Pomoc preto pozostáva zo série udelení pomoci poskytnutých spoločnosti Aughinish zakaždým, keď uskutočňovala colné konanie, ktoré by pri neexistencii oslobodenia viedlo k povinnosti zaplatiť spotrebnú daň. Pomoc poskytnutá od 17. júla 1990 preto nepredstavuje existujúcu pomoc podľa článku 15 nariadenia (ES) č. 659/1999.

5.4. Zlučiteľnosť pomoci poskytnutej od 1. januára 2004

5.4.1. Zlučiteľnosť podľa pravidiel týkajúcich sa environmentálnej pomoci

- (45) Komisia preskúmala, či pomoc poskytnutá Francúzskom, Írskom a Talianskom od 1. januára 2004 spĺňa podmienky výnimky zo zákazu štátnej pomoci, ktorá je obsiahnutá v článku 87 ods. 1 Zmluvy. Pomoc spočíva v oslobodení od dane z energie a takéto zdaňovanie nie je určené iba na zvýšenie financovania v prípade orgánov, ale aj na zníženie spotreby energie, a tým na ochranu životného prostredia. Usmernenia o environmentálnej pomoci z roku 2001 obsahujú pravidlá týkajúce sa oslobodení od environmentálnych daní. Z dôvodov rovnakého zaobchádzania, transparentnosti a právnej istoty sú tieto pravidlá pre Komisiu záväzné.
- (46) Pokiaľ ide o obdobie od 1. januára 2004, v oddiele E.3.2, odôvodneniach 47 – 52 usmernení o environmentálnej pomoci z roku 2001 sú stanovené pravidlá, ktoré sa vzťahujú na každú prevádzkovú pomoc vo forme zníženia dane alebo oslobodenia od dane. Ako bolo vysvetlené v odôvodneniach 73 a 74 rozhodnutia 2006/323/ES, aby sa spotrebné dane z minerálnych olejov mohli považovať za environmentálne dane, musia sa považovať za existujúce dane v zmysle bodu 51.2 usmernení, musia mať zreteľný

pozitívny vplyv z hľadiska ochrany životného prostredia v zmysle bodu 51.2 písm. a) a musia sa považovať za dane, o ktorých sa rozhodlo v čase, keď bola prijatá spotrebná daň. V dôsledku toho je možno uplatniť ustanovenia bodu 51.1 v súlade s bodom 51.2 usmernení.

- (47) Podľa bodu 51.1 sa môže povoliť oslobodenie od dane vzťahujúce sa na 10-ročné obdobie. Po uplynutí takéhoto obdobia a v súlade s bodom 23 usmernení o environmentálnej pomoci je na členských štátoch, či predĺženie daných opatrení oznámia Komisii, ktorá môže pri analýze postupovať v zmysle tohto bodu, zohľadňujúc pozitívne výsledky dosiahnuté z hľadiska životného prostredia prostredníctvom prijatia týchto daní. Oslobodenia v prípade Írska a Talianska boli v tomto prípade poskytované od roku 1993 a v prípade Francúzska od roku 1997, čo znamená, že opatrenia platia viac ako 10 rokov.
- (48) Žiadny z členských štátov nepotvrdil, ani nepoprel, že oslobodenia sa budú naďalej uplatňovať aj po 31. decembri 2006. Žiadny z týchto členských štátov neuviedol pre v súčasnosti uplatňované oslobodenia existenciu iného časového obmedzenia, ako je 31. december 2006, dátum, ktorý nie je na základe daňových právnych predpisov Spoločenstva záväzným obmedzením, keďže oslobodenia nespádajú pod pôsobnosť smernice 2003/96/ES. Žiadny z členských štátov neoznámil ani predĺženie daného opatrenia na základe usmernení o environmentálnej pomoci. Zdá sa, že ani ustanovenia v daňových právnych predpisoch príslušných členských štátov neobsahujú takéto obmedzenia. Komisia zastáva názor, že v tomto prípade sú stále prítomné skutočnosti uvedené v bode 23 usmernení. Komisia by preto podľa bodu 51.1 usmernení mohla povoliť ďalšiu pomoc, ale iba pod podmienkou, že bude podliehať časovému obmedzeniu v dĺžke maximálne 10 rokov.

- (49) Ako bolo vysvetlené v odôvodnení 75 rozhodnutia 2006/323/ES, podmienky na uplatnenie bodu 51.1 písm. a) usmernení o environmentálnej pomoci nie sú splnené, a preto sa v tomto prípade môžu uplatňovať iba ustanovenia bodu 51.1 písm. b).
- (50) Zdaňovanie minerálnych olejov určených na dvojité použitie, nepalivové použitie a mineralogické procesy nespadá od 1. januára 2004 pod pôsobnosť harmonizovaných opatrení Spoločenstva, a preto sa oslobodenia od uvedeného dátumu týkajú vnútroštátnych daní uložených pri neexistencii dane Spoločenstva v zmysle druhej zarážky bodu 51.1 písm. b) usmernení o environmentálnej pomoci. V uvedenom ustanovení sa vyžaduje, aby spoločnosti využívajúce oslobodenia platili „podstatnú časť“ vnútroštátnej dane. Je to z dôvodu, aby spoločnosti boli stále motivované skvalitňovať svoj prístup k životnému prostrediu. To vyplýva zo znenia bodu 51.1 písm. b) prvá zarážka usmernení, ktorým sa povoľujú daňové úľavy zo zharmonizovanej dane, ak príjemcovia platia viac ako sú minimálne sadzby Spoločenstva, „aby sa firmám poskytol stimul na zlepšovanie ochrany životného prostredia“. To platí aj v prípade, keď vnútroštátna daň je výrazne vyššia ako porovnateľné dane v (niektorých) iných členských štátoch,

ako to bolo v prípade Talianska. V praxi Komisia ⁽²¹⁾ zistila, že za podstatnú časť možno vo všeobecnosti pokladať 20 % vnútroštátnej dane alebo minimum Spoločenstva, ktoré sa vzťahuje na iné použitia energie, ktoré spadajú pod pôsobnosť smernice 2003/96/ES (15 EUR za tonu), hoci minimum Spoločenstva sa nevzťahuje na naše predmetné použitie energie. Komisia preto zastáva názor, že iba oslobodenie nad 20 % vnútroštátnej dane alebo nad 15 EUR za tonu, podľa toho, ktorá z týchto dvoch hodnôt je nižšia, možno považovať za zlučiteľné so spoločným trhom; oslobodenie do úrovne 20 % alebo do 15 EUR za tonu predstavuje pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom.

5.4.2. Zlučiteľnosť pomoci podľa článku 87 ods. 3 písm. a) Zmluvy a podľa iných ustanovení

(51) Z dôvodov vysvetlených v odôvodneniach 78 až 81 a 82 až 86 rozhodnutia 2006/323/ES sa pomoc nemôže považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom podľa článku 87 ods. 3 písm. a) Zmluvy, ani sa na ňu nevzťahujú výnimky stanovené v článku 87 ods. 2 a 3 Zmluvy.

(52) Založiť hodnotenie na oddiele E.3.2 usmernení o environmentálnej pomoci je vhodné, pretože pravidlá v uvedenom oddiele zohľadňujú hospodárske faktory, najmä riziko straty medzinárodnej konkurencieschopnosti v dôsledku chýbajúcej daňovej harmonizácie, a dokonca povoľujú určitým firmám úplné oslobodenie za predpokladu, že uzavrujú dohodu s príslušným členským štátom s cieľom zlepšiť svoj ekologický charakter. V týchto prípadoch však neboli uzavreté žiadne takéto dohody, a preto sa úplné oslobodenie od dane nemôže odôvodniť podľa bodu 51.1 písm. a) usmernení o environmentálnej pomoci. Informácie o trhoch s oxidom hliníovým, ktoré boli poskytnuté Komisii, však potvrdzujú, že povolenie hlavnej časti pomoci je primerané a ako už bolo uvedené, môže sa odôvodniť podľa bodu 51 ods. 1 písm. b) usmernení o environmentálnej pomoci celkovými pozitívnymi výsledkami dosiahnutými z hľadiska životného prostredia prostredníctvom prijatia takejto dane. Toto povolenie je však podmienené tým, že príjemcovia zaplatia viac, ako sú minimálne sadzby Spoločenstva alebo podstatnú časť vnútroštátnej dane, čo sa považuje za nevyhnutné na to, aby firmy zostali motivované skvalitňovať ochranu životného prostredia. Neexistujú žiadne dôvody na spoliehanie sa na iné ustanovenia v iných oznámeniach Komisie, pokiaľ ide o časť pomoci, ktorá sa nemôže považovať za zlučiteľnú na základe usmernení o environmentálnej pomoci.

⁽²¹⁾ Pozri, napríklad, rozhodnutie Komisie z 30. júna 2004 vo veci C42/2003 (Ú. v. EÚ L 165, 25.6.2005, s. 21), rozhodnutie z 13. februára 2002 vo veci N449/01 (Ú. v. ES C 137, 8.6.2002, s. 24), rozhodnutie z 11. decembra 2002 vo veci N74/A/2002 (Ú. v. EÚ C 104, 30.4.2003, s. 9) a rozhodnutie z 11. decembra 2001 vo veciach NN3A/2001 a NN4A/2001 (Ú. v. EÚ C 104, 30.4.2003, s. 10). Tieto prípady sú osobitne dôležité, pretože sa tiež týkali oslobodení od daní z energie. Istý náznak toho, čo by Komisia mohla považovať za príliš nedostatočné, sa na druhej strane nachádza v rozhodnutí Komisie o čiastočnom vrátení dane z odpadových vôd v Dánsku, rozhodnutie z 3. apríla 2002 vo veci NN30/A-C/2001 (Ú. v. ES C 292, 27.11.2002, s. 6).

(53) Keďže neexistujú žiadne ďalšie dôvody na to, aby sa pomoc považovala za zlučiteľnú so spoločným trhom, jedinou pomocou, ktorú možno považovať za zlučiteľnú, je časť pomoci, ktorá je v súlade s usmerneniami o environmentálnej pomoci, ako je uvedené v odôvodnení 50.

6. VYMÁHANIE NEZLUČITELNEJ POMOCI

(54) Podľa článku 14 ods. 1 nariadenia (ES) č. 659/1999 musí Komisia v prípade prijatia negatívnych rozhodnutí v prípadoch neoprávnené poskytnutej pomoci rozhodnúť, že príslušný členský štát má prijať všetky nutné opatrenia na vymáhanie pomoci od príjemcu.

(55) V odôvodneniach 95 – 100 rozhodnutia 2006/323/ES je vysvetlené, prečo zásady ochrany oprávnených očakávaní a právnej istoty alebo akákoľvek iná všeobecná zásada právnych predpisov Spoločenstva zabraňujú vymáhať nezákonnú a nezlučiteľnú pomoc od príjemcov, ktorá bola poskytnutá do 2. februára 2002. V odôvodneniach 101 a 102 rozhodnutia je však vysvetlené, prečo tieto zásady nebránia vymáhať nezákonnú a nezlučiteľnú pomoc poskytnutú od 3. februára 2002 do 31. decembra 2003. Argumenty v týchto dvoch odôvodneniach sú rovnako uplatniteľné, pokiaľ ide o pomoc poskytnutú od 1. januára 2004.

(56) Príprava a prijatie smernice 2003/96/ES nemohli okrem toho viesť k vzniku oprávnených očakávaní na strane príjemcov, ani tým nemožno vylúčiť vymáhanie na základe zásady právnej istoty. Odôvodnenie 32 preambuly smernice sa odvoláva na povinnosť členských štátov stanovenú v článku 88 ods. 3 Zmluvy oznamovať štátnu pomoc a výslovne sa v ňom stanovuje, že smernica „neovplyvňuje výsledok žiadneho budúceho konania vo veci štátnej pomoci, ktoré sa môže uskutočniť v súlade s článkom 87 a 88 Zmluvy“. Odkaz na akékoľvek budúce konanie vo veci štátnej pomoci v uvedenom odôvodnení sa nemôže chápať ako povolenie pomoci podliehajúcej konaniu, ktoré sa už začalo v čase, keď bola prijatá smernica. V skutočnosti také isté vyjadrenie sa už objavilo v odôvodnení 6 preambuly rozhodnutia 2001/224/ES, ktorým sa predĺžili výnimky až do konca roka 2006. V dôvodovej správe, ktorá sprevádza návrh Komisie na uvedené rozhodnutie ⁽²²⁾, sa uvádza, že „Komisia navrhuje (...) predĺžiť na dvojročné obdobie (...) výnimky, ktoré vyžadujú podrobné preskúmanie, najmä z hľadiska pravidiel štátnej pomoci (...) Nič v tomto rozhodnutí však nepreváža požiadavku, aby členské štáty oznamovali Komisii prípady potenciálnej štátnej pomoci podľa článku 88 Zmluvy. Takéto oznámenia budú preskúmané na základe podmienok článku 87 Zmluvy“. Komisia okrem toho požiadala členské štáty už v lete 2000, aby oznámili uvedené opatrenia.

⁽²²⁾ KOM(2000) 678.

- (57) V odôvodnení 22 preambuly smernice 2003/96/ES sa uvádza, že: „energetické výrobky by mali v prípade používania ako vykurovacie palivo alebo motorové palivo primárne podliehať právnemu rámcu Spoločenstva. V uvedenom rozsahu je v povahe a logike daňovej sústavy vylučovať z oblasti pôsobnosti právneho rámca dvojité používanie a nepalivové používanie energetických výrobkov, rovnako ako mineralogických postupov. (...)“. Uvedené odôvodnenie, hoci sa neodvoláva na články 87 a 88 Zmluvy, sa nemôže chápať ako obmedzenie konceptu štátnej pomoci stanoveného v článku 87 ods. 1 Zmluvy. Komisia vysvetlila pojem všeobecných opatrení v pracovnom dokumente útvarov Komisie, v ktorom sa vysvetlilo: „V tejto veci sa musí analyzovať situácia v každom jednotlivom členskom štáte, aby sa definoval všeobecný systém spotrebnej dane uplatňovaný na vnútroštátnej úrovni.“⁽²³⁾ O uvedenom dokumente sa rokovalo na zasadnutí pracovnej skupiny Rady 14. novembra 2002. Dokument ďalej vysvetľuje podmienky, za akých sa pomoc vo forme daňových opatrení môže považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom. Zápisnica zo zasadania Rady z 27. októbra 2003, na ktorom bola prijatá smernica 2003/96/ES, sa výslovne odvoláva na vysvetlenia uvedené počas zasadnutia pracovnej skupiny Rady 14. novembra 2002.
- (58) Hoci „dvojité používanie energie“ nespadá pod pôsobnosť smernice 2003/96/ES, v článku 18 smernice sa povoľuje, aby členské štáty naďalej uplatňovali výnimky uvedené v prílohe k tejto smernici. Uvedená príloha obsahuje tri výnimky, ktorých sa týka toto rozhodnutie, na obdobie predpokladané v poslednom predĺžení v roku 2001, to znamená do 31. decembra 2006. Povoľenie však nie je povolením podľa pravidiel štátnej pomoci, ktoré je Komisia oprávnená uplatňovať. Naopak, tým sa presne preukazuje potenciálny význam odôvodnenia 32. Dôvod, ktorý uviedli členské štáty a príjemcovia, že povolenie Rady prevažuje nad konaním vo veci štátnej pomoci, je nesprávny.
- (59) Po prijatí smernice 2003/96/ES Komisia a Rada spoločne vyhlásili, že „Komisia by mala zísť čo najďalej, aby zabezpečila, že opatrenia prijaté členskými štátmi v súlade s oslobodeniami a daňovými úľavami stanovenými v smernici budú považované za zlučiteľné s pravidlami štátnej pomoci“. Komisia musí samozrejme konať v rámci platných pravidiel štátnej pomoci, v tomto prípade, najmä v rámci usmernení o environmentálnej pomoci. Toto vyhlásenie sa v každom prípade nevzťahuje na oslobodenia, ktorých sa týka toto rozhodnutie, pretože nespádajú pod pôsobnosť smernice.
- (60) Smernica 2003/96/ES, pracovný dokument útvarov Komisie a už uvedené spoločné vyhlásenie Komisie a Rady nikdy nepotvrdili neexistenciu nezlučiteľnej štátnej pomoci. Je potrebné pripomenúť, že Komisia začala konanie stanovené v článku 88 ods. 2 a akákoľvek zainteresovaná strana mohla požiadať Komisiu, aby prijala konečné rozhodnutie.
- Začatím konania podľa článku 88 ods. 2 sa zrušila ďalšia existencia oprávnených očakávaní (ak vôbec nejakých), pokiaľ ide o neexistenciu nezlučiteľnej pomoci.
- (61) Rozhodnutie 2001/224/ES a predchádzajúce rozhodnutia Rady týkajúce sa oslobodení neboli rozhodnutiami o štátnej pomoci. Komisia v skutočnosti už dlho vyjadruje pochybnosti o zlučiteľnosti oslobodení s pravidlami štátnej pomoci.
- (62) Pokiaľ ide o trvanie konania a zisťovania v tomto prípade, Komisia považovala za nutné počkať na prijatie smernice 2003/96/ES a predĺžiť konanie rozhodnutím 2006/323/ES, aby zistila názory členských štátov na situáciu v každom členskom štáte vyplývajúcu z transpozície smernice 2003/96/ES, ktorá povolila mnoho možných výsledkov. „Opatrný podnikateľ“ by si mal v každom prípade uvedomiť že keď sa začne zisťovať, či pomoc nebola poskytnutá neoprávnené a ak sa potom zistí, že pomoc nie je zlučiteľná so Zmluvou, je takmer nevyhnutným dôsledkom, že Komisia nariadi vymáhanie pomoci. Členské štáty a príjemcovia mohli naliehať, aby Komisia uzavrela konanie skôr, ak chceli zvažovať, či sú ich alternatívne investície alebo alternatívne opatrenia v súlade s usmerneniami o environmentálnej pomoci.
- (63) Z týchto dôvodov nemôžu mať príjemcovia žiadne oprávnené očakávania zabráňujúce vymáhaniu nezlučiteľnej štátnej pomoci po 31. decembri 2003, ani nie je vymáhanie vylúčené na základe zásady právnej istoty.

7. ZASTAVENIE VYPLÁCANIA ZLUČITEĽNEJ POMOCI

- (64) Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci C-355/95P, *Textilwerke Deggendorf GmbH (TWD) versus Komisia* uviedol, že „keď Komisia skúma zlučiteľnosť štátnej pomoci so spoločným trhom, musí zohľadniť všetky príslušné faktory vrátane, v prípade potreby, okolností, ktoré už boli zohľadnené v predchádzajúcom rozhodnutí, ako aj povinností, ktoré sa mohli uvedeným rozhodnutím uložiť členskému štátu“. Podľa Súdneho dvora by zlučiteľnosť novej pomoci mohla závisieť od existencie predchádzajúcej neoprávnenej pomoci, ktorá nebola vrátená, pretože kumulatívny účinok pomoci mohol výrazne narušiť hospodársku súťaž na spoločnom trhu. Komisia má preto pri prešetrovaní zlučiteľnosti štátnej pomoci so spoločným trhom právomoc zohľadniť kumulatívny účinok tejto pomoci so starou pomocou aj skutočnosť, že takáto stará pomoc nebola vrátená⁽²⁴⁾.
- (65) Preto pri uplatňovaní tohto precedenčného práva Komisia pri hodnotení opatrenia novej pomoci zohľadňuje skutočnosť, že príjemcovia možno nesplnili predchádzajúce rozhodnutia Komisie, v ktorých im bolo nariadené vrátiť neoprávnené poskytnutú a nezlučiteľnú pomoc. V takýchto

⁽²³⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 17.

⁽²⁴⁾ [1997] ECR I-2549, odseky 25 až 27.

prípadoch Komisia skúma účinky kombinácie novej pomoci so starou nezlučiteľnou pomocou, ktorá ešte nebola vrátená, na príjemcov.

- (66) Francúzsko, Írsko a Taliansko ešte účinne nevy mohli pomoc, ktorú Komisia vo svojom rozhodnutí 2006/323/ES ⁽²⁵⁾ považovala za nezlučiteľnú. Sumy, ktoré sa majú vrátiť, tak, ako ich vypočítali členské štáty bez úroku, predstavujú 786 668 EUR v prípade Francúzska, 8 095 881,43 EUR v prípade Írska a 6 612 489,02 EUR v prípade Talianska. V tomto rozhodnutí sa okrem toho stanovila nezlučiteľná pomoc poskytnutá na dodatočné obdobie, ktorá by sa mala tiež vrátiť. Kumulácia týchto súm pomoci s inak zlučiteľnou pomocou by naďalej narušovala hospodársku súťaž v rozsahu, ktorý je v rozpore so spoločným záujmom, a nezistili sa žiadne dôvody na opodstatnenie takéhoto narušenia. Akákoľvek platba zlučiteľnej pomoci opísaná v bode 50 by sa preto mala pozastaviť dovtedy, kým príjemcovia nevrátia všetku nezlučiteľnú pomoc.

8. ZÁVER

- (67) Dospelo sa k záveru, že oslobodenia od spotrebnej dane z ťažkých palivových olejov používaných pri výrobe oxidu hlinitého poskytnuté Francúzsku, Írsku a Taliansku od 1. januára 2004 predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy. Pomoc je čiastočne nezlučiteľná so spoločným trhom, pretože príjemcovia nezaplatili podstatnú časť dane. Časť oslobodenia, ktorá presahuje buď 20 % daňovej sadzby, ktorá by sa inak mala zaplatiť, alebo 15,00 EUR za 1 000 kg podľa toho, ktorá z týchto hodnôt je nižšia, sa môže považovať za pomoc zlučiteľnú so spoločným trhom pod podmienkou, že je udelená na maximálne obdobie 10 rokov, po ktorom sa musí zlučiteľnosť pomoci preskúmať. Zostávajúca pomoc by sa mala vyhlásiť za nezlučiteľnú so spoločným trhom.
- (68) Od Francúzska, Írska a Talianska by sa malo vyžadovať, aby prijali všetky nutné opatrenia na vymáhanie nezlučiteľnej pomoci poskytnutej od 1. januára 2004 od príjemcov.
- (69) Od Francúzska, Írska a Talianska by sa malo vyžadovať, aby pozastavili uplatňovanie oslobodení dovtedy, kým nevy môžu od príslušných príjemcov pomoc, ktorá sa v rozhodnutí 2006/323/ES a v tomto rozhodnutí považuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom.
- (70) Francúzske, írské a talianske orgány by mali okamžite zaslať kópiu tohto rozhodnutia príjemcom opatrení,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Oslobodenia od spotrebnej dane z ťažkých palivových olejov používaných pri výrobe oxidu hlinitého, ktoré poskytli Francúzsko, Írsko a Taliansko od 1. januára 2004, predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy.

Článok 2

Pomoc uvedená v článku 1 je zlučiteľná so spoločným trhom, pokiaľ príjemcovia zaplatia prinajmenšom 20 % zo spotrebnej dane, ktorá by bola inak splatná, alebo minimálnu úroveň zdanenia stanovenú smernicou 2003/96 (15,00 EUR za 1 000 kg) podľa toho, ktorá z týchto hodnôt je nižšia, pod podmienkou, že sa pomoc obmedzí na maximálne 10 rokov.

Článok 3

Pomoc uvedená v článku 1 je nezlučiteľná so spoločným trhom, ak príjemcovia nezaplatia aspoň 20 % spotrebnej dane, inak splatnej, alebo minimum Spoločenstva (15,00 EUR za 1 000 kg) podľa toho, ktorá z týchto hodnôt je nižšia.

Článok 4

1. Francúzsko, Írsko a Taliansko prijímú všetky nutné opatrenia, aby od príjemcov vymohli pomoc uvedenú v článku 3 a neoprávnene poskytnutú príjemcom.
2. Vymáhanie sa uskutoční bezodkladne a v súlade s postupmi uvedenými vo vnútroštátnych právnych predpisoch za predpokladu, že umožňujú okamžitý a účinný výkon rozhodnutia.
3. Sumy, ktoré sa majú vymáhať, zahŕňajú úrok odo dňa, keď bola pomoc k dispozícii príjemcom, až do dňa jej vrátenia. Úrok sa vypočíta ako zložený úrok v súlade s ustanoveniami stanovenými v kapitole V nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 ⁽²⁶⁾.
4. Francúzsko, Írsko a Taliansko zrušia všetky platby zatiaľ nevyplatennej zostávajúcej pomoci uvedenej v článku 3 s účinnosťou odo dňa oznámenia tohto rozhodnutia.
5. Francúzsko, Írsko a Taliansko zabezpečia, aby sa toto rozhodnutie vykonalo do štyroch mesiacov odo dňa jeho oznámenia.

Článok 5

Francúzsko, Írsko a Taliansko zastavia platbu pomoci uvedenej v článku 2 príjemcom, ktorí ešte nevrátili pomoc pokladanú v rozhodnutí 2006/323/ES za nezlučiteľnú so spoločným trhom a pomoc uvedenú v článku 3, pretože bola neoprávnene poskytnutá príjemcom, a to aj s úrokmi.

⁽²⁵⁾ Proti rozhodnutiu bolo podané odvolanie na Súdnom dvore, ale podľa článku 242 Zmluvy o ES nemá odvolanie odkladný účinok.

⁽²⁶⁾ Ú. v. EÚ L 140, 30.4.2004, s. 1.

Článok 6

1. Francúzsko, Írsko a Taliansko budú informovať Komisiu o tom, ako postupuje implementácia tohto rozhodnutia, a to až do jej úplného dovŕšenia.

2. Do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia informujú Francúzsko, Írsko a Taliansko Komisiu o celkovej sume, ktorá sa má vymáhať od príjemcov, uvedú základnú sumu aj úrok prostredníctvom tabuľky v prílohe a predložia podrobný opis opatrení, ktoré už prijali a ktoré plánujú prijať, aby splnili toto rozhodnutie. V rovnakej časovej lehote zašlú Komisii všetky dokumenty preukazujúce, že príjemcom bolo nariadené, aby vrátili pomoc.

3. Do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia predložia Francúzsko, Írsko a Taliansko Komisii dôkazy preukazujúce, že splnili článok 6.

4. Po uplynutí lehôt uvedených v odsekoch 2 a 3 predložia Francúzsko, Írsko a Taliansko na základe jednoduchej žiadosti Komisie správu o opatreniach, ktoré už prijali a ktoré plánujú prijať, aby splnili toto rozhodnutie. V správe budú poskytnuté aj podrobné informácie o sumách pomoci a úroku z vymáhania, ktoré už príjemcovia vrátili.

Článok 7

Toto rozhodnutie je určené Francúzskej republike, Írsku a Talianskej republike

V Bruseli 7. februára 2007

Za Komisiu

Neelie KROES

členka Komisie

PRÍLOHA

Informácie o sumách pomoci, ktoré boli prijaté, ktoré sa majú vrátiť a ktoré už boli vrátené (*)

Totožnosť príjemcu	Celková suma pomoci prijatá podľa schémy pomoci	Celková suma pomoci, ktorá sa má vrátiť (Základ)	Celková suma, ktorá už bola vrátená	
			Základ	Úrok z vymáhania

(*) V miliónoch vnútroštátnej meny.